

ZPRÁVA
zpravodaje Etické komise Národohospodářské fakulty
Vysoké školy ekonomické v Praze

v etické věci
prof. PhDr. Martina Kováře, Ph.D.

Praha
28. 4. 2020

Dopustil se prof. PhDr. Martin Kovář, Ph.D. ve velkém rozsahu plagiátorství?

332

Prameny a literatura

Coward, B.: *Oliver Cromwell*, London 1991.
Coward, B.: *The Stuart Age. England 1603–1714*, London 1994.
Cowley, T.: *Charles II*, Oxford 1956.

296

Poznámky k jednotlivým kapitolám

- 18) Coward, B., *The Stuart Age. England 1603–1714*, London 1994, s. 120–121.
19) Akrigg, G. P. V. (ed.), *Letters of King James VI*, London 1909.
20) Coward, B., c. d., s. 128.
21) Coward, B., c. d., s. 135.
22) Coward, B., c. d., s. 138.
23) Coward, B., c. d., s. 139.
24) Coward, B., c. d., s. 159.
25) Coward, B., c. d., s. 169.

- 29) Coward, B., c. d., s. 171.
30) Coward, B., c. d., s. 180.
31) Coward, B., c. d., s. 203.
32) Gordon, G., c. d., s. 239.
33) Coward, B., c. d., s. 213.
34) Klasickou ukázkou takového postoje byl Puritánský masakr, s. 116.
35) Coward, B., c. d., s. 221.
36) Coward, B., *Oliver Cromwell*, London 1991, s. 14.
37) Abbott, M. C., *The English Civil War*, London 1974, s. 33.
38) Coward, B., *Stuart Age...*, s. 224.
39) Slovo „politický“ má klíčový význam.
40) Coward, B., *Stuart Age...*, s. 233.
41) Coward, B., *The Stuart Age...*, s. 243.
42) Coward, B., *The Stuart Age...*, s. 247.
43) Coward, B., *The Stuart Age...*, s. 259.
44) Coward, B., *The Stuart Age...*, s. 261.
45) Coward, B., *The Stuart Age...*, s. 270.
46) Coward, B., *The Stuart Age...*, s. 289.
47) Srovnej Coward, B., *The Stuart Age...*, s. 336–344.
48) Coward, B., *The Stuart Age...*, s. 363.
49) Coward, B., *Oliver Cromwell...*, s. 161.

Přehled obsahu:

Část první: Základní východiska.....	4
Část druhá: Kompetenční a procedurální rámec a některé okolnosti projednání etické věci	7
Část třetí: Absolutní nepoužitelnost stanovisek Etické komise FF UK a Etické komise UK	12
Část čtvrtá: Metodologie	20
Část pátá: K podnětu doktorandů a stanovisku prof. Kováře.....	23
Část šestá: K dílu Kovář (2001)	46
Část sedmá: K posudkům zahraničních expertů.....	51
Část osmá: K posudkům prof. Pánka a prof. Kvačka	75
Část devátá: Etická pravidla	81
Část desátá: Znalecký posudek dr. Matznera	85
Část jedenáctá: Závěr	86

Obsah:

Č á s t p r v n í : Základní východiska.....	4
Č á s t d r u h á : Kompetenční a procedurální rámec a některé okolnosti projednání etické věci	7
I. Řízení před Etickou komisí NF VŠE.....	7
II. Některé základní atributy projednání etické věci prof. Kováře Etickou komisí NF VŠE	8
III. Řízení před Etickou komisí VŠE	9
IV. Některé pokusy o ovlivnění projednání etické věci prof. Kováře Etickou komisí NF VŠE	9
Č á s t t ř e t í : Absolutní nepoužitelnost stanovisek Etické komise FF UK a Etické komise UK	12
I. Úvodem	12
II. K závěrečné zprávě Etické komise FF UK ze dne 13. 2. 2019 k podnětu ze dne 4. 12. 2018	12
III. Ke stanovisku Etické komise UK ze dne 21. 2. 2019 k podnětu č. 7/2018.....	15
IV. Závěry.....	17
V. Appendix k nicotnosti a nepoužitelnosti stanovisek Etické komise FF UK a Etické komise UK	18
Č á s t č t v r t á : Metodologie.....	20
I. K metodě vyslovení institucionálního závěru o etickém deliktu	20
II. K metodě podnětu	21
Č á s t p á t á : K podnětu doktorandů a stanovisku prof. Kováře	23
I. Úvodem k obsahu podnětu doktorandů	23
II. K provedené sondě do textu	26
II.A. K první části předmětné pasáže	26
II.B. K druhé části předmětné pasáže	28
II.C. Ke třetí části předmětné pasáže	30

II.D. Ke čtvrté části předmětné pasáže	31
III. K provedené sondě do metadat – do rejstříku.....	32
III.A. Chybný údaj o počtu jmen v rejstříku.....	33
III.B. Chybné údaje o „aktérech nižšího významu“	35
III.C. Chybný argument, že „8 nespárovaných odkazů z jmenného rejstříku se bez výjimky věnuje epizodním postavám, zmíněným nikoliv coby aktérům dějů, ale spíše v rámci výčtu více jmen“	40
Č á s t š e s t á : K dílu Kovář (2001).....	46
I. K dílu Kovář (2001)	46
II. Appendix k některým dalším publikacím	49
Č á s t s e d m á : K posudkům zahraničních expertů	51
I. Úvodem	51
II. K posudku prof. Winkler ze dne 5. 2. 2019	55
III. K posudku dr. Danahera	60
IV. K posudku S. M. Millera, MA.....	64
V. K posudku prof. Agnewa ze dne 11. 2. 2019	67
VI. Některé společné závěry k posudkům zahraničních expertů	71
Č á s t o s m á : K posudkům prof. Pánka a prof. Kvačka	75
I. Úvodem	75
II. K posudku prof. Pánka ze dne 3. 1. 2019.....	75
III. K posudku prof. Kvačka ze dne 11. 1. 2019	76
IV. Některé společné závěry k posudkům prof. Pánka a prof. Kvačka.....	77
Č á s t d e v á t á : Etická pravidla	81
Č á s t d e s á t á : Znalecký posudek dr. Matznera	85
Č á s t j e d e n á c t á : Závěr.....	86

Část první: Základní východiska

1. Dle **nedatovaného a nepodepsaného podnětu**, který měl být zpracován Mgr. Crhákem, Mgr. Jandákem a Mgr. Konečným, tehdejšími doktorandy na FF UK, a který měl být dne 4. 12. 2018¹ doručen Etické komisi FF UK, „*Profesor Martin Kovář, prorektor Univerzity Karlovy, se ve velkém rozsahu dopustil plagiátorství*“. Tento podnět byl doplněn **nedatovaným a nepodepsaným dodatkem**, který měl být zpracován rovněž Mgr. Crhákem, Mgr. Jandákem a Mgr. Konečným a který měl být dne 16. 12. 2018² taktéž doručen Etické komisi FF UK. Ani v podnětu ani v dodatku podnětu není autorství Mgr. Crháka, Mgr. Jandáka a Mgr. Konečného uvedeno a jmenování v něm nejsou ani zmíněni.³
2. Podnětem se zabývala jednak **Etická komise FF UK** (první jednání Etické komise FF UK proběhlo dne 17. 12. 2018⁴), jednak **Etická komise UK**, které obě dospěly *in nuce* k pozitivnímu závěru ohledně **údajného** plagiátorského deliktu prof. Kováře, přičemž závěry Etické komise FF UK jsou obsaženy v dokumentu „*Závěrečná zpráva Etické komise FF UK k podnětu ze dne 4. 12. 2018*“,⁵ který je datován dnem 13. 2. 2019, závěry Etické komise UK jsou obsaženy v nedatovaném dokumentu „*STANOVISKO ETICKÉ KOMISE UNIVERZITY KARLOVY K PODNĚTU Č. 7/2018*“, které mělo být přijato dne 21. 2. 2019.⁶
3. Prof. PhDr. Martin Kovář, Ph.D. je členem akademické obce NF VŠE, přičemž jeho etickou věcí se zabývala **Etická komise NF VŠE**, a to na základě podnětu samotného prof. Kováře. Projednávání v Etické komisi NF VŠE směřuje ke stanovisku, že **v žádném případě nelze přijmout** závěr o plagiátorském deliktu prof. Kováře.
4. Etická komise NF VŠE si je vědoma, že tímto svým závěrem se jednoznačně a zásadně odlišuje jak od závěrečné zprávy Etické komise FF UK ze dne 13. 2. 2019, tak od stanoviska Etické komise UK přijatého dne 21. 2. 2019, přičemž obě tyto komise by měly být nepochybně nositeli etické autority. To ale neznamená, že jsou též nositeli *apriorní* správnosti. Klade to požadavek na to, aby Etická komise NF VŠE své závěry zdůvodnila, což v této zprávě činí. NF VŠE je součástí nezávislé veřejné vysoké školy univerzitního typu, stejně jako FF UK. **Stanovisko Etické komise NF VŠE se od stanovisek etických komisí FF UK a UK zásadně liší z věcných a podložených důvodů.** Etická komise NF VŠE respektuje, že Etická komise FF UK a Etická komise UK dospěly k závěrům obsaženým v jejich závěrečných zprávách, byť je má za veskrze nesprávné, současně předpokládá a se samozřejmostí očekává, že Etická komise FF UK

¹ Srov. např. tisková zpráva FF UK ze dne 14. 2. 2019 či závěrečná zpráva Etické komise FF UK ze dne 13. 2. 2019.

² Srov. např. závěrečná zpráva Etické komise FF UK k podnětu ze dne 13. 2. 2019.

³ Podnětem se zde rozumí dokument, který měl být podán Etické komisi FF UK; nepřehlídí se, že na internetu byl zveřejněn obdobný článek Mgr. Crháka, Mgr. Jandáka a Mgr. Konečného (viz: www.ffabula.cz/cs/akce-projekty/obscura/komentare/dopustil-se-profesor-martin-kovar-prorektor-univerzity-karlovy-plagiatorstvi/). Obdobně to platí i pro dodatek. V dalším textu se pak (s uvedenou výhradou) vychází z předpokladu, že zpracovateli podnětu i dodatku byli právě Mgr. Crhák, Mgr. Jandák a Mgr. Konečný.

⁴ Viz: <https://www.ff.cuni.cz/2018/12/stanovisko-eticke-komise-ff-uk-k-podnetu-mgr-tomase-konecneho-mgr-marka-jandaka-mgr-ondreje-crhaka-zaslaneho-eticke-komisi-ff-uk-4-12-2018-ve-veci-udajneho-plagiatorstvi-prof-martina/>

⁵ Viz: <https://www.ff.cuni.cz/wp-content/uploads/2019/02/Zaverecna-zprava-EKFFUK-k-podnetu-z-4-12-2018.pdf>

⁶ Viz: <https://cuni.cz/UK-5554.html>

a Etická komise UK budou respektovat závěry obsažené v této zprávě, resp. stanovisku Etické komise NF VŠE.

5. Konečně zbývá úvodem přičinit ještě jednu poznámku. Obvinění z plagiátorství není v českém a koneckonců ani zahraničním akademickém prostředí žádné *novum*, přičemž odborná literatura již před řadou let přiléhavě upozorňovala na riziko, že: „...*se boj proti plagiátorství také stává velmi účinným prostředkem, jak profesně odrovnat nepohodlnou osobu...*“.⁷ Stěží lze v této posledně uvedené souvislosti přehlédnout velmi pochybný postup Etické komise FF UK, jak ostatně vyplývá i z této zprávy, jakož i diametrálně odlišný postup Etické komise FF UK (a nejen jí) v obdobných záležitostech a v souvislosti s tím též některá dřívější i pozdější rozhodnutí Etické komise FF UK, kde se zásadním způsobem bral v potaz časový odstup, skutečnost, že v dřívější době neplatilo opatření děkana o etice vědecké práce č. 2/2010, i hledisko rozdílných kritérií u syntetických publikací.

Obrázek 1 - pasáž ze zápisu Etické komise FF UK ze dne 10. 10. 2012⁸

Zároveň Etická komise přihlíží i k velkému časovému odstupu (čtrnácti let) od projednávané události k faktickému podání dr. [redacted] erý své podezření ani obvinění dříve v minulosti nikdy oficiálně neuplatnil [redacted], což pochopitelně snižuje váhu podání a dále ztěžuje Etické komisi zaujetí jednoznačného stanoviska.

Obrázek 2 - pasáž ze zápisu Etické komise FF UK ze dne 10. 6. 2015⁹ (dotčená **nadále působí na FF UK**)

Celkově lze tedy konstatovat, že [redacted] v některých bodech svým jednáním porušila etiku vědecké práce a dopustila se pochybení formou přisvojení si cizí formulace. Etická komise však bere v úvahu to, že se podnět týká publikace staré dvanáct let, že v rozhodné době neplatilo opatření děkana o etice vědecké práce č. 2/2010 (ačkoli principy, které jsou v něm obsaženy, platné bezesporu byly) a že nejde o přisvojení si myšlenek, ale formulací.

[Další obrázek je vzhledem k velikosti pro přehlednost uveden na následující straně – pozn. zpracovatele.]

⁷ Srov. KOUKAL, Pavel. Plagiátorská panika v české kotlině. *Právní rozhledy*, C. H. Beck, 2010, roč. 2010, č. 17, s. 628. ISSN 1210-6410.

⁸ Viz: <https://www.ff.cuni.cz/fakulta/organy-fakulty/poradni-organy/komise-ff-uk/eticka-komise/?site=&file=L1pwaXN5JTlweiUyMGplZG5uJTlwZXRpY2s1MjBrb21pc2UvMjAxNS8yMDE1LTA2LTEwJTlwek1wWiVDMYVBMXYlQzQlOUJyZSVDNCU4RG4lQzMIQTElMjB6cHllQzMIQTF2YSUyMHZlJTlwdiVDNCU5QmNpJTlweG9kbiVDNCU5QnRlJTlwdCVDMYVCRGthaiVDMYVBRGMlQzMIQURobyUyMHNlJTlweHJvZi4lMjBMZW5reSUyMCDVNSVBMHVsb3YlQzMIQTKucGRm&nonce=e3f5d32e4f>

⁹ Viz: <https://www.ff.cuni.cz/fakulta/organy-fakulty/poradni-organy/komise-ff-uk/eticka-komise/?site=&file=L1pwaXN5JTlweiUyMGplZG5uJTlwZXRpY2s1MjBrb21pc2UvMjAxNS8yMDE1LTA2LTEwJTlwek1wWiVDMYVBMXYlQzQlOUJyZSVDNCU4RG4lQzMIQTElMjB6cHllQzMIQTF2YSUyMHZlJTlwdiVDNCU5QmNpJTlweG9kbiVDNCU5QnRlJTlwdCVDMYVCRGthaiVDMYVBRGMlQzMIQURobyUyMHNlJTlweHJvZi4lMjBMZW5reSUyMCDVNSVBMHVsb3YlQzMIQTKucGRm&nonce=e3f5d32e4f>

Podnět celkem obsahuje 12 úryvků ze dvou, resp. tří publikací V. S. (v případě textu z roku 2011 navazuje V. S. na svůj text z roku 2010). Posuzované úryvky mají rozsah cca od poloviny jedné NS až do pěti NS. Jako zdroje bylo v podnětu uvedeno šest textů od různých autorů, včetně jedné diplomové práce.

Po prostudování materiálů a provedení několika dalších vlastních sond došla EK k závěru, že ve většině případů došlo k částečnému převzetí stejných či téměř stejných formulací, eventuálně výkladové struktury a detailů. Na původní zdroje není pokaždé odkazováno či odkaz neumožňuje jednoznačnou orientaci ve zdroji a neimplikuje tak rozsah přebíraných informací. Zejména v případě převzetí úryvku z diplomové práce nebo při použití rozsáhlejších formulací českého překladu původně anglického textu, lze jednoznačně hovořit o zatajení předlohy a naplnění podstaty plagiátorství.

Posuzování plagiátorství v případě práce V. S. z roku 2004 je komplikováno typem textu, který je – coby syntetizující přehled – vysoce kompilativního charakteru a zároveň obsahuje velké množství základních definic či faktografie slovníkového typu. Plagiované úseky tak mají v některých případech rozsah 1-2 vět a ve zbytku se jedná o parafráze. Náhodně provedené sondy do dalších tří zdrojů další plagiované úseky neodhalily.

¹⁰ Viz: <https://www.ff.cuni.cz/fakulta/organy-fakulty/poradni-organy/komise-ff-uk/eticka-komise/?site=&file=L1pwaXN5JTIweiUyMGplZG5uJTIwZXRpY2s1MjBrb2lpc2UvMjAxOS9aJUMzJUExdiVDNCU5QnJlJUM0JThEbiVDMYyVBMSUyMHPwciVDMYyVBMXZlJTIwRUslMjBrJTIwcG9kbiVDNCU5QnRlJTIwemUIMjBkbmUIMjAyNy4lMjAyLiUyMDIwMTkucGRm&nonce=e3f5d32e4f>

Část druhá: Kompetenční a procedurální rámec a některé okolnosti projednání etické věci

- Obsah části:
- I. Řízení před Etickou komisí NF VŠE
 - II. Některé základní atributy projednání etické věci prof. Kováře Etickou komisí NF VŠE
 - III. Řízení před Etickou komisí VŠE
 - IV. Některé pokusy o ovlivnění projednání etické věci prof. Kováře Etickou komisí NF VŠE

I. Řízení před Etickou komisí NF VŠE

6. Prof. Kovář se obrátil na vedení NF VŠE s tím, aby Etická komise NF VŠE projednala záležitost jeho údajného plagiátorství, přičemž poskytl mj. též podnět a jeho přílohy, doplněk podnětu a jeho přílohy, jak mu vše bylo poskytnuto ze strany Etické komise FF UK, jakož i své vyjádření.¹¹ Prof. Kovář k věci uvedl, že jeho údajným plagiátorstvím uvedeným v podnětu a doplňku podnětu se již zabývala jednak Etická komise FF UK, jednak Etická komise UK. **Rozhodnutí Etické komise FF UK nepovažuje za správné, avšak nebylo pro něj překvapující, a to vzhledem k animozitám, jakož i vzhledem k jejím postupům před vydáním konečného stanoviska, včetně toho, že neměl možnost vyjádřit se ani k posudkům zahraničních expertů. Pokud jde o stanovisko Etické komise UK, uvedl, že překvapující pro něj bylo, a to např. již jen z toho důvodu, že mu vůbec nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům, na jejichž základě Etická komise UK své stanovisko založila.**
7. Vedení NF VŠE postoupilo podnět prof. Kováře Etické komisi NF VŠE, přičemž předseda Etické komise NF VŠE neprodleně svolal zasedání Etické komise NF VŠE, které se uskutečnilo **6. 3. 2019**.
8. Etická komise NF VŠE se s podnětem prof. Kováře seznámila a nejprve se zabývala tím, zdali je dána její působnost. Postavení Etické komise NF VŠE vyplývá ze statutu NF VŠE, dle něhož Etická komise NF VŠE patří k pracovním komisím zřizovaným děkanem, přičemž má působnost v oblasti dodržování etiky při plnění vědecko-výzkumných úkolů na fakultě, ledaže jde o přestupek.¹² Etická komise NF VŠE si na děkanátu NF VŠE vyžádala přehled publikační činnosti prof. Kováře, přičemž z publikací uvedených v podnětu a doplňku podnětu byla k NF VŠE afiliována publikace: KOVÁŘ, Martin, *Stuartovská Anglie: Stát a společnost v letech 1603-1689*. Praha: Libri, 2001; v souvislosti s touto publikací vznikla konkrétní pochybnost, zdali nejde o plagiát, a to ve vazbě na publikaci: COWARD, Barry. *The Stuart age: England 1603-1714*. 2. vydání. London, New York: Longman, 1994. Etická komise NF VŠE si na děkanátu dále *pro forma* vyžádala informaci o pracovním zařazení prof. Kováře, přičemž z něho vyplývá, že prof. Kovář je členem akademické obce NF VŠE a byl jím i v době vydání díla Kovář (2001). **Na základě shora uvedeného došla Etická komise NF VŠE k závěru, že z hlediska své působnosti je, pokud jde o dotčené publikace, oprávněna k projednání etické věci prof. Kováře týkající se díla Kovář (2001), ohledně něhož existuje podezření z plagiátorství ve vztahu k dílu Coward (1994). Tato díla byla posuzována jak Etickou komisí FF UK, tak Etickou komisí UK.**

¹¹ Vyjádřením prof. Kováře se v této zprávě miní (druhé) vyjádření prof. Kováře pro Etickou komisi FF UK ze dne 27. 1. 2019 (viz též: https://www.ff.cuni.cz/wp-content/uploads/2019/02/Priloha-D1_M-Kovar-Vyjadreno-pro-Etickou-komisi-FFUK-finalni-verze-27-01-2019.pdf).

¹² Srov. článek 12 odst. 1, odst. 2 písm. f) a odst. 5 statutu NF VŠE.

9. Na uvedeném zasedání Etické komise NF VŠE dne 6. 3. 2019 bylo formálně zahájeno projednání etické věci prof. Kováře, a to v rozsahu, jenž vyplývá ze statutu NF VŠE (viz výše). Dále byl určen zpravodaj této etické věci, jímž Etická komise NF VŠE jmenovala dr. Vondráčka, místopředsedu Etické komise NF VŠE a současně člena Etické komise VŠE, jenž je dále též místopředsedou Akademického senátu VŠE a místopředsedou Akademického senátu NF VŠE. Etická komise NF VŠE ihned uložila zpravodajovi jednak písemně oznámit prof. Kovárovi zahájení projednávání etické věci, jednak – a to i vzhledem k výchozímu stanovisku prof. Kováře – provést vstupní rozbor podkladů a postupů Etické komise FF UK a Etické komise UK, které jsou k dispozici z veřejných zdrojů (zejména závěrečnou zprávu Etické komise FF UK ze dne 13. 2. 2019 a stanovisko Etické komise UK ze dne 21. 2. 2019), a to za účelem posouzení jejich použitelnosti pro činnost Etické komise NF VŠE.
10. Dne 12. 3. 2019 podal zpravodaj písemné stanovisko obsahující základní rozbor stanovisek a postupů Etické komise FF UK a Etické komise UK, přičemž předseda Etické komise NF VŠE neprodleně svolal zasedání Etické komise NF VŠE, které se uskutečnilo dne **13. 3. 2019**. Po seznámení se s obsahem tohoto stanoviska přijala Etická komise NF VŠE usnesení, že se ztotožňuje s obsahem stanoviska zpravodaje s tím, že nelze bez dalšího přejímat ani závěrečnou zprávu Etické komise FF UK ze dne 13. 2. 2019 ani stanovisko Etické komise UK ze dne 21. 2. 2019, neboť Etická komise NF VŠE nemá zájem zatížit projednávání etické věci prof. Kováře a své stanovisko vadami založenými **opakovaným závažným porušením zákona o vysokých školách a vnitřních předpisů UK a FF UK, k nimž dle názoru Etické komise NF VŠE došlo** (blíže viz část třetí této zprávy).
11. O této skutečnosti byli informováni jak rektorka VŠE prof. Machková, tak děkan NF VŠE prof. Chytil.
12. Na základě výše uvedeného Etická komise NF VŠE přistoupila k vlastnímu řádnému a nezávislému projednání etické věci prof. Kováře, přičemž následně shromáždila podklady, které z hlediska posouzení etické věci prof. Kováře považuje za potřebné, umožnila prof. Kovárovi vyjádřit se k věci samé, jakož i seznámit se s podklady, vyjádřit se k nim a navrhnout jejich doplnění, čehož prof. Kovář opakovaně využil.

II. Některé základní atributy projednání etické věci prof. Kováře Etickou komisí NF VŠE

13. Etická komise NF VŠE považuje za nezbytné konstatovat, že etiku vědecké a výzkumné, vývojové a inovační, umělecké a další tvůrčí činnosti považuje za významnou, nezpochybnitelnou a neoddělitelnou součást akademické činnosti.
14. Současně však nelze pominout, že svoboda vědy, výzkumu, umělecké tvorby a zveřejňování jejich výsledků představuje jednu z fundamentálních a zákonem garantovaných akademických svobod,¹³ přičemž v kontextu posuzované etické věci jde tedy též o tuto akademickou svobodu prof. Kováře jako akademického pracovníka VŠE, resp. NF VŠE.

¹³ Srov. § 4 písm. a) zákona 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů (dále „ZVŠ“).

15. Etická komise NF VŠE dále považuje za potřebné uvést, že při posuzování etické věci prof. Kováře byla vedena imperativem **objektivního projednání** předmětné věci, přičemž součástí toho byla i **zdrženlivost ohledně zveřejňování informací** týkajících se projednávání této etické věci, a to v tom slova smyslu, že Etická komise NF VŠE **nebude zveřejňovat dílčí stanoviska** v průběhu projednávání etické věci, to vše s tím, že akademická i neakademická veřejnost bude samozřejmě informována, a to po projednání etické věci a přijetí konečného stanoviska. Etická komise NF VŠE tento postup považuje za nezbytnou součást korektního projednání jakékoliv etické věci a současně za jednu ze záruk objektivního přístupu k projednání jakékoliv etické věci.

III. Řízení před Etickou komisí VŠE

16. Etická komise NF VŠE dále pro úplnost konstatuje, že v průběhu projednávání etické věci prof. Kováře došlo též k tomu, že bylo zahájeno projednávání etické věci prof. Kováře ze strany Etické komise VŠE, a to e-mailovou zprávou ze dne 13. 3. 2019 ze 17:53 hodin, tj. **po konání druhého zasedání Etické komise NF VŠE**, kdy Etická komise NF VŠE dospěla ke shora uvedenému závěru o nepoužitelnosti stanovisek Etické komise FF UK a Etické komise UK.
17. Etická komise VŠE se k projednání etické věci prof. Kováře sešla dne 15. 3. 2019, přičemž většinou přítomných přijala stanovisko, že etika je samozřejmou součástí požadavků na vědeckou práci s tím, že záležitostmi etiky vědecké práce se mají zabývat orgány k tomu příslušné. Dále Etická komise VŠE vzala na vědomí, že etickou věcí prof. Kováře se zabývá k tomu příslušná Etická komise NF VŠE, čímž má tuto záležitost na půdě Etické komise VŠE **za věcně, formálně i procedurálně řádně projednanou a projednávání této záležitosti za ukončené**. S tímto stanoviskem byli seznámeni též nepřítomní členové Etické komise VŠE, informace o tomto zasedání Etické komise VŠE byla zveřejněna,¹⁴ přičemž k tomu nebyly žádným členem Etické komise VŠE (ani nikým jiným) vzneseny žádné výhrady ani připomínky.

IV. Některé pokusy o ovlivnění projednání etické věci prof. Kováře Etickou komisí NF VŠE

18. Etická komise NF VŠE konstatuje, že v průběhu projednávání etické věci prof. Kováře, a to v době **po konání druhého zasedání Etické komise NF VŠE**, kdy Etická komise NF VŠE dospěla ke shora uvedenému závěru o nepoužitelnosti stanovisek Etické komise FF UK a Etické komise UK, došlo ke zřejmým pokusům o její ovlivnění a zastrášení, kdy např. zpravodajovi byly doručeny výhružné písemnosti, které vykazují shodné znaky jako obrázek se šibenicí, který byl dne 3. 10. 2018 zveřejněn na Facebooku s označením „Ondřej Crhák“ (tj. před podáním podnětu Mgr. Crhákem, Mgr. Jandákem a Mgr. Konečným, k němuž mělo dojít dne 4. 12. 2018) a který vizuálně vychází z obálky publikace, jejímž spolueditorem byl též prof. Kovář.

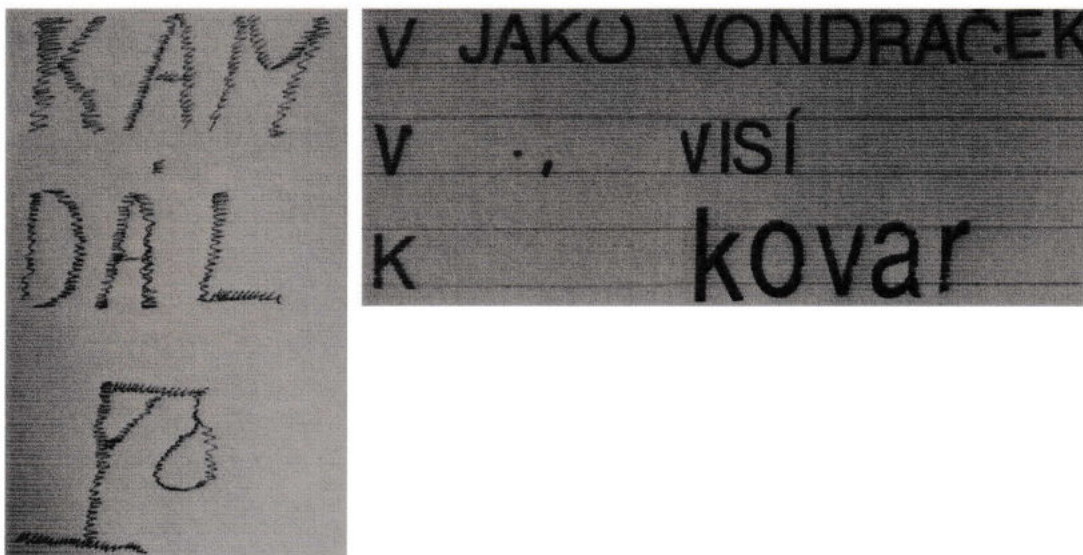
[Obrázek je vzhledem k velikosti pro přehlednost uveden na následující straně – pozn. zpracovatele.]

¹⁴ Viz: https://as.vse.cz/wp-content/uploads/Jednání-etické-komise-08-2019_-03-15.pdf

Obrázek 4 – fotografie obrázku publikace a fotografie obrázku šibenice

Obrázek 5 - obrázky výhrůžných písemností doručených zpravodajovi Etické komise NF VŠE

19. Etická komise NF VŠE konstatuje, že tyto pokusy odmítá a takové jednání na akademické půdě považuje za nepřijatelné, přičemž v každém případě nic z toho nemělo vliv na objektivní postup Etické komise NF VŠE ani na závěry projednání etické věci prof. Kováře Etickou komisí NF VŠE.
20. Není přítom věcí Etické komise NF VŠE posuzovat, z jakého důvodu se záležitostí „šibenice“ na Facebooku nezabývala Etická komise FF UK, *nota bene* když

příspěvky na Facebooku jsou tématem, kterým se již v jiných případech zabývala, jak vyplývá např. ze závěrečné zprávy Etické komise FF UK ze dne 17. 3. 2011.¹⁵

Obrázek 6 - pasáž závěrečné zprávy Etické komise FF UK ze dne 17. 3. 2011¹⁶

Dne 16.11.2011 obdržela etická komise od [redacted] podnět k šetření, který se týkal výroků [redacted] na platformě elektronické aplikace „facebook“.

¹⁵ Viz: <https://www.ff.cuni.cz/fakulta/organy-fakulty/poradni-organy/komise-ff-uk/eticka-komise/?site=&file=L1pwaXN5JTIweiUyMGplZG5uJTIwZXRpY2slMjBrb21pc2UvMjAxMS8yMDExLTAzL TE3JTIwWiVDMYVBMXYIQzQIOUJyZSVDNCU4RG4lQzMIQTElMjB6cHlIQzMIQTF2YSUyMEV0aWNrJ UMzJUE5JTIwa29taXNIJTIwRkYlMjBVSyUyMGslMjBwb2RuJUM0JTICdHUIMjBkb2MuJTIwUnltZSVDN SVBMWUucGRm&nonce=5f2651d6ff>

¹⁶ Viz: <https://www.ff.cuni.cz/fakulta/organy-fakulty/poradni-organy/komise-ff-uk/eticka-komise/?site=&file=L1pwaXN5JTIweiUyMGplZG5uJTIwZXRpY2slMjBrb21pc2UvMjAxMS8yMDExLTAzL TE3JTIwWiVDMYVBMXYIQzQIOUJyZSVDNCU4RG4lQzMIQTElMjB6cHlIQzMIQTF2YSUyMEV0aWNrJ UMzJUE5JTIwa29taXNIJTIwRkYlMjBVSyUyMGslMjBwb2RuJUM0JTICdHUIMjBkb2MuJTIwUnltZSVDN SVBMWUucGRm&nonce=1ec29d5181>

Část třetí: Absolutní nepoužitelnost stanovisek Etické komise FF UK a Etické komise UK

<u>Obsah části:</u>	I. Úvodem
	II. K závěrečné zprávě Etické komise FF UK ze dne 13. 2. 2019 k podnětu ze dne 4. 12. 2018
	III. Ke stanovisku Etické komise UK ze dne 21. 2. 2019 k podnětu č. 7/2018
	IV. Závěry
	V. Appendix k nicotnosti a nepoužitelnosti stanovisek Etické komise FF UK a Etické komise UK

I. Úvodem

21. Jak bylo uvedeno shora, Etická komise NF VŠE se seznámila se stanovisky Etické komise FF UK a Etické komise UK, a to konkrétně se zveřejněnou kopií nepodepsané závěrečné zprávy Etické komise FF UK ze dne 13. 2. 2019 k podnětu ze dne 4. 12. 2018¹⁷ a se zveřejněnou kopií nepodepsaného stanoviska Etické komise UK ze dne 21. 2. 2019 k podnětu č. 7/2018¹⁸ (stanovisko je podepsáno pouze MUDr. Martinem Havrdou, předsedou komise u doložky „Za správnost“). Etická komise NF VŠE k nim uvádí následující.

II. K závěrečné zprávě Etické komise FF UK ze dne 13. 2. 2019 k podnětu ze dne 4. 12. 2018

22. Ve vztahu k závěrečné zprávě Etické komise FF UK ze dne 13. 2. 2019 k podnětu ze dne 4. 12. 2018 lze dle dostupných veřejných zdrojů konstatovat zejména níže uvedené.
23. **Etická komise FF UK byla zřízena statutem vydaným děkanem FF UK ze dne 23. 6. 2006,**¹⁹ který je zveřejněn na internetových stránkách FF UK²⁰ a který platil i v době projednání etické věci prof. Kováře.^{21, 22} Její činnost má vedle tohoto statutu upravovat též opatření děkana FF UK č. 2/2010 (Etika vědecké práce).²³ Dle článku 1 odst. 1 statutu Etické komise FF UK ze dne 23. 6. 2006 je Etická komise FF UK stálým poradním orgánem fakulty,²⁴ přičemž byla zřízena ještě **před účinností předchozího statutu FF UK ze dne 22. 5. 2009,**²⁵ ve znění pozdějších změn a doplňků,²⁶ zřejmě

¹⁷ Viz: <https://www.ff.cuni.cz/wp-content/uploads/2019/02/Zaverecna-zprava-EKFFUK-k-podnetu-z-4-12-2018.pdf>

¹⁸ Viz: https://tarantula.ruk.cuni.cz/AKTUALITY-7347-version1-stanovisko_ek_uk_2018_07.pdf

¹⁹ Viz: <https://www.ff.cuni.cz/fakulta/organy-fakulty/poradni-organy/komise-ff-uk/eticka-komise/>

²⁰ Viz: <https://www.ff.cuni.cz/wp-content/uploads/2018/11/Statut-Etické-komise-FF-UK.pdf>

²¹ Srov. zápis ze zasedání Akademického senátu FF UK ze dne 13. 12. 2018 a na něm přijaté usnesení zdůrazňující právě fakt, že statut Etické komise FF UK je z roku 2006.

²² Viz:

https://ffuk.sharepoint.com/:w:/g/EWIMfuSoz59LrAcHhg3mx9sBrHgg5DZpIcy_hQJfhBCZ5A?time=iOmhxMJ10g

²³ Viz: <https://www.ff.cuni.cz/2010/04/opatreni-dekana-c2-2010-etika-vedecke-prace/>

²⁴ Doslova ustanovení článku 1 odst. 1 statutu Etické komise FF UK ze dne 23. 6. 2006 zní: „*Etická komise Filozofické fakulty UK v Praze (dále jen Etická komise) je stálým poradním orgánem fakulty pro etické otázky týkající se všech forem činnosti v rámci akademické obce.*“

²⁵ Viz: <https://www.ff.cuni.cz/wp-content/uploads/2009/08/Statut-FF-UK.pdf>

²⁶ Srov. derogační klauzuli obsaženou v článku 58 odst. 1 písm. a) statutu FF UK ze dne 2. 6. 2017.

za účinnosti statutu FF UK ze dne 8. 7. 1999,²⁷ ve znění pozdějších změn a doplňků.^{28, 29} Opatření děkana FF UK č. 2/2010 (Etika vědecké práce) ze dne 8. 1. 2010 pak bylo přijato za účinnosti předchozího statutu FF UK ze dne 22. 5. 2009.³⁰ V rozhodném období od 4. 12. 2018 do 13. 2. 2019³¹ upravovalo orgány fakulty ustanovení článku 5 statutu FF UK ze dne 2. 6. 2017,^{32, 33} jehož rubrika doslova zní: „*Orgány fakulty*“, přičemž odstavec 1 řadí mezi samosprávné akademické orgány akademický senát, děkana, vědeckou radu a disciplinární komisi,³⁴ odstavec 2 doslova stanoví, že: „*Dalším orgánem fakulty je tajemník.*“³⁵ Jak je zřejmé z právě uvedeného, **Etická komise FF UK není uvedena v platném a účinném statutu FF UK ze dne 2. 6. 2017 jako orgán fakulty a žádným orgánem fakulty, za který se prohlašuje, tedy nepochybně není.**

24. Dále pak ustanovení článku 12 statutu FF UK ze dne 2. 6. 2017 upravuje **poradní orgány děkana a senátu** (tedy nikoliv poradní orgány fakulty, kterým má Etická komise FF UK dle svého statutu být³⁶), přičemž toto ustanovení statutu rozlišuje (1) tzv. **stálé poradní orgány děkana** (a to kolegium děkana a rozšířené kolegium děkana),³⁷ dále (2) tzv. **stálý poradní orgán děkana pro koncepční otázky dlouhodobého rozvoje fakulty** (a to koncepční grémium děkana)³⁸ a konečně (3) tzv. **společné poradní orgány děkana a senátu**, kterými jsou komise fakulty – z nich se obligatorně zřizují komise (i) hospodářská, (ii) legislativní, (iii) studijní, (iv) pro vědu, (v) stipendijní a (vi) evaluační.³⁹ Lze tedy uzavřít, že **Etická komise FF UK není ani poradním orgánem děkana a ani poradním orgánem senátu a není ani společným poradním orgánem děkana a senátu, kteréžto orgány upravuje statut FF UK ze dne 2. 6. 2017; Etická komise FF UK má být dle svého vlastního statutu (tj. statutu Etické komise FF UK ze dne 23. 6. 2006) poradním orgánem fakulty, nicméně statut FF UK ze dne 2. 6. 2017 poradní orgán fakulty vůbec nezná a žádný takový orgán neupravuje (stejně jako jej neupravuje zákon o vysokých školách).**
25. V této souvislosti zbývá pro úplnost dodat, že **o zřízení komisí fakulty jako společných poradních orgánů děkana a senátu** (jakkoliv jím Etická komise FF UK není, neboť má jít údajně o poradní orgán fakulty) dle článku 12 odst. 3 statutu FF UK ze dne 2. 6. 2017 **rozhoduje AS FF UK**, a to na návrh alespoň jedné třetiny členů senátu nebo na návrh děkana. **Z informací týkajících se Etické**

²⁷ Znění tohoto předpisu nebylo na internetových stránkách FF UK v sekci „Platné vnitřní předpisy FF UK“ (viz: <https://www.ff.cuni.cz/fakulta/predpisy-a-dokumenty/vnitri-predpisy/>), kde jsou zveřejněny nejen platné, ale i některé zrušené předpisy, dohledáno.

²⁸ Srov. derogační klauzuli obsaženou v článku 59 statutu FF UK ze dne 22. 5. 2009.

²⁹ Srov. k tomu též zápis ze zasedání Etické komise FF UK ze dne 23. 5. 2002, v němž se uvádí, že Etická komise FF UK byla zřízena podle statutu FF UK.

³⁰ Zveřejněné I. úplné znění statutu FF UK ze dne 22. 5. 2009 je až ze dne 28. 5. 2010 (viz: <https://www.ff.cuni.cz/fakulta/predpisy-a-dokumenty/vnitri-predpisy/>), tj. po datu přijetí tohoto opatření ze dne 8. 1. 2010.

³¹ Tj. od 4. 12. 2018 (podání podnětu týkajícího se prof. Kováře) do 13. 2. 2019 (vydání závěrečné zprávy Etické komise FF UK).

³² Viz: <https://www.ff.cuni.cz/fakulta/predpisy-a-dokumenty/vnitri-predpisy/>.

³³ Viz: https://www.ff.cuni.cz/wp-content/uploads/2009/08/Statut_FFUK_2-6-2017-final-web.pdf.

³⁴ Shodně s ustanovením § 25 odst. 1 ZVŠ.

³⁵ Shodně s ustanovením § 25 odst. 2 ZVŠ.

³⁶ Srov. článek 1 odst. 1 statutu Etické komise FF UK ze dne 23. 6. 2006.

³⁷ Srov. článek 12 odst. 1 statutu FF UK ze dne 2. 6. 2017.

³⁸ Srov. článek 12 odst. 2 statutu FF UK ze dne 2. 6. 2017.

³⁹ Srov. článek 12 odst. 3 statutu FF UK ze dne 2. 6. 2017.

komise FF UK zveřejněných na internetových stránkách FF UK⁴⁰ nic nenasvědčuje tomu, že by AS FF UK takové konstituční rozhodnutí ve vztahu k Etické komisi FF UK kdy přijal; naopak uvádí se právě a pouze odkazem na statut Etické komise FF UK ze dne 23. 6. 2006 (a ostatně i v zápisu ze zasedání AS FF UK ze dne 13. 12. 2018 se odkazuje právě jen na statut z roku 2006⁴¹), jednak na opatření děkana FF UK č. 2/2010 (Etika vědecké práce).⁴² **Lze tedy uzavřít, že Etická komise FF UK ani jako případná komise FF UK (a tedy společný poradní orgán děkana a senátu) ve smyslu článku 12 odst. 3 statutu FF UK ze dne 2. 6. 2017 nebyla nikdy zřízena.**

26. Pokud tedy FF UK zveřejňuje⁴³ na svých internetových stránkách v sekci „Komise FF UK“ informace, kde Etickou komisi FF UK uvádí pod označením „Komise – společné poradní orgány Akademického senátu FF UK a děkana fakulty“,⁴⁴ pak **FF UK zveřejňuje informace, které jsou nepravdivé a které neodpovídají ani statutu Etické komise FF UK ze dne 23. 6. 2006 ani statutu FF UK ze dne 2. 6. 2017.**
27. Konečně je třeba se zabývat možným takřkajíc „přetrváním“ Etické komise FF UK. Jak bylo uvedeno (srov. bod 23 výše), nynější⁴⁵ Etická komise FF UK byla zřízena statutem vydaným děkanem FF UK ze dne 23. 6. 2006,⁴⁶ přičemž byla zřízena zřejmě za účinnosti statutu FF UK ze dne 8. 7. 1999, ve znění pozdějších změn a doplňků.⁴⁷ V každém případě navazující statut FF UK ze dne 22. 5. 2009 nově upravil jak orgány fakulty (srov. část II, zejména článek 4 a 11), tak organizaci fakulty (srov. část III článek 15 an.), přičemž **s Etickou komisí FF UK nikde nepočítá a ani ji nikde nezmiňuje.** Klíčové přitom je, že tento statut neobsahuje žádná přechodná ustanovení, která by upravovala přetrvání orgánů zřízených dle dosavadních předpisů či jejich členů (včetně etické komise a jejích členů). To pak zakládá oprávněný názor, že **byla-li Etická komise FF UK zřízena před nabytím účinnosti statutu ze dne 22. 5. 2009, pak nabytím účinnosti tohoto nového statutu, jenž zcela nově a komplexně upravil vnitřní uspořádání fakulty a jejích orgánů (bez jakékoliv zmínky o etické komisi), došlo k zániku Etické komise FF UK, nota bene byla-li zřízena pouhým opatřením děkana a nová úprava organizace FF UK byla upravena statutem FF UK, jako vnitřním předpisem fakulty, tj. nepochybně předpisem hierarchicky nadřazeným pouhému opatření děkana.**
28. *Mutatis mutandis* to pak platí i ve vztahu k poslednímu (a aktuálně platnému a účinnému) statutu FF UK ze dne 2. 6. 2017, a to s tím rozdílem, že tento poslední

⁴⁰ Viz: <https://www.ff.cuni.cz/fakulta/organy-fakulty/poradni-organy/komise-ff-uk/>.

⁴¹ Viz: https://ffuk.sharepoint.com/:w:/g/EWIMfuSoz59LrAcHhg3mx9sBrHgg5DZplcy_hQJfhBCZ5A?rttime=iOmhxMJ10g.

⁴² Viz: <https://www.ff.cuni.cz/fakulta/organy-fakulty/poradni-organy/komise-ff-uk/>.

⁴³ K datu přijetí stanoviska ve věci prof. Kováře a i nyní.

⁴⁴ Viz: <https://www.ff.cuni.cz/fakulta/organy-fakulty/poradni-organy/komise-ff-uk/>.

⁴⁵ Sc. komise rozhodující o etické věci prof. Kováře.

⁴⁶ Na internetových stránkách FF UK jsou nicméně zveřejněny i zápisy z Etické komise FF UK z období před přijetím stávajícího statutu Etické komise FF UK (opatření děkana FF UK ze dne 23. 6. 2006 (viz: <https://www.ff.cuni.cz/fakulta/organy-fakulty/poradni-organy/komise-ff-uk/eticka-komise/>), přičemž je otázkou, zdali, resp. jak byla zřízena Etická komise FF UK v době před přijetím stávajícího statutu Etické komise FF UK opatřením děkana FF UK ze dne 23. 6. 2006 (nota bene když toto opatření neobsahuje žádné zrušovací ustanovení).

⁴⁷ Vzhledem k neznámému obsahu tohoto statutu nelze podat bližší vyjádření. Obsah tohoto statutu by snad mohl být případně relevantní zejména vzhledem k posouzení možnosti zřízení Etické komise FF UK.

statut obsahuje přechodná ustanovení (srov. část X článek 57), avšak (1) pouze tak, že osoby zvolené či jmenované dle dosavadních předpisů se považují za osoby zvolené či jmenované dle tohoto statutu, přičemž vzhledem k tomu, že ani tento statut s Etickou komisí FF UK nijak nepočítá, nemůže jít v případě členů Etické komise FF UK o osoby zvolené či jmenované dle tohoto statutu⁴⁸ (navíc je otázka, zdali by vzhledem ke shora uvedenému vůbec šlo o osoby zvolené či jmenované dle dosavadních předpisů), resp. (2) tak, že: „Organizační jednotky a orgány zřízené před účinností statutu postupem předpokládaným tímto statutem se považují za organizační jednotky a orgány dle tohoto statutu.“, nicméně tu jednak jde o chybnou normu, neboť stěžlí může být organizační jednotka či orgán zřízen před účinností „totoho“ statutu postupem předpokládaným takovým „tímto“ (novým) statutem, jednak vzhledem k tomu, že ani „tento“ statut s etickou komisí nijak nepočítá, nemůže jít o organizační jednotku či o orgán dle „totoho“ statutu.⁴⁹

29. S ohledem na výše uvedené lze tedy učinit závěr, že **Etická komise FF UK v době svého rozhodování o etické věci prof. Kováře neexistovala (zůstává otázkou, zdali kdy vůbec existovala) a její stanovisko je nicotný, neexistující akt (tzv. paakt), který, pokud vyvolává nějaké účinky, tak v rovině osobní odpovědnosti „členů“ této „Etické komise FF UK“, případně vedení FF UK.**⁵⁰

III. Ke stanovisku Etické komise UK ze dne 21. 2. 2019 k podnětu č. 7/2018

30. Ve vztahu ke stanovisku Etické komise UK ze dne 21. 2. 2019 k podnětu č. 7/2018 lze dle dostupných veřejných zdrojů konstatovat zejména níže uvedené.
31. **Podnět** k Etické komisi UK byl podán dne **4. 12. 2018**,⁵¹ přičemž postup Etické komise UK v době projednávání podnětu (tj. v době od 4. 12. 2018, kdy byl podnět podán, do 21. 2. 2019, kdy bylo vydáno konečné stanovisko), byl upraven nejprve **opatřením** rektora UK č. **27/2013** (jednací řád Etické komise UK),⁵² a to s účinností **od 1. 11. 2013 do 31. 12. 2018**, a dále **opatřením** rektora UK č. **63/2018** (jednací řád Etické komise UK),⁵³ a to s účinností **od 1. 1. 2019**. Obě tato opatření zakládají působnost Etické komise UK ve věci dodržování etického kodexu UK,^{54, 55} ostatně obdobně to stanoví

⁴⁸ Srov. článek 57 odst. 1 statutu FF UK ze dne 2. 6. 2017.

⁴⁹ Nadto je třeba poukázat na ustanovení článku 10 odst. 7 statutu FF UK ze dne 2. 6. 2017, dle něhož je děkan oprávněn vydávat opatření, avšak pouze „K řízení fakulty“ a jen „v rámci své působnosti“ a „v mezích právních předpisů, vnitřních předpisů univerzity a fakulty a opatření rektora“.

⁵⁰ V této souvislosti pak nelze pominout jednak ustanovení článku 6 odst. 1 statutu FF UK ze dne 2. 6. 2017, dle něhož jsou orgány fakulty ve své činnosti vázány zákonem o vysokých školách, ostatními právními předpisy, vnitřními předpisy univerzity, statutem samotným a ostatními vnitřními předpisy fakulty, jednak ustanovení článku 4 odst. 4 statutu FF UK ze dne 2. 6. 2017, který stanoví, že členové akademické obce jsou povinni dodržovat vnitřní předpisy univerzity, vnitřní předpisy fakulty a další předpisy vydané v souladu s vnitřními předpisy univerzity a fakulty.

⁵¹ Srov. část „Vysvětlení“ bod I. stanoviska Etické komise UK ze dne 21. 2. 2019.

⁵² Viz: <https://cuni.cz/UK-5450.html>.

⁵³ Viz: https://cuni.cz/UK-8794-version1-or_2018_63.pdf.

⁵⁴ Srov. článek 1 opatření rektora UK č. 27/2013 (jednací řád etické komise UK): „K posuzování podnětů ve věci dodržování Etického kodexu Univerzity Karlovy (dále jen „Etický kodex“ a „univerzita“) a v souladu s ním se ustavuje Etická komise (dále jen komise).“.

⁵⁵ Srov. článek 1 opatření rektora UK č. 63/2018 (jednací řád etické komise UK): „K posuzování podnětů ve věci dodržování Etického kodexu Univerzity Karlovy (dále jen „Etický kodex“ a „univerzita“) a v souladu s ním se ustavuje Etická komise (dále jen „komise“).“.

i samotný etický kodex UK.⁵⁶ Vzhledem k tomu, že k vytýkanému jednání prof. Kováře mělo dojít (i dle samotného stanoviska Etické komise UK) před přijetím etického kodexu UK,⁵⁷ **nebyla vůbec dána p ů s o b n o s t Etické komise UK, a ta tak nebyla oprávněna se podnětem vůbec zabývat.** Uvádí-li v této souvislosti Etická komise UK, že: „Z ustálené praxe komise vyplývá, že podnětem se zabývat lze, protože se jedná o podezření na porušení obecně známých a přijímaných etických principů vědecké práce“,⁵⁸ pak nezbyvá než konstatovat, že **tato „ustálená praxe“ je ve zjevném a příkrém rozporu s předpisy upravujícími Etickou komisi UK a její činnost.**

32. Dále Etická komise UK (zřejmě) přijala **usnesení**, že: „*podnět jí přísluší a že nejsou překážky k jeho projednání*“,⁵⁹ tj. fakticky došlo k tomu, že **Etická komise UK svým usnesením ad hoc rozšířila svou působnost, avšak v rozporu s předpisy UK upravujícími její postavení i činnost** (zejm. etickým kodexem UK a jednacími řády – viz výše). Kromě toho ze stanoviska Etické komise UK **není zřejmé, kdy a jak mělo být toto usnesení přijato** (což má význam z hlediska posouzení, zdali byla komise usnášeníschopná a zdali bylo usnesení platně přijato⁶⁰). Vzhledem k tomu, že **Etická komise UK zjevně odvozuje svou působnost z tohoto svého „kompetenčního“ usnesení, které je však v rozporu s předpisy UK, a tedy je vadné, nemůže obstát ani stanovisko na základě takového vadného usnesení přijaté.**
33. V této souvislosti je dále nutno upozornit na ustanovení článku 3 odst. 3 opatření rektora UK č. 27/2013, které výslovně stanoví: „*Podání nesouvisící přímo s Etickým kodexem komise odloží bez nutnosti věcného projednání podání.*“, přičemž toto ustanovení bylo účinné v době přijetí podnětu (4. 12. 2018). Zcela shodné pravidlo pak obsahuje i ustanovení článku 3 odst. 3 opatření rektora UK č. 63/2018, účinného v době projednávání a zejména přijetí stanoviska Etické komise UK (21. 2. 2019). **Etická komise UK tak byla povinna podnět odložit (arg.: „komise odloží“), a to již na samotném počátku při přijetí podnětu, jakož i po celou dobu jeho projednávání, přičemž neučinila-li tak, postupovala po celou dobu ve zjevném a příkrém rozporu se závaznými předpisy UK, nota bene vlastními jednacími řády (sic!).**
34. Etická komise UK ve svém stanovisku z **hlediska podkladů** uvádí, že posoudila (1) „*text podání, včetně příloh*“⁶¹ (majíc na mysli zřejmě podnět a jeho přílohy), dále (2) předloženou analýzu (majíc na mysli zřejmě přílohu podnětu), dále (3) předmětné publikace prof. Kováře, dále (4) „*vyjádření odborníků posuzujících tyto texty*“⁶² (bez jakékoliv bližší specifikace), dále (5) že provedla vlastní konzultace (opět bez

⁵⁶ Srov. část IV. bod 1 etického kodexu UK: „*K posuzování podnětů ve věci dodržování Etického kodexu se ustavuje Etická komise.*“ (tato zpráva vychází z publikovaného „aktualizovaného znění“ schváleného akademickým senátem UK dne 14. 12. 2018).

⁵⁷ Srov. část „Vysvětlení“ článek II. bod 3 stanoviska Etické komise UK ze dne 21. 2. 2019: „*K předmětnému jednání mělo dojít před přijetím Etického kodexu UK...*“.

⁵⁸ Srov. část „Vysvětlení“ článek II. bod 3 stanoviska Etické komise UK ze dne 21. 2. 2019.

⁵⁹ Srov. část „Vysvětlení“ článek II. stanoviska Etické komise UK ze dne 21. 2. 2019.

⁶⁰ V této souvislosti nutno upozornit, že dle článku 2 odst. 1 opatření rektora UK č. 27/2013 (jednacího řádu Etické komise UK), jakož i dle článku 2 odst. 1 opatření rektora UK č. 63/2018 (jednacího řádu Etické komise UK), má etická komise UK 7 členů, přičemž stanovisko Etické komise UK mělo být přijato hlasováním, kdy 6 hlasů mělo být pro, žádný proti a žádný zdržel se (srov. závěrečná část stanoviska Etické komise UK ze dne 21. 2. 2019), tedy zřejmě jeden člen Etické komise UK nebyl přítomen, případně Etická komise UK nebyla plně obsazena.

⁶¹ Srov. část „Vysvětlení“ článek III. druhý odstavec stanoviska Etické komise UK ze dne 21. 2. 2019.

⁶² Srov. část „Vysvětlení“ článek III. druhý odstavec stanoviska Etické komise UK ze dne 21. 2. 2019.

jakékoliv bližší konkretizace), dále (6) že se seznámila se „*Stanoviskem Etické komise Filozofické fakulty UK včetně jejího podkladového materiálu*“⁶³ (aniž by však bylo uvedeno, kterého) a konečně (7) že prostudovala vyjádření dotčeného ke skutečnostem uvedeným v podnětu. **Z tohoto přehledu podkladů není vůbec zjistitelné, na základě jakých všech konkrétních podkladů Etická komise UK ke svému stanovisku dospěla**, neboť některé podklady jsou označeny tak, že není vůbec zřejmé, o jaký konkrétní podklad jde (podklad *sub* 4 a 5), případně zdali nejde jen o duplicitní deskripci téhož podkladu (podklady *sub* 1 a 2, dále *sub* 4 a 6 a 7) a konečně zdali měla k dispozici i druhé (doplněné) stanovisko prof. Kováře, o němž se zmiňuje závěrečná zpráva Etické komise FF UK ze dne 13. 2. 2019, resp. zdali měla k dispozici všechny relevantní podklady.

35. Ze stanoviska Etické komise UK **nevyplyvá, že by Etická komise UK kdy vůbec umožnila prof. Kovárovi obhájit se či alespoň vyjádřit se před Etickou komisí UK** jak k podnětu, tak k podkladům, zejména pak k závěrečné zprávě Etické komise FF UK ze dne 13. 2. 2019, přičemž prof. Kovář potvrdil, že takovou možnost neměl.

IV. Závěry

36. Zejména tedy s ohledem na výše uvedené zásadní formální, věcné i procedurální vady, jakož i specifické okolnosti projednávání podnětu týkajícího se prof. Kováře na UK Etickou komisí FF UK a Etickou komisí UK lze mít za to, že **nelze bez dalšího přijímat ani závěrečnou zprávu Etické komise FF UK ani stanovisko Etické komise UK. Jestliže jde o institucionální stanoviska, která se od ostatních stanovisek odlišují právě vahou instituce, je zcela legitimní pohled na to, zdali tato institucionální stanoviska byla přijata institucionálně správným způsobem. Z výše uvedeného je přitom zřejmé, že absolutně nikoliv.**
37. Není pak věcí Etické komise NF VŠE hodnotit, zdali, případně nakolik takové orgány, které **nerespektují ani vlastní pravidla samotného základu svého postavení a své činnosti**, resp. tato pravidla opakovaně porušují, jsou vůbec kvalifikovány k tomu, aby správně a přesvědčivě posuzovaly a hodnotily možná etická provinění třetích osob.
38. **Z výše uvedených důvodů tedy Etická komise NF VŠE nepřejala ani závěrečnou zprávu Etické komise FF UK ani stanovisko Etické komise UK,⁶⁴ neboť zejména nemá zájem zatížit projednávání etické věci prof. Kováře a své stanovisko vadami založenými opakovaným závažným porušením zákona o vysokých školách a vnitřních předpisů UK a FF UK, k němuž dle názoru Etické komise NF VŠE při projednávání na Etické komisí FF UK a na Etické komisí UK došlo.**

⁶³ Srov. část „Vysvětlení“ článek III. druhý odstavec stanoviska Etické komise UK ze dne 21. 2. 2019.

⁶⁴ *Mutatis mutandis* to pak platí i pro další výstupy těchto komisí či výstupy s činností těchto komisí úzce související (k posudkům tzv. zahraničních expertů srov. část sedmou této zprávy).

V. Appendix k nicotnosti a nepoužitelnosti stanovisek Etické komise FF UK a Etické komise UK

39. Pro úplnost v této souvislosti nutno dodat, že výše uvedené zásadní vady vedou nutně k závěru, že jak **závěrečná zpráva Etické komise FF UK, tak stanovisko Etické komise UK jsou nicotné.**
40. Nicotným aktem (paaktem) se rozumí akt, který se může jevit jako bezvadný, jeho autorem z něj dokonce mohou být dovozovány určité právní následky, avšak právě vzhledem k těžkým vadám takový akt ve skutečnosti **žádné právní důsledky nemá, nikoho k ničemu nezavazuje a nikdo není povinen jej respektovat; hledí se na něj jako na neexistující, a to od samého počátku (*ex tunc*).**^{65, 66}
41. Vady, které zakládají nicotnost ve výše uvedeném smyslu, jsou vymezeny zákonem,⁶⁷ doktrínou a významně též soudní judikaturou, přičemž mezi tyto závažné vady se řadí mimo jiné právě též případy, kdy:
- (a) akt je vydán orgánem k tomu absolutně nekompetentním (*sc.* bez příslušné pravomoci, příslušnosti i působnosti),^{68, 69} právě jako je tomu jak v případě

⁶⁵ Srov. HENDRYCH, Dušan a kol. *Správní právo. Obecná část*. 8. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 214. ISBN 978-80-7179-254-3.

⁶⁶ Srov. k tomu např. nález Ústavního soudu ze dne 15. 11. 2010, sp. zn. **IV. ÚS 1463/09**: „...Nicotným je správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, které mají za následek, že ve skutečnosti správní akt vůbec nevznikl, v důsledku čehož z něho pro adresáty nevyplývají žádná práva a povinnosti (...) Tyto vady jsou natolik závažné, že působí faktickou neexistencí samotného správního aktu...“, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, sp. zn. **9 As 221/2014**: „...na nicotné rozhodnutí vždy hledí jako na neexistující, zdánlivé, nezakládající žádné právní následky, a proto nemusí být respektováno a veřejnou mocí dokonce ani nesmí být vynucováno. Nicotnost nelze zhojit uplynutím času a může tak k ní být přihlédnuto kdykoliv z úřední povinnosti ve všech řízeních, která na takový zdánlivý správní akt navazují (...) O paakt jako správní akt, který nevyvolává jím zamýšlené účinky, jde tehdy, jsou-li jeho vady zásadní a je zřejmé, že na něj "nelze hledět" jako na správní akt...“.

⁶⁷ Srov. zejm. § 78 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁸ Srov. JEMELKA, Luboš, Klára PONDELÍČKOVÁ a David BOHADLO. *Správní řád: komentář*. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 426 an. ISBN 978-80-7400-607-4.

⁶⁹ Srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 9. 2014, sp. zn. **30 Cdo 1200/2014**: „...Právní teorií a soudní praxí je pokládán za nicotný správní akt vydaný k tomu (absolutně) nepřislušným orgánem, přičemž za takový se obecně pokládá správní orgán, který podle svého zákonného vymezení není oprávněn (není v jeho pravomoci) o určité věci rozhodnout, buď proto, že tato pravomoc byla právním řádem udělena výhradně jinému orgánu (soudnímu nebo správnímu), nebo proto, že nebyla výslovně přiznána ani jemu, ani jinému orgánu. Nicotnost v uvedeném smyslu je přičítána zejména správnímu aktu vydanému tzv. absolutně věcně nepřislušným orgánem, to jest orgánem, do jehož kompetence věc z hlediska kategorizace správních úřadů nespadá...“ či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2015, sp. zn. **5 Ads 135/2014**: „...Nicotným správním aktem je akt, který je zatížen vadami takové intenzity, že již vůbec nelze o správním aktu hovořit. Typicky jsou takovými vadami neexistence zákonného podkladu pro rozhodnutí, nedostatek pravomoci, nejtěžší vady příslušnosti, absolutní nedostatek formy, absolutní omyl v osobě adresáta správního aktu, požadavek trestného plnění, neexistence skutkového základu, požadavek plnění nemožného, neurčitost, nesmyslnost či neexistence vůle...“ či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 11. 2017, sp. zn. **1 Azs 269/2017**: „Nicotnost rozhodnutí představuje specifickou kategorii vad správních rozhodnutí, které jsou svou povahou nejzávažnější, nejtěžší a zároveň nezhojitelné. Nicotné „rozhodnutí“ je paaktem, který vůbec nelze považovat za veřejnomocenské rozhodnutí a není s to vyvolat veřejnoprávní účinky (...) Bez ohledu na to, zda nicotnost rozhodnutí byla či nebyla výslovně deklarována, musí být k této vadě z úřední povinnosti přihlédnuto ve všech řízeních, která na takový zdánlivý akt navazují...“. Dále srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2017, sp. zn. **7 Azs 227/2016** (nicotnost rozhodnutí vydaného orgánem bez věcné příslušnosti), či starší, nicméně stále použitelný rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 3. 1995, sp. zn. **6 A 28/94**, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2009, sp. zn. **8 Afs 15/2007**.

neexistující Etické komise FF UK, tak v případě Etické komise UK, která, jak dokonce sama uznává, kompetenci neměla, přičemž namísto respektování jednoznačného pravidla si svou působnost založila vlastním usnesením odporujícím však jejím vlastním zřizovacím i procedurálním předpisům (pokud vůbec takové usnesení bylo přijato⁷⁰);

- (b) akt je vydán **bez právního podkladu**,⁷¹ právě jako je tomu jak v případě Etické komise FF UK, tak v případě Etické komise UK, kdy obě **aplikovaly zcela nepřípustně předpisy se zpětnou účinností.**

⁷⁰ Blíže srov. odstavec 32 této zprávy.

⁷¹ Viz judikatura uvedená v poznámce č. 69.

Část čtvrtá: Metodologie

<u>Obsah části:</u>	I. K metodě vyslovení institucionálního závěru o etickém deliktu
	II. K metodě podnětu

I. K metodě vyslovení institucionálního závěru o etickém deliktu

42. Má-li být posouzen soulad určité akademické činnosti (v tomto případě publikační činnosti) s profesními etickými pravidly, je třeba nejprve tato pravidla identifikovat, zjistit jejich obsah a následně posuzovanou akademickou činnost s těmito pravidly srovnat. Ostatně zřejmou paralelu lze v tomto ohledu vysledovat v procesu aplikace práva formou rozhodovací činnosti, která zahrnuje (i) zjišťování otázek skutkových (co se stalo), (ii) zjišťování otázek právních (jaké normy se vztahují na to, co se stalo) a nakonec (iii) podřazení zjištěných skutkových otázek pod konkrétní (a správnou) normu a z něho (iv) vyvěrající akt aplikace práva.⁷²
43. Nasnadě je přitom kritika (přílišného) „právníckého“ přístupu, jenž je – *nota bene* v akademickém prostředí – někdy apriorně odmítán. Že jde o kritiku neoprávněnou, vyplývá především z té fundamentální skutečnosti, že (v relevantní rovině) jak v případě etiky (sc. profesních etických pravidel), tak práva jde o společenskou regulaci prostřednictvím norem⁷³ (tj. jak tyto etické, tak právní normy stanovují pravidla chování). To nutně implikuje určitou shodu. Nadto výše (v bodě 42) naznačený princip aplikace normy je svou podstatou tzv. logickou operací,⁷⁴ která je shodná, ať již se aplikuje norma právní či etická. Ostatně i samotný podnět s právem jako integrální rovinou posuzované věci nutně počítá, a to jak v samotném úvodu, v němž se uvádějí normy, které na posuzovanou věc dopadají (samotná první kapitola podnětu je nazvána „Plagiátorství ve světle akademických a právních předpisů“⁷⁵), tak i v samotném závěru, v němž se shrnují výsledky, k nimž autoři podnětu dospěli (poslední kapitola podnětu je nazvána „Důsledky dle akademických a právních předpisů“⁷⁶).
44. **Mj. i tím se totiž proces aplikace profesní etické normy a jeho výsledek v podobě institucionálního konečného závěru (zde tedy stanoviska etické komise) odlišuje od pouhého vyjádření subjektivního názoru, který je samozřejmě rovněž možný, přirozený, ostatně i právem chráněný, ale nemá a nemůže mít povahu institucionálního etického rezultátu se vším významem a autoritou, jenž takový institucionální rezultát má. Ostatně je tu třeba výslovně zdůraznit, že subjektivní názor si lze v podstatě učinit jakkoliv a na základě čehokoliv (a koneckonců i ničeho). *Mutatis mutandis* to pak platí i ve vztahu k jiným hodnotovým hodnocením.**⁷⁷

⁷² Srov. k tomu např. KUBŮ, Lubomír, Pavel HUNGR a Petr OSINA. *Teorie práva*. Praha: Linde, 2007, s. 132. ISBN: 978-80-7201-637-2.

⁷³ Srov. např. KNAPP, Viktor. *Teorie práva*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 1995, s. 39. ISBN 80-7179-028-1.

⁷⁴ Blíže srov. KNAPP, Viktor a Aleš GERLOCH. *Logika v právním myšlení*. 3. vydání. Praha: Eurolex Bohemia, 2000. 230 s. ISBN 80-86432-02-5.

⁷⁵ Srov. nečíslovaná strana 1 podnětu.

⁷⁶ Srov. nečíslovaná strana 24 podnětu.

⁷⁷ Blíže srov. KNAPP, Viktor. *Teorie práva*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 1995, s. 79 an. ISBN 80-7179-028-1.

II. K metodě podnětu

45. Etická komise NF VŠE (obdobně jako Etická komise FF UK a Etická komise UK, jakož i posudky zahraničních expertů) vzala za prvotní základ podnět doktorandů Mgr. Crháka, Mgr. Jandáka a Mgr. Konečného, přičemž tak učinila i proto, že Etická komise FF UK ve své závěrečné zprávě, z níž následně vyšla též Etická komise UK, výslovně svůj závěr vztáhla právě k oprávněnosti v z n e s e n é h o podezření z plagiátorství.⁷⁸
46. Podnět stojí na tom, že jmenovaní se rozhodli „...analyzovat problém metodou sondy na dvou základních rovinách, které nám umožňují detailně ověřit povahu pochybení ve vzorcích textů a na základě metadat informovaně odhadnout jejich rozsah v obou publikacích jako celcích...“.⁷⁹ Z toho pak vyšly jak posudky zahraničních expertů, tak i samotná Etická komise FF UK a následně Etická komise UK.
47. **Základní otázka zní, zdali jde o postup metodologicky správný** (je přitom nasnadě, že z hlediska aplikačního procesu zde jde navíc jen o jeho dílčí část). **Srovnání textu za principiálně správné samozřejmě uznat lze, není však možné k němu přistoupit vytržením z kontextu**; při srovnání textu je pak třeba mít též na zřeteli, o jaký druh díla jde a v jakém oboru se pohybuje (v posuzované věci jde o syntetickou monografii pojednávající o relativně širokém historickém období). **Srovnání metadat je velmi problematické a striktně odmítnout je nutno postup na bázi „informovaně odhadnout“**. To je přitom to, na co zčásti upozornili ve svých posudcích jak prof. Pánek,⁸⁰ tak prof. Kvaček.⁸¹
48. Současně je třeba mít na zřeteli, že nastala-li určitá historická událost a popisují-li dva autoři mj. totéž historické období, během něhož nastala, a to z hlediska rozsahu v obdobné šíři, logicky to implikuje nutnou základní shodu, a to nejen v textu, ale samozřejmě i v poznámkovém aparátu, protože položky věcného i jmenného rejstříku budou odkazovat na výskyty v rámci popisu téže historické události a jejich pořadí bude kopírovat nikoliv nutně cizí text, ale časový sled popisovaných událostí.
49. Obdobně přeci budou-li např. dva právníci popisovat trestný čin pomluvy podle § 184 trestního zákoníku, nevyhnou se shodnému sdělení, že se ho dopustí ten, kdo o jiném sdělí nepravdivý údaj, který je způsobivý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy nebo způsobit mu jinou vážnou újmu, a že je sankcionován odnětím svobody až na jeden rok, případně až na dvě léta či zákazem činnosti, stalo-li se tak tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem. Bude-li to seriózní pojednání, stěží v něm neodkážou na Šámalův, Jelínkův a Draštíkův komentář, protože jde prostě o základní a renomovaná díla. A shoda bude jistě i v odkazech na reprezentativní judikaturu. A vyjdou-li oba autoři z téže teoretické koncepce znaků trestného činu, bude shoda i ve výstavbě textu.

⁷⁸ Srov. nečíslovaná strana 3 závěrečné zprávy Etické komise FF UK: „...EK FF UK konstatuje, že vznesené podezření z plagiátorství Martina Kováře je oprávněné a snadno ověřitelné porovnáním dotčených textů...“.

⁷⁹ Srov. nečíslovaná strana 3 podnětu.

⁸⁰ Srov. např. strana 3 posudku prof. Pánka ze dne 3. 1. 2019: „...Soustředili se na několik z kontextu vytržených odstavců souvislého textu, na skupinu poznámek pod čarou a na zlomek rejstříku – vždy v porovnání staršího textu anglického (B. Coward, J. Black) a textu českého (M. Kovář)...“.

⁸¹ Srov. např. strana 3 posudku prof. Kvačka ze dne 11. 1. 2019: „...Žaloba se soustředila jen na určité textové výskyty, pouze na jednotlivá konstatování, na vybranou slovní skladbu...“.

50. Otázku si lze položit i opačně – totiž v jaké situaci by shoda nenastala. A lze si jistě i odpovědět: Pokud by historik např. přeházel historické události – mohl by třeba:

- **nejprve popsat popravu krále** (a to tak, že by začal, jak dopadl meč na obnažený krk, pokračoval by, co měla na sobě šlechtična, co stála opodál, dále by uvedl, že trest smrti vynesl soud, a navázal by, co měl ráno k snídani králův sluha, který mu otevřel dveře, když šel na popraviště);
- pak by **pokračoval, jak zasedl parlament v jiné zemi o sto let později** (a začal by tím, jakou barvu měla zasedací lavice, pak by uvedl, jaké bylo počasí, navázal by sdělením, kdo byl třetí řečník v pořadí, a pokračoval by reprodukcí vystoupení předposledního řečníka);
- následně by **navázal popisem sňatku potomka popraveného krále;**
- **a doplnil to popisem, jak se král narodil,** atd.;

prismatem metodologického přístupu podnětu aprobovaného Etickou komisí FF UK by vyšlo kvalitní vědecké dílo s odlišnou výstavbou textu i s odlišným sledem poznámkového aparátu. Nejde tu přitom o žádnou ironii, ale o použití jednoho z logických argumentů, totiž *argumentum ad absurdum*.⁸²

⁸² Srov. např. BOGUSZAK, Jiří, Jan ČAPEK a Aleš GERLOCH. *Teorie práva*. Praha: ASPI Publishing, 2004, s. 185. ISBN 80-7357-030-0.

Č á s t p á t á : K podnětu doktorandů a stanovisku prof. Kováře

<u>Obsah části:</u>	I. Úvodem k obsahu podnětu doktorandů
	II. K provedené sondě do textu
	III. K provedené sondě do metadat – do rejstříku

I. Úvodem k obsahu podnětu doktorandů

51. Jak uvedeno shora, podnět argumentuje případ „nestandardního citování“ prof. Kováře v relevantním díle Kovář (2001) na základě **metody sond** – obecně vzato jednak do textu, jednak do metadat (do poznámek a do rejstříku), přičemž **tato metodologie není uplatněna u všech posuzovaných Kovářových publikací** (blíže viz odstavec 52 níže). Doplnění podnětu se týká publikace KOVÁŘ, Martin. Velká Británie v éře Roberta Walpola: k vývoji britského státu a britské společnosti v první polovině 18. století. Praha: ISV nakladatelství, 2004, tj. z hlediska působnosti Etické komise NF VŠE jde o materiál irelevantní.^{83, 84}
52. Z hlediska obsahu zahrnuje nestránkovaný podnět **4 nečíslované části (kapitoly)**, obsahuje celkem **7 tabulek** a odkazuje na **14 příloh**. Níže se pro přehlednost uvádí přehled obsahu, přehled tabulek a přehled příloh, přičemž zejména strukturu podnětu je třeba mít při práci s textem podnětu vždy pečlivě na zřeteli, neboť jinak lze snadno argumenty vztáhnout i k té části podnětu, potažmo k posuzovaným pasážím děl, jichž se ale vůbec netýkají. K tomu lze jen dodat, že **kdyby podnět obsahoval alespoň elementární systematiku, nebyl by tak obsahově matoucí a zavádějící** (a kdyby byl opatřen alespoň čísly stránek, bylo by také možné přesněji odkazovat na jeho jednotlivé části – snad si lze v této souvislosti dovolit jemný akademický „štuleček“, totiž že by nebylo úplně od věci, kdyby se na FF UK naučili číslovat stránky).

[Přehled obsahu podnětu, přehled tabulek a přehled příloh je pro přehlednost uveden na následující straně – pozn. zpracovatele.]

⁸³ *Mutatis mutandis* to platí ve vztahu k podnětu D. Strcha ze dne 29. 1. 2019, vyřízeného závěrečnou zprávou Etické komise FF UK ze dne 27. 6. 2019 (viz: <https://www.ff.cuni.cz/fakulta/organy-fakulty/poradni-organy/komise-ff-uk/eticka-komise/?site=&file=L1pwaXN5JTIweiUyMGplZG5uJTIwZXRpY2slMjBrb21pc2UvMjAxOS9aJUMzJUExdjVDNCU5QnJJUM0JThEbiVDMYVBMSUyMHpweiVDMYVBMXZhJTIwRUslMjBrJTIwcG9kbiVDNCU5QnR1JTIwemUIMjBkbmUIMjAyOS4IMjAxLiUyMDIwMTkucGRm&nonce=a7949c052a>).

⁸⁴ Srov. dále bod 81 a bod 127 písm. (h).

Tabulka 1 - přehled obsahu podnětu

<p>„Plagiátorství ve světle akademických předpisů“</p> <ul style="list-style-type: none"> - literární pojetí plagiátorství - etický kodex UK - opatření děkana FFUK - občanský zákoník a trestní zákoník <p>„Odhalování plagiátorství jako metodologický problém“</p> <ul style="list-style-type: none"> - plagiátorství prof. Kováře - zúžení na monografie Kovář (1998) a Kovář (2001) ve vztahu k Coward (1994) [plus zmínka o Kovář (2017)] - metoda sondy do textu a do metadat (poznámky a rejstřík) <ul style="list-style-type: none"> ▪ sonda do textu – jedna ukázka z Kováře (1998) ve vztahu k jedné ukázce z Cowarda (1994) ▪ sonda do textu – jedna ukázka z Kováře (2001) ve vztahu k jedné ukázce z Cowarda (1994) ▪ sonda do poznámek – jedna kapitola z Kováře (1998) ve vztahu ke Cowardovi (1994) ▪ sonda do rejstříků – jedno heslo „F“ z Kováře (2001) ve vztahu k heslu „F“ Cowardovi (1994) <p>„Martin Kovář a plagiátorství dnes“</p> <ul style="list-style-type: none"> - zúžení na monografii Kovář (2017) ve vztahu ke Cowardovi (1994) - PROGRES - metoda sondy do textu a do metadat (poznámek) <ul style="list-style-type: none"> ▪ sonda do textu – jedna ukázka z Kováře (2017) ve vztahu ke Cowardovi (1994) ▪ sonda do poznámek – poznámky z Cowarda (1994) ve vztahu ke Kovárovi (2017) <p>„Závěr“</p> <ul style="list-style-type: none"> - hlavní zjištění - systémové aspekty v pozadí případu plagiátorství Martina Kováře - důsledky dle akademických a právních předpisů

Tabulka 2 - přehled tabulek obsažených v podnětu⁸⁵

tabulka 1	sonda do textu Coward (1994) a Kovář (1998)
tabulka 2	sonda do textu Coward (1994) a Kovář (2001)
tabulka 3	sonda do poznámek Coward (1994) a Kovář (1998)
tabulka 4	sonda do rejstříku Coward (1994) a Kovář (2001)
tabulka 5	sonda do rejstříku Coward (1994) a Kovář (2001) – přepis částí vybraných pasáží ve vazbě na rejstříky
tabulka 6	sonda do textu Coward (1994) a Kovář (2017)
tabulka 7	sonda do poznámek Coward (1994) a Kovář (2017)

Tabulka 3 - přehled příloh uváděných v podnětu⁸⁶

příloha 1	Coward (1994)	rozsah stran dle podnětu:	395 – 396	skutečný rozsah stran příloh:	395 – 396
příloha 2	Kovář (1998)	rozsah stran dle podnětu:	204 – 205	skutečný rozsah stran příloh:	204 – 205
příloha 3	Kovář (1998)	rozsah stran dle podnětu:	neuvedeno	skutečný rozsah stran příloh:	252 – 255
příloha 4	Coward (1994)	rozsah stran dle podnětu:	131	skutečný rozsah stran příloh:	130 – 131 ⁸⁷
příloha 5	Kovář (2001)	rozsah stran dle podnětu:	20 – 21	skutečný rozsah stran příloh:	20 – 21
příloha 6	Kovář (2001)	rozsah stran dle podnětu:	neuvedeno	skutečný rozsah stran příloh:	332 – 349
příloha 7	Coward (1994)	rozsah stran dle podnětu:	395 – 423	skutečný rozsah stran příloh:	395 – 423
příloha 8	Kovář (1998)	rozsah stran dle podnětu:	203 – 226	skutečný rozsah stran příloh:	203 – 227
příloha 9	Coward (1994)	rozsah stran dle podnětu:	549	skutečný rozsah stran příloh:	548 – 549 ⁸⁸
příloha 10	Kovář (2001)	rozsah stran dle podnětu:	neuvedeno	skutečný rozsah stran příloh:	352 – 353
příloha 11	Coward (1994)	rozsah stran dle podnětu:	119 – 120	skutečný rozsah stran příloh:	118 – 121
příloha 12	Kovář (2017)	rozsah stran dle podnětu:	258 – 259	skutečný rozsah stran příloh:	258 – 259
příloha 13	Coward (1994)	rozsah stran dle podnětu:	119 – 145	skutečný rozsah stran příloh:	118 – 151
příloha 14	Kovář (2017)	rozsah stran dle podnětu:	258 – 282	skutečný rozsah stran příloh:	256 – 291

⁸⁵ Sondy týkající se díla Kovář (1998) jsou zvýrazněny modrou barvou, díla Kovář (2001) žlutou barvou a díla Kovář (2017) šedou barvou.

⁸⁶ Přílohy obsahující pasáže z díla Kovář (1998) jsou zvýrazněny modrou barvou, z díla Kovář (2001) žlutou barvou a z díla Kovář (2017) šedou barvou.

⁸⁷ V této příloze chybí dva řádky horního textu.

⁸⁸ V této příloze chybí dva řádky horního textu.

53. Z hlediska analýzy údajného plagiátorství obsahuje podnět celkem 6 sond trojího druhu (sondy do textu, sondy do poznámek, sondy do rejstříku), přičemž **ne všechny druhy sond byly použity u všech posuzovaných děl**. Níže se pro přehlednost uvádí přehled jednotlivých sond, přičemž **ve vztahu k posuzovanému dílu Kovář (2001) byly provedeny j e d n a sonda do jedné části textu a j e d n a sonda do jednoho písmene F rejstříku**.

Tabulka 4 - přehled sond obsažených v podnětu^{89,90}

1. do textu:	Coward (1994) str. 395-396	Kovář (1998) str. 204-205	tabulka 1 přepis části vybraných pasáží	příloha 1 – Coward (1994), str. 395-396 příloha 2 – Kovář (1998), str. 204-205 příloha 3 – Kovář (1998), str. 252-255
2. do textu:	Coward (1994) str. 131	Kovář (2001) str. 20-21	tabulka 2 přepis části vybraných pasáží	příloha 4 – Coward (1994), str. 130-131 ⁹¹ příloha 5 – Kovář (2001), str. 20-21 příloha 6 – Kovář (2001), 332-349
3. do poznámek:	Coward (1994) str. 395-423	Kovář (1998) str. 203-226	tabulka 3 přepis části poznámek	příloha 7 – Coward (1994), str. 395-423 příloha 8 – Kovář (1998), str. 203-227
4. do rejstříku:	Coward (1994) str. 549	Kovář (2001) str. 352	tabulka 4 přepis části rejstříků tabulka 5 přepis části vybraných pasáží	příloha 9 – Coward (1994), str. 548-549 ⁹² příloha 10 – Kovář (2001), str. 352-353
5. do textu:	Coward (1994) str. 119-120	Kovář (2017) str. 258-259	tabulka 6 přepis části vybraných pasáží	příloha 11 – Coward (1994), str. 118-121 příloha 12 – Kovář (2017), str. 258-259
6. do poznámek:	Coward (1994) str. 119-145	Kovář (2017) str. 258-282	tabulka 7 přepis části poznámek	příloha 13 – Coward (1994), str. 118-151 příloha 14 – Kovář (2017), str. 256-291

54. Z výše uvedeného mj. vyplývá, že ve vztahu k dílu Kovář (2001) **kategorický závěr podnětu o údajném rozsáhlém, opakovaném a systematickém plagiátorství prof. Kováře** (v doslovném znění: „...*máme za prokázané, že došlo k opakovanému a rozsáhlému porušení etického kodexu Univerzity Karlovy ve všech uvedených bodech a stejně tak k závažnému porušení Opatření děkana Filozofické fakulty o etice vědecké práce...*“⁹³) **stojí na j e d n é sondě do textu na straně 20-21 (z celkových 359 stran) v díle Kovář (2001) ve vztahu k jedné straně 131 (z celkových 562 stran) díla Coward (1994) a na j e d n é sondě do rejstříku k jednomu písmenu (F) v díle Coward (1994) a Kovář (2001)**, s tím, že pokud jde o metodu sondy do metadat,

⁸⁹ Sondy týkající se díla Kovář (1998) jsou zvýrazněny modrou barvou, Kovář (2001) žlutou barvou a Kovář (2017) šedou barvou.

⁹⁰ V této tabulce se uvádějí rozsahy stran příloh nikoliv dle údajů v podnětu, ale dle skutečného rozsahu příloh (dílem nekoresponduje s relevantními pasážemi).

⁹¹ V této příloze chybí dva řádky horního textu.

⁹² V této příloze chybí dva řádky horního textu.

⁹³ Srov. nečíslovaná strana 24 podnětu.

lze dle autorů podnětu, „...na základě metadat informovaně odhadnout jejich rozsah (sc. rozsah pochybení – pozn. zpracovatele) v obou publikacích jako celcích...“.⁹⁴

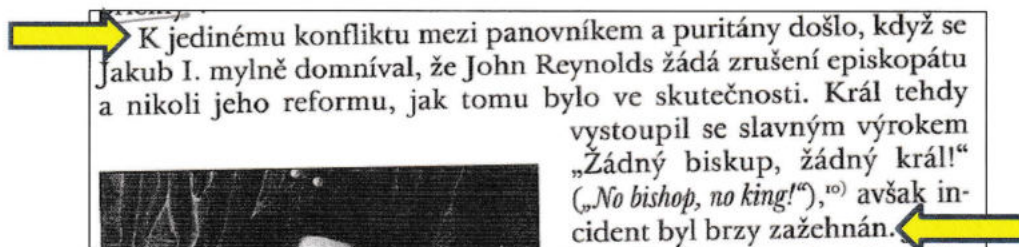
55. Shora předestřená rekapitulace obsahu podnětu a jeho níže uvedený rozbor přitom nejsou samoučelné, přičemž se uvádí především proto, že tento podnět jako hlavní podklad měli mít k dispozici zahraniční experti a dále se k obsahu podnětu vyjadřují též prof. Kvaček a prof. Pánek a koneckonců z něj vyšla též Etická komise FF UK, vztahující výslovně svůj závěr především právě k oprávněnosti vzneseného podezření z plagiátorství.⁹⁵

II. K provedené sondě do textu

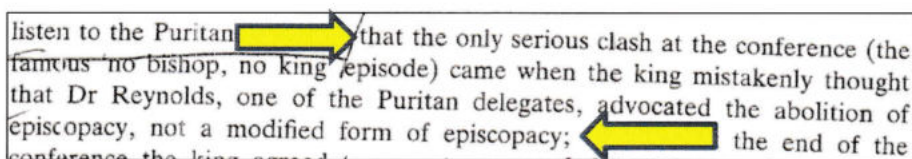
56. Podnět údajně „dokazuje“ plagiátorství prof. Kováře na „sondě“ do textu⁹⁶ – konkrétně na srovnání pasáže z díla Coward (1994) na straně 131 (z celkových 562 stran) s pasáží v díle Kovář (2001) na straně 20 – 21 (z celkových 359 stran).

II.A. K první části předmětné pasáže⁹⁷

Obrázek 7 - Kovář (2001) - relevantní první část pasáže na straně 20-21

Obrázek 8 - Coward (1994) - relevantní první část pasáže na straně 131

57. Dle zveřejněného podnětu „...Dva uvedené odstavce se vyznačují úplnou shodou s výjimkou dvojice údajů – konkrétně části souvětí, uvozeného poznámkou 11, které ukazují na vlastní autorův vklad do jinak doslovně přeloženého plagiátu, a dále připsání vlastního na konci prvního odstavce o ohrožení pozic odpůrců reforem...“.⁹⁸ Prof. Kovář k tomu ve svém vyjádření zejm. uvedl, že obsah je podobný s ohledem na popis událostí konference v Hampton Court, přičemž poukázal, že na rozdíl od B. Cowarda odkazuje na soubor pramenů Complete Collection of State Trials uvedený v poznámce č. 10, resp. předchozí poznámce č. 9.⁹⁹

⁹⁴ Srov. nečíslovaná strana 32 podnětu.

⁹⁵ Srov. nečíslovaná strana 3 závěrečné zprávy Etické komise FF UK: „...EK FF UK konstatuje, že vznesené podezření z plagiátorství Martina Kováře je oprávněné a snadno ověřitelné porovnáním dotčených textů...“.

⁹⁶ Srov. nečíslovaná strana 7 podnětu – tabulka č. 2.

⁹⁷ Bráno systematicky v členění dle vyjádření prof. Kováře (srov. strana 4 a 5 vyjádření prof. Kováře).

⁹⁸ Srov. nečíslovaná strana 8 podnětu.

⁹⁹ Srov. strana 5 vyjádření prof. Kováře.

58. Lze konstatovat, že v obou pasážích se konkrétně popisuje konflikt mezi panovníkem a puritány na předmětné konferenci vyplývající z nesprávné domněnky krále Jakuba I. ohledně záměru J. Reynoldse a známý královův výrok – argument, že shoda vyplývá z popisu téže historické události, je tedy relevantní.
59. Relevantní a především pravdivý je rovněž argument prof. Kováře, že **na rozdíl od Cowarda v této souvislosti odkazuje na zdroj v poznámce č. 10, resp. č. 9.**
60. Nutno v této souvislosti dále podotknout, že **příloha č. 4, na kterou se odkazuje relevantní část podnětu a s níž měli pracovat tzv. zahraniční experti, vůbec neobsahuje cca. polovinu zkoumané pasáže, a to dokonce tu s klíčovým výrokem „no bishop, no king“** (zjevně v důsledku nepřesného kopírování horní části stránky), přičemž si nelze nevšimnout, že **žádný z tzv. zahraničních expertů na tuto skutečnost neupozornil, ačkoliv s textem měli pracovat.**

Obrázek 9 - podnět – relevantní část na nečíslované straně 7 (odkaz na přílohu č. 4)

Tabulka č. 2.
Barry Coward, <i>The Stuart Age</i> 2. vydání, 2. tisk, London: Longman, 1994, s. 131 (příloha č. 4)

Obrázek 10 - příloha č. 4 podnětu s chybějícím textem

→ that Dr Reynolds, one of the Puritan delegates, advocated the abolition of episcopacy, not a modified form of episcopacy; and that at the end of the

Obrázek 11 - Coward (1994) - relevantní pasáž na straně 131 se skutečným (úplným) textem

listen to the Puritan de → that the only serious clash at the conference (the famous "no bishop, no king" episode) came when the king mistakenly thought → that Dr Reynolds, one of the Puritan delegates, advocated the abolition of episcopacy, not a modified form of episcopacy; and that at the end of the conference the king agreed

61. Dále nutno v této souvislosti podotknout, že **podnět při popisu předmětné pasáže vůbec neuvádí text rozhodné pramenné poznámky č. 10** (ačkoliv uvádí text poznámky č. 11 a 12 a ačkoliv – paradoxně – právě na srovnání metadat rovněž „dokazuje“ údajné plagiátorství prof. Kováře); ani zde si nelze nevšimnout, že **žádný z tzv. zahraničních expertů na tuto skutečnost neupozornil**, byť se mj. též metadaty tyto experti zabývali (resp. měli údajně zabývat).

[Obrázky jsou vzhledem k velikosti pro přehlednost uvedeny na následující straně – pozn. zpracovatele.]

Obrázek 12 - podnět – relevantní pasáž na nečíslované straně 7 s vypuštěnou poznámkou č. 10

→ 11) Typický byl projev londýnského biskupa Bancrofta, jehož srdce, jak řekl, „bylo plné radosti, že nám Všemohoucí Bůh ... dal takového krále, jaký tu nebyl od Kristových časů.“ *State Papers*, Vol. II, s. 87.
12) Srovnej Curtis, M., *The Hampton Court Conference and its aftermath*, H., Vol. LXVI, 1961, s. 1–16; Collinson, P. *The Jacobean religious settlement: the Hampton Court Conference*, in Tomlinson, H. (ed.), *Before the English Civil War, London 1983*; Shiver, F., *Hampton Court revisited: James I and Puritans*, J. Eccl. H., Vol. XXXVII, 1982.

Obrázek 13 - Kovář (2011) - strana 298 se skutečnými poznámkami č. 10 a 9 odkazujícími na prameny

Stuartovská Anglie 298

→ ⁹⁾ *A Complete Collection of State Trials*. Compiled by William Cobbett et al. (dále jen *State Trials*), London 1818, Vol. II, s. 71–72.
→ ¹⁰⁾ Tamtéž, Vol. II, s. 77.
¹¹⁾ Typický byl projev londýnského biskupa Bancrofta, jehož srdce, jak řekl, „bylo plné radosti, že nám Všemohoucí Bůh ... dal takového krále, jaký tu nebyl od Kristových časů.“ *State Papers*, Vol. II, s. 87.
¹²⁾ Srovnej Curtis, M., *The Hampton Court Conference and its aftermath*, H., Vol. LXVI, 1961, s. 1–16; Collinson, P., *The Jacobean religious settlement: the Hampton Court Conference*, in: Tomlinson, H. (ed.), *Before the English Civil War, London 1983*; Shiver, F., *Hampton Court revisited: James I and Puritans*, J. Eccl. H., Vol. XXXII, 1982.
¹³⁾ Coward, B., c. d., s. 131.

II.B. K druhé části předmětné pasáže¹⁰⁰

Obrázek 14 - Kovář (2001) - relevantní druhá část pasáže na straně 20-21

Oficiální portrét Jakuba I.

cident byl **Jaku**ba potěšily lichotky, jimiž ho zahrnuli starší a vzdělanější muži,¹¹⁾ a na závěr konference dokonce souhlasil s tím, že vyhoví některým puritánským požadavkům, tj. provede reformu Vysoké církevní komise (*High Church Commission*), omezí moc biskupských kancléřů (právních poradců biskupů), zruší práva světských úředníků exkomunikovat věřící z církve a pokusí se zajistit vyšší platy duchovních a obecně jejich lepší úroveň. Kromě toho se zavázal vyslat věroučnou misi do Irska, Walesu a k severním hranicím Anglie, „černému koutu naší země“.¹²⁾

¹⁰⁰ Bráno systematicky v členění dle vyjádření prof. Kováře (srov. strana 5 a 6 vyjádření prof. Kováře).

Obrázek 15 - Coward (1994) - relevantní druhá část pasáže na straně 131

episcopacy, not a modified form of episcopacy; and that at the end of the conference the king agreed to execute some of the Puritans' key demands, including the reform of the court of high commission, the abolition of the powers of chancellors and lay officials to excommunicate, and the introduction of measures to ensure a well-paid, educated ministry, and to promote preaching missions in Ireland, Wales, and the northern borders, 'the dark corners of the land'. true that the only permanent achievement of the conference was

62. Dle podnětu „...Dva uvedené odstavce se vyznačují úplnou shodou s výjimkou dvojice údajů – konkrétně části souvětí, uvozeného poznámkou 11, které ukazují na vlastní autorův vklad do jinak doslovně přeloženého plagiátu, a dále připsání vlastního na konci prvního odstavce o ohrožení pozic odpůrců reformem...“.¹⁰¹ Prof. Kovář k tomu ve svém vyjádření zejm. uvedl, že ve své publikaci má pasáž, kterou B. Coward nemá, navíc v této souvislosti odkazuje za zdroj (poznámka č. 11), dále že jeho text je opatřen poznámkou č. 12, kde na rozdíl od B. Cowarda odkazuje na pramen (State Papers), přičemž dále poukázal jednak na vynechání části textu B. Cowarda v přepisu textu v podnětu, jednak na doplnění textu v podnětu oproti textu B. Cowarda.¹⁰²
63. **Lze konstatovat, že v obou pasážích se konkrétně popisuje rozhodnutí Jakuba I. ohledně požadavků puritánů – fakt, že určitá shoda je dána popisem téže historické události, je relevantní, přičemž při pozorném čtení je evidentní, že oba texty jsou obsahově rozdílné** (argument, že tu jde o úplnou textovou shodu je tedy udržitelný pouze při povrchním přístupu a vzniká oprávněná pochybnost o kvalitě údajně podrobné lingvistické analýzy):
- (a) B. Coward uvádí, že král souhlasil s realizací klíčových požadavků puritánů zahrnujících 1. reformu vysoké komise, 2. zrušení pravomoci kancléřů a laických úředníků k exkomunikaci, 3. kroky k zajištění vzdělanosti a zabezpečení duchovenstva a 4. podporu misí do Irska, Walesu a na severní hranice („černých koutů země“);
- (b) naproti tomu prof. Kovář uvádí, že král souhlasil s tím, že vyhoví puritánským požadavkům, přičemž uvádí jejich výčet, a to 1. reformu Vysoké církevní komise, 2. omezení moci biskupských kancléřů, 3. zrušení exkomunikačního práva světských úředníků, 4. zlepšení úrovně duchovních, včetně vyšších platů; pokud jde o misionářskou aktivitu, nezahrnuje to prof. Kovář do králem odsouhlasených požadavků, nýbrž to označuje za králem přijatý závazek, přičemž označení severní hranice užívá ve znění dle pramene citovaného v poznámce č. 12, kterou Coward neuvádí.
64. Dále lze konstatovat, že:
- (a) **poukaz prof. Kováře na jednak chybějící, jednak doplněný text obsažený v přepisu uvedeném v podnětu je pravdivý** (Etická komise NF VŠE vyšla z originálních textů);

¹⁰¹ Srov. nečíslovaná strana 8 podnětu.

¹⁰² Srov. strana 5 vyjádření prof. Kováře.

- (b) poukaz prof. Kováře na existenci návětí v díle Kovář (2001) je relevantní rovněž, a to včetně poukazu na poznámku č. 11 a v něm uvedený pramen, kdy je **prostě faktem, že tuto skutečnost uváděnou Kovářem Coward neuvádí** – zpochybňuje-li se v podnětu aprobovaném Etickou komisí FF UK jak návětí, tak pramen v poznámce č. 11 s tím, že to ukazuje „na autorův vklad“, lze si položit otázku, jak jinak by se projevilo doplnění konkrétní skutečnosti ke skutečnostem jiným;
- (c) i v souvislosti s touto druhou pasáží si nelze nevšimnout, že **žádný z tzv. zahraničních expertů na shora uvedené skutečnosti (ani na vlastní text ani na rozdílnost přepisu ani na existenci poznámky č. 11 a č. 12) neupozornil.**

II.C. Ke třetí části předmětné pasáže¹⁰³

Obrázek 16 - Kovář (2001) - relevantní třetí část pasáže na straně 20-21

 Nakonec ale bylo jediným výsledkem konference zahájení práce na novém překladu Bible (tzv. *Authorized version*), jenž byl dokončen v roce 1611. K uskutečnění slíbených reforem nedošlo, dílem pro králův odpor k administrativní práci, dílem pro obavy z reakce vysoce postavených anglikánů, kteří v nich spatřovali ohrožení svých pozic.

Obrázek 17 - Coward (1994) - relevantní třetí část pasáže na straně 131

 Yet it is true that the only permanent achievement of the conference was the beginning of a new English translation of the Bible, the Authorized Version, completed in 1611. James, perhaps because of his administrative laziness, failed to carry out the reforms agreed on at Hampton Court and a major opportunity to reform the Church was lost. failure was not the king's alone. Behind the

65. Dle podnětu „...Dva uvedené odstavce se vyznačují úplnou shodou s výjimkou dvojice údajů – konkrétně části souvětí, uvozeného poznámkou 11, které ukazují na vlastní autorův vklad do jinak doslovně přeloženého plagiátu, a dále připsání vlastního na konci prvního odstavce o ohrožení pozic odpůrců reforem...“¹⁰⁴ Prof. Kovář k tomu ve svém vyjádření zejm. uvedl, že podoba pasáží vyplývá z popisu týchž událostí, přičemž ale uvádí informaci, kterou B. Coward neuvádí.¹⁰⁵
66. Lze konstatovat, že v obou pasážích se konkrétně popisuje faktický výsledek konference v Hampton Court a důvody tohoto stavu, kdy prof. Kovář oproti B. Cowardovi uvádí informaci o ohrožení tzv. vysokých anglikánů – zpochybňuje-li se v Etickou komisí FF UK aprobovaném podnětu tato informace s tím, že to ukazuje „na autorův vklad“, lze si položit otázku, jak jinak by se projevilo doplnění konkrétní skutečnosti ke skutečnostem jiným.

¹⁰³ Bráno systematicky v členění dle vyjádření prof. Kováře (srov. strana 6 vyjádření prof. Kováře).

¹⁰⁴ Srov. nečíslovaná strana 8 podnětu.

¹⁰⁵ Srov. strana 6 vyjádření prof. Kováře.

II.D. Ke čtvrté části předmětné pasáže¹⁰⁶

Obrázek 18 - Kovář (2001) - relevantní čtvrtá část pasáže na straně 20-21

Faktický krach konference v Hampton Courtu zhatil velkou příležitost k reformě církve, jež mohla zabránit vývoji, který později Angličany přivedl na bojiště občanské války. Nejednalo se pouze o nezdar krále. Také mocná strana venkovské gentry, jež puritánské požadavky v letech 1603–04 podporovala, měla na neúspěchu svůj podíl. Z celkového počtu 9 244 církevních obrocí jich bylo 3 894 ve světských rukou. Většina desátků připadala vlastníkům půdy, kteří jmenovali duchovní na jejich posty a poskytovali jim jen minimální příjem. V takové situaci byla jakákoli reforma prakticky neproveditelná, zejména v oblasti platů a úrovně duchovních. Jakubovi obhájci naznačují, že především z tohoto důvodu král ztratil o celou záležitost zájem.¹⁰⁷

Obrázek 19 - Coward (1994) - relevantní čtvrtá část pasáže na straně 131

reform the Church was lost. But the failure was not the king's alone. Behind the clerical Puritan demand 1603–4 was the support of powerful secular opinion among the landed gentry, and it was they who had it in their power to bring about a Church staffed by well-paid, learned men. Of the 9,244 Church livings in England, 3,849 were impropriated in lay hands, which meant that the majority of the tithes in these cases were paid to the landowners, who also nominated ministers to the Church benefices. Too few English landowners were willing to surrender part of their incomes for the good of the Church. In this situation was ecclesiastical reform possible?¹⁰⁸

67. Dle podnětu „...Dva uvedené odstavce se vyznačují úplnou shodou s výjimkou dvojice údajů – konkrétně části souvětí, uvozeného poznámkou 11, které ukazují na vlastní autorův vklad do jinak doslovně přeloženého plagiátu, a dále připsání vlastního na konci prvního odstavce o ohrožení pozic odpůrců reformem...“¹⁰⁷ Prof. Kovář k tomu ve svém vyjádření zejm. uvedl, že v předmětné pasáži na B. Cowarda odkazuje (a to v poznámce č. 13, kterou přepis obsažený v podnětu neobsahuje) a že uvádí i další informace, které B. Coward neuvádí.¹⁰⁸
68. Lze konstatovat, že v obou pasážích se konkrétně dále popisuje faktický výsledek konference v Hampton Court a důvody tohoto stavu – fakt, že určitá shoda je dána popisem téže historické události, je relevantní, přičemž je pravdivé jak tvrzení prof. Kováře, že na B. Cowarda odkazuje, tak to, že prof. Kovář uvádí informace, které B. Coward neuvádí.
69. Rovněž v souvislosti s touto pasáží nutno podotknout, že podnět při popisu předmětné pasáže opravdu vůbec neuvádí text rozhodné poznámky č. 13 obsahující odkaz na dílo Coward (1994), a to ačkoliv uvádí poznámky č. 11 a 12 a ačkoliv – paradoxně – mj. na srovnání metadat rovněž „dokazuje“ údajné plagiátorství prof. Kováře. A ani zde si nelze nevšimnout, že žádný z tzv. zahraničních expertů na tuto skutečnost neupozornil, byť se mj. též metadaty tyto experti zabývali (resp. měli údajně zabývat).

¹⁰⁶ Bráno systematicky v členění dle vyjádření prof. Kováře (srov. strana 6 a 7 vyjádření prof. Kováře).

¹⁰⁷ Srov. nečíslovaná strana 8 podnětu.

¹⁰⁸ Srov. strana 6 vyjádření prof. Kováře.

Obrázek 20 - Kovář (2001) - relevantní čtvrtá část pasáže na straně 20-21 se skutečnou poznámkou č. 13

Faktický krach konference v Hampton Courtu zhatil velkou příležitost k reformě církve, jež mohla zabránit vývoji, který později Angličany přivedl na bojiště občanské války. Nejednalo se pouze o nezdar krále. Také mocná strana venkovské gentry, jež puritánské požadavky v letech 1603–04 podporovala, měla na neúspěchu svůj podíl. Z celkového počtu 9 244 církevních obročí jich bylo 3 894 ve světských rukou. Většina desátků připadala vlastníkům půdy, kteří jmenovali duchovní na jejich posty a poskytovali jim jen minimální příjem. V takové situaci byla jakákoli reforma prakticky neproveditelná, zejména v oblasti platů a úrovně duchovních. Jakubovi obhájci naznačují, že především z tohoto důvodu král ztratil o celou záležitost zájem.¹³⁾

Obrázek 21 - podnět – relevantní pasáž na nečíslované straně 7 s vypuštěnou poznámkou č. 13

Faktický krach konference v Hampton Courtu zhatil velkou příležitost k reformě církve, jež mohla zabránit vývoji, který později Angličany přivede na bojiště občanské války. Nejednalo se pouze o nezdar krále. Také mocná strana venkovské gentry, jež puritánské požadavky v letech 1603-04 podporovala, měla na neúspěchu svůj podíl. Z celkového počtu 9 244 církevních obročí jich bylo 3 894 ve světských rukou. Většina desátků připadala vlastníkům půdy, kteří jmenovali duchovní na jejich posty a poskytovali jim jen minimální příjem. V takové situaci byla jakákoli reforma prakticky neproveditelná, zejména v oblasti platů a úrovně duchovních. Jakubovi obhájci naznačují, že především z tohoto důvodu král ztratil o celou záležitost zájem.

11) Typický byl projev londýnského biskupa Bancrofta, jehož srdce, jak řekl, „bylo plné radosti, že nám Všemohoucí Bůh ... dal takového krále, jaký tu nebyl od Kristových časů.“ *State Papers*, Vol. II, s. 87.

12) Srovnej Curtis, M., *The Hampton Court Conference and its aftermath*, H., Vol. LXVI, 1961, s. 1–16; Collinson, P. *The Jacobean religious settlement: the Hampton Court Conference*, in Tomlinson, H. (ed.), *Before the English Civil War*, London 1983; Shiver, F., *Hampton Court revisited: James I and Puritans*, J. Eccl. H., Vol. XXXVII, 1982.

III. K provedené sondě do metadat – do rejstříku

70. Podnět dále „dokazuje“ plagiátorství prof. Kováře na „sondě“ do rejstříku – konkrétně na srovnání rejstříku k písmenu „F“ z díla Coward (1994) na straně 549 se jmenným rejstříkem k písmenu „F“ v díle Kovář (2001) na straně 352, přičemž konkrétně podnět uvádí, že: „...Srovnání zvoleného úseku rejstříku – konkrétně písmene F (...) ukazuje vysokou míru shody. Z celkem 27 jmen, které pod tímto písmenem nalézáme v rejstříku monografie Stuartovská Anglie, se jich v Cowardově rejstříku

vyskytuje 19 jmen shodných. Celkem 8 nespárovaných odkazů z jmenného rejstříku se bez výjimky věnuje epizodním postavám, zmíněným nikoliv coby aktérům dějů, ale spíše v rámci výčtu více jmen...“.¹⁰⁹ Takový závěr však není udržitelný, a to hned z několika důvodů, které jsou uvedeny níže (chybný údaj o počtu jmen v rejstříku, chybné údaje o „aktérech nižšího významu“, chybný argument, že „8 nespárovaných odkazů z jmenného rejstříku se bez výjimky věnuje epizodním postavám, zmíněným nikoliv coby aktérům dějů, ale spíše v rámci výčtu více jmen“).

III.A. Chybný údaj o počtu jmen v rejstříku

71. V první řadě není pravdivé tvrzení, že ve jmenném rejstříku v díle Kovář (2001) je pod písmenem F uvedeno celkem 27 jmen, neboť ve skutečnosti je jich uvedeno 31.

- (a) Tento množstevní posun, na jehož základě však podnět konstruuje „vysokou míru shody“, je dán tím, že **autoři podnětu v ě d o m ě vypustili 4 jména**, totiž (i) Filip, vévoda orleánský, (ii) Filip II., (iii) Filip III. a (iv) Filip IV., a to s argumentem, že: „...se v anglickém srovnání nachází vzhledem k odlišnému pravopisu pod písmenem P...“.¹¹⁰ Nejenže **taková vědomá a nesprávná manipulace s primárním podkladem vůbec není akceptovatelná**, ale autoři podnětu uplatňovaný argument neobstojí **ani věcně, neboť v díle Coward (1994) pod písmenem P (na straně 557) nejsou takřkáající čtyři Filipové, jako je tomu u Kováře (2001), ale pouze dva** (Philip II of Spain + Philip V of Spain, formerly Philip of Anjou), přičemž z těchto dvou „Filipů“ uvádí Kovář (2001) pouze Filipa II. (Španělského). Jinak řečeno, prof. Kovář uvádí čtyři „Filipy“, z nichž pouze jeden je uváděn též B. Cowardem, tedy redukce u „Filipů“ je možná pouze o 1 položku, nikoliv o 4 položky, jak se činí v podnětu. Tato úmyslná manipulace s fakty pak vedla k tomu, že v podnětu je přesvědčivěji argumentováno, že jde „o vysokou míru shody“, ačkoliv tedy (početně vzato) je poměr shodných jmen jiný (o 3 „Filipy“) ve prospěch Kováře (2001). A ani zde si nelze nevsimnout, že **žádný z tzv. zahraničních expertů tuto vědomou manipulaci s fakty v neprospěch prof. Kováře neodhalil**, byť se mj. též metadaty tito experti zabývali (resp. měli údajně zabývat).

Obrázek 22 - Coward (1994) - strana 557

Phelps, Sir Robert, 156, 157, 161, 165, 171 Philip II of Spain, 123 Philip V of Spain, formerly Philip of Anjou, 387, 412, 425, 426, 437, 439 Philiphaugh, battle of (1645), 224, 523

Obrázek 23 - Kovář (2001) - strana 352

Fiennes, William, první vikomt ze Saye and Sele 87, 111, 113, 128, 130, 139, 150, 154 Filip, vévoda orleánský 216 Filip II. 42 Filip III. 11, 14, 61, 62 Filip IV. 17, 67, 208, 212, 226 Finch, Daniel, druhý hrabě

- (b) To však není jediná vada. Autoři podnětu totiž dále mezi shodné položky jmenného rejstříku zařadili též položky, které shodné nejsou, když ignorovali odlišná křestní jména:

- i. u příjmení „Fletcher“ uvádí Kovář (2001) „Fletcher, John“, přičemž odkazuje na stranu 99, kde pojednává o dramatikovi Johnu Fletcherovi a období roku 1635, avšak Coward (1994) uvádí příjmení „Fletcher,

¹⁰⁹ Srov. nečíslovaná strana 14 podnětu.

¹¹⁰ Srov. nečíslovaná strana 13 podnětu.

Andrew, of Saltoun“, přičemž odkazuje na stranu 417, kde pojednává o republikánském politikovi a období roku 1703 – tedy nejde o shodu, ale o rozdílné osobnosti v rozdílných časových obdobích; opět nelze nezmínit, že žádný z tzv. zahraničních expertů tuto manipulaci s fakty v neprospěch prof. Kováře neodhalil;

Obrázek 24 - pasáž podnětu s údajně shodnou položkou na nečíslované straně 13

Fletcher, Andrew, of Saltoun, 417	Fletcher, John 99
-----------------------------------	-------------------

Obrázek 25 - Kovář (2001) - pasáž na straně 99 týkající se Johna Fletchera

světa, jímž se panovník obklopil. V roce 1635 se Karel I. zasloužil o vydání sebraných básní Johna Donna. Miloval i dramata Francise Beaumonta a Johna Fletchera. Hra *The Knight of the Burning Pestle* (Rytíř

Obrázek 26 - Coward (1994) - pasáž na straně 417 týkající se Andrew Fletchera of Saltoun

most Scots seemed united in their hostility to England: on this, for example, a republican, Andrew Fletcher of Saltoun, could find common ground with a Jacobite, James Douglas duke of Hamilton. In the 1703 session James Douglas

- ii. u příjmení „Fuller“ Kovář (2001) uvádí „Fuller, Thomas“, přičemž odkazuje na stranu 71, kde pojednává o názoru historika Thomase Fullera z roku 1845 na důvody obvinění Cranfielda z velezrady, avšak Coward (1994) uvádí příjmení „Fuller, Nicholas“, přičemž odkazuje na stranu 137, kde pojednává o parlamentní debatě z roku 1607; Kovář (2001) přitom navíc přímo odkazuje na konkrétní dílo (v poznámce č. 6), což autoři podnětu opět zcela ignorovali; opět nelze nezmínit, že žádný z tzv. zahraničních expertů tuto manipulaci s fakty v neprospěch prof. Kováře neodhalil;

Obrázek 27 - pasáž podnětu s údajně shodnou položkou na nečíslované straně 13

Foxe, John, and his <i>Acts and Monuments</i> (or <i>Book of Martyrs</i>), 82, 315-16 Frederick, Elector Palatine, 125, 149, 157, 514, 516 Fuller, Nicholas, 137	Fuller, Thomas 71
---	-------------------

Obrázek 28 - Kovář (2011) - pasáž na straně 71

li král“.⁵⁾ Thomas Fuller se domníval, že Cranfield „musel padnout kvůli své věrnosti panovníkovi, jehož peníze chtěl ušetřit, což nekorespondovalo s rozhazovačností jeho oblíbence“.⁶⁾ Jakub I. promluvil

Obrázek 29 - Kovář (2001) - poznámka na straně 304

⁶⁾ Fuller, T., *The Church History of Britain*, London 1845, Vol. III, s. 188–189.
⁷⁾ Po propuštění z Toweru na počátku roku 1607...

Obrázek 30 - Coward (1994) - pasáž na straně 137

As in other cases of racial hostility irrational intolerance had some economic logic, which in this case was expressed in Nicholas Fuller's parable in the full-scale Commons' debate of February 1607:

one Man is owner of two Pastures, with one Hedge to divide them; the one Pasture bare, the other fertile and good: A wise Owner will not pull down the Hedge quite, but make Gates, and let them in and out etc. If he do, the Cattle will rush in Multitudes, and much against their Will return'.⁶²

- (c) **Ve skutečnosti se to tedy má tak, že:**
- pod písmenem F je v rejstříku Cowarda (1994) celkem 37 jmenných položek, zatímco Kovář (2001) jich uvádí 31;
 - tyto jmenné položky vykazují **shodu v počtu 18 jmen**, přičemž Coward (1994) uvádí nad rámec Kováře (2001) **dalších 20 (21¹¹¹) jmen odlišných**, současně Kovář (2001) uvádí nad rámec Cowarda (1994) **dalších 13 jmen odlišných**.
- (d) Zejména z posledně uvedeného navíc krystalizuje, že tento **ryze „matematický“ přístup sice a prima facie působí velmi líbivě pregnantně, nicméně z hlediska opravdové důkazní hodnoty a vypovídací schopnosti je zcela bezcenný, až absurdní (nota bene v disciplíně, kde je shoda implikována tématem, jímž je popis historických událostí, a chronologickým charakterem jeho narace).**

III.B. Chybné údaje o „aktérech nižšího významu“

72. Autoři podnětu omezenost argumentu shodností údajů ve jmenném rejstříku odstraňují tím, že: „...*Proto se pozornost se srovnání zaměřila na aktéry nižšího významu, jež se v obou pracích vyskytují zcela ojediněle...*“¹¹² přičemž uvádějí celkem 6 případů (Fairfax, Feake, Ferne, Fiennes, Fleming, Foulis). **Neobstojí však ani to, že by se tyto osoby vyskytovaly v daném případě ojediněle, ani to, že by šlo o nevýznamné osobnosti.**
73. Úvodem nutno konstatovat, že nastala-li určitá historická událost a popisují-li dva autoři mj. historické období, během něhož nastala, implikuje to nutnou základní shodu. Popisují-li pak Coward (1994) i Kovář (2001) shodnou konkrétní jednotlivou historickou událost, **je logické, že v publikaci pojednávající postupně o historických etapách období let 1603 až 1689 se nebude k o n k r é t n ě vyskytovat na více místech** (to tedy platí ve vztahu k ojedinělému výskytu historické události, k podnětem pranýřované ojedinělosti výskytu o s o b viz odstavec 75 níže).
74. Označení předmětných 6 osob za „aktéry nižšího významu“ nadto **nesvědčí příliš o odpovídající orientaci autorů podnětu v p ř e d m ě t n ě historické problematice (jak se ostatně projevilo již výše při chybném spárování jmenných položek rejstříku),¹¹³ ostatně jejich zaměření je jiné.¹¹⁴** To přitom necht' není nikým vnímáno

¹¹¹ Cowardova položka Filipa V.

¹¹² Srov. nečíslovaná strana 14 podnětu.

¹¹³ Nadto jde o označení relativní a ryze subjektivní, přičemž nelze přehlédnout, že autoři podnětu v tomto argumentu neodkazují na žádný literární ani jiný pramen. Je přitom obsahem práva autora díla rozhodnout, které historické postavy do své publikace zahrne a proč (*nota bene* jde-li o syntetické dílo).

jako jakýkoliv atak, ale jako pouhé věcné a podložené konstatování skutečností relevantních z hlediska posouzení věci, *nota bene* když to byla samotná Etická komise FF UK, která rezultovala v závěr stavící na podnětu jmenovaných.¹¹⁵

Obrázek 31 - Informace o profesním zaměření Mgr. O. Crháka¹¹⁶

	<p>Ondřej Crhák Filozofická fakulta Univerzity Karlovy</p> <p>Je studentem 2. ročníku doktorského studia na Ústavu světových dějin FF UK (obor Historie – obecné dějiny). Odborně se zaměřuje na studenou válku v prostoru východní a jihovýchodní Asie. V současné době je jeho hlavním tématem vztah Československa k vietnamskému konfliktu s ohledem na vztahy v rámci východního bloku. Je zakládajícím členem Skupiny pro výzkum studené války (CWRG), která působí v rámci Institutu pro studium strategických regionů UK. Rovněž je i členem redakce časopisu <i>Obscura</i>.</p>
---	--

Obrázek 32 - Informace o profesním zaměření Mgr. M. Jandáka¹¹⁷

	<p>Marek Jandák Filozofická fakulta Univerzity Karlovy</p> <p>Vystudoval historii na FF UK se zaměřením na sociální dějiny. Je autorem knihy <i>"Arménská genocida"</i>, která vyšla v roce 2018 v Nakladatelství EPOCH. Působí jako doktorand na Ústavu hospodářských a sociálních dějin rovněž na FF UK, kde v současnosti pracuje na disertační práci, jejímž tématem je vznik etnický homogenních státních celků v českém, srbském a arménském etnickém prostoru. Je členem Centra pro transdisciplinární výzkum násilí, traumatu a spravedlnosti (VITRI/UNCE). Občasně publicisticky komentuje mezinárodněpolitické otázky.</p>
--	---

Obrázek 33 - Informace o profesním zaměření Mgr. T. Konečného¹¹⁸

	<p>Tomáš Konečný Filozofická fakulta Univerzity Karlovy</p> <p>V současnosti jsem studentem doktorského studia moderních hospodářských a sociálních dějin na ÚHSD FF UK, kde se zabírám vztahem průmyslové revoluce a vědeckého pokroku v kontextu britského osvícenství. Původně jsem studoval obecné dějiny se specializací na středověk a britská a americká studia na FF ZČU, odtud jsem pokračoval na obecné dějiny novověku na ÚSD FF UK a dějiny umění na ÚDKU KTF UK. Pracoval jsem pro Národní památkový ústav a Národní technické muzeum, momentálně jsem asistentem a administrativním pracovníkem na FEL ČVUT. Vedle toho jsem činný v několika spolecích, v nichž jsem v minulosti zastával celkem pestrou škálu postů, což prohloubilo mé přirozené sklony k pedanterii, byrokratismu, konzervatismu a rakousko-uherskému chmurnému pesimismu. V kombinaci s červeným vínem, dobrou knihou či rozumnou společností ale umím být i relativně snesitelný člověk.</p>
---	---

¹¹⁴ Viz: www.ffabula.cz/cs/akce-projekty/obscura/komentare/dopustil-se-profesor-martin-kovar-prorektor-univerzity-karlovy-plagiatorstvi/.

¹¹⁵ Srov. nečíslovaná strana 3 závěrečné zprávy Etické komise FF UK: „...EK FF UK konstatuje, že vznesené podezření z plagiátorství Martina Kováře je oprávněné a snadno ověřitelné porovnáním dotčených textů...“.

¹¹⁶ Viz: www.ffabula.cz/cs/akce-projekty/obscura/komentare/dopustil-se-profesor-martin-kovar-prorektor-univerzity-karlovy-plagiatorstvi/.

¹¹⁷ Viz: www.ffabula.cz/cs/akce-projekty/obscura/komentare/dopustil-se-profesor-martin-kovar-prorektor-univerzity-karlovy-plagiatorstvi/.

¹¹⁸ Viz: www.ffabula.cz/cs/akce-projekty/obscura/komentare/dopustil-se-profesor-martin-kovar-prorektor-univerzity-karlovy-plagiatorstvi/.

(a) Konkrétně se to projevilo např. u výtky týkající se jména Christopher Feake

- i. Christopher Feake totiž náleží k členům tzv. Páté monarchie (což opravdu není záležitost nižšího významu);
- ii. neznalost se pak projevila dále v tom, že **podnět pomíjí opakovaný výskyt právě hesla „muži Páté monarchie“, u něhož Coward (1994) uvádí 7 odkazů**; Kovář (2001) toto heslo v rejstříku neuvádí, nicméně zcela zjevně proto, že svou publikaci opatřil „pouze“ j m e n n ý m rejstříkem, nikoliv též v ě c n ý m, jako je tomu u Cowarda (1994); to přitom autorům podnětu bylo známo, neboť, jak sami uvedli, při srovnání rejstříku metodologicky postupovali tak, že z Cowardova rejstříku odstranili právě „nejmenné“ položky;¹¹⁹ nasnadě je přitom otázka, **proč na tuto skutečnost neupozornil žádný z tzv. zahraničních expertů**;

Obrázek 34 - Coward (1994) - pasáž na straně 549 (Index - písmeno F)

→ Fifth Monarchy Men, 239–40, 247, 250, 252, 259, 261, 293

Obrázek 35 - podnět – relevantní pasáž na nečíslované straně 14 - popis redukce rejstříku u Cowarda (1994)

Srovnání zvoleného úseku rejstříku – konkrétně písmene F, které v případě Cowardovy syntézy bylo redukováno pouze na rejstřík jmenný, jak svůj tituluje Kovářova práce – ukazuje vysokou míru shody.

- iii. v této souvislosti dále nelze přehlédnout, že **autoři podnětu při citaci díla Kovář (2001) u pasáže týkající se jména Christopher Feake vypustili poznámku č. 8, a to ačkoliv jde o odkaz právě na údajně plagiovaného Cowarda (1994)**; nasnadě je přitom otázka, **proč na tuto skutečnost neupozornil žádný z tzv. zahraničních expertů**;

Obrázek 36 – podnět - relevantní pasáž na nečíslované straně 14 s vypuštěnou poznámkou č. 8 s odkazem na Cowarda (1994)

Feake	
Coward: „Christopher Feake, a Fifth Monarchist, called Cromwell ‚the man of sin, the old dragon.‘“ (s. 261)	Kovář: „Člen Páté monarchie Christopher Feake otevřeně zaútočil na Cromwella a nazval jej „starým ďáblem“ a „mužem hříchu.““ (s. 187)

Obrázek 37 - Kovář (2001) - pasáž na straně 187 se skutečnou poznámkou č. 8 (odkaz na Cowarda (1994))

Člen Páté monarchie Christopher Feake otevřeně zaútočil na Cromwella a nazval jej „starým ďáblem“ a „mužem hříchu.“⁸⁾ Další radikálové

Obrázek 38 - Kovář (2001) - pasáž na straně 318 – poznámka č. 8 – odkaz na Cowarda (1994)

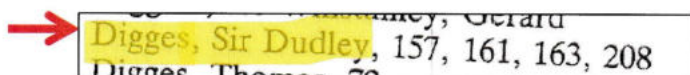
8) Coward, B., *The Stuart Age...*, s. 261.
9) Heath, C. D., ...

¹¹⁹ Srov. nečíslovaná strana 14 podnětu.

(b) Dále se to konkrétně projevilo u výtky týkající se jména Henry Ferne

- i. Henry Ferne totiž náleží k teoretikům konstitučního roajalismu, a to spolu s Dudleyem Diggesem (v anglickém ústavním právu to opravdu není záležitost nižšího významu);
- ii. neznalost se pak projevila dále v tom, že **podnět pomíjí opakovaný výskyt právě osoby Dudley Digges, jehož Coward (1994) uvádí ve 4 případech, Kovář (2001) v 5 případech**; nasnadě je přitom otázka, **proč na tuto skutečnost neupozornil žádný z tzv. zahraničních expertů**;

Obrázek 39 - Coward (1994) pasáž na straně 548 (Index)

Obrázek 40 – Kovář (2001) pasáž na straně 351 (Jmenný rejstřík)

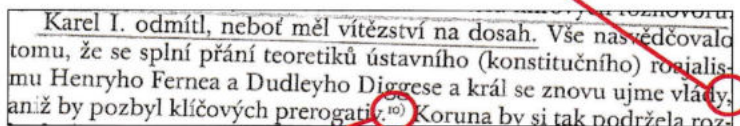

- iii. i v tomto případě pak došlo k tomu, že **autoři podnětu při citaci díla Kovář (2001) u pasáže týkající se jména Henry Ferne vypustili poznámku č. 10, a to ačkoliv jde o odkaz na díla zabývající se právě konstitučním roajalismem**; nasnadě je přitom otázka, **proč na tuto skutečnost neupozornil žádný z tzv. zahraničních expertů**;

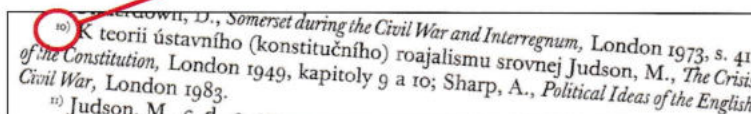
Obrázek 41 – podnět – relevantní pasáž na nečíslované straně 14 s vypuštěnou poznámkou č. 10 (odkaz na díla týkající se konstitučního roajalismu)

Ferne	
Coward: „The ablest exponents of the royalist brand of political theory were Henry Ferne and Dudley Digges who erected a theory of constitutional royalism...” (s. 208)	Kovář: „... že se splní přání teoretiků ústavního (konstitučního) roajalismu Henryho Fernea a Dudleyho Diggesa a král se znovu ujme vlády...” (s. 127)

Obrázek 42 - Kovář (2001) - strana 127

Obrázek 43 - Kovář (2001) - pasáž na straně 312 (Poznámky k jednotlivým kapitolám)

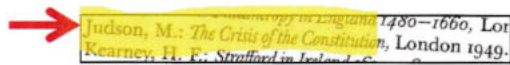

k tomu je pak nutno přičinit poznámku, že Judsonovo dílo (1949) uvádí Kovář (2001) v bezprostředně navazující poznámce č. 11 a je též uvedeno v seznamu použité literatury; nasnadě je přitom otázka, **proč na tuto skutečnost neupozornil žádný z tzv. zahraničních expertů**;

Obrázek 44 - Kovář (2001) - pasáž na straně 312 (odkaz na dílo M. Judsona)

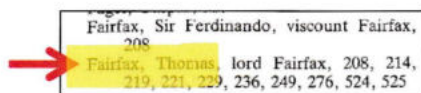
Obrázek 45 - Kovář (2001) - pasáž na straně 340

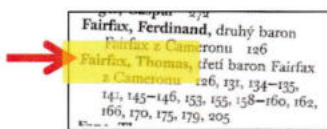
75. Ať už se to ale má s 6 předmětnými osobami tak či tak, **není ani pravdivé tvrzení o ojedinělosti výskytu těchto osob** (slovy podnětu, že: „...se v obou pracích vyskytují zcela ojediněle...“), přičemž nutno dodat, že informace o počtu výskytů jsou výslovně uvedeny v samotném rejstříku k písmenu F (*sic!*):

- (a) v případě osoby Thomas Fairfax odkazuje Coward (1994) na **10 výskytů** ve své publikaci, Kovář (2001) na **14 výskytů** ve své publikaci;¹²⁰

Obrázek 46 - Coward (1994) - strana 549 s výskytem T. Fairfaxe

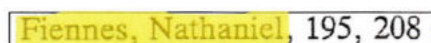
Obrázek 47 - Kovář (2001) - strana 352 s výskytem T. Fairfexe

v této souvislosti nelze přehlédnout, že Kovář (2001) je oproti Cowardovi (1994) **preciznější**, neboť Fairfaxy konkretizuje (otec a syn), což odpovídá autorskému záměru, který uvedl prof. Kovář;¹²¹

- (c) v případě hesla **Christopher Feake, resp. muži Páté monarchie – 7 výskytů** v Coward (1994) – blíže viz odstavec 74 písm. (a) výše;
- (d) v případě hesla **Henry Ferne, resp. Dudley Digges – 4 výskytů** v Coward (1994) a **5 výskytů** v Kovář (2001) – blíže viz odstavec 74 písm. (b) výše;
- (e) v případě hesla **Nataniel Fiennes** odkazuje Coward (1994) na **2 výskytů**;

Obrázek 48 - Coward (1994) - strana 549 s výskytem N. Fiennese

- (f) pouze u hesel **Thomas Fleming a David Foulis** jsou uvedeny s **1 výskytem**.¹²²

¹²⁰ Jednorázový výskyt se týká jeho příbuzného – osoby Ferdinanda Fairfaxe, nicméně podnět neuvádí, kterou položku má na mysli.

¹²¹ Srov. strana 1 vyjádření prof. Kováře.

¹²² Případně s korekcí dle poznámky pod čarou č. 120.

- (g) Lze tedy učinit dílčí závěr, že „**ojedinělý výskyt“ u předmětných 6 osob se týká pouze 2 osob.**¹²³ A ruku v ruce s tím se **opět klade otázka, jakou vypovídací hodnotu má toto číselné vyjádření** (matematicky vzato nepochybně pregnantní) ve vztahu ke společenskovědním publikacím o stovkách stran, které pojednávají o historických událostech. **Jinou než číselnou ne.**

III.C. Chybný argument, že „8 nespárovaných odkazů z jmenného rejstříku se bez výjimky věnuje epizodním postavám, zmíněným nikoliv coby aktérům dějů, ale spíše v rámci výčtu více jmen“

76. Pokud jde o osoby v Kovářově (2001) jmenném rejstříku odlišné od Cowarda (1994),¹²⁴ odmítá je podnět s tím, že: „...*se bez výjimky věnuje epizodním postavám, zmíněným nikoliv coby aktérům dějů, ale spíše v rámci výčtu více jmen...*“.¹²⁵
77. Konkrétně jde o tyto osoby: Thomas Fane, Anthony Farmer, Guy Fawkes, William Feilding, John Finett, Accepted Frewen, Jindřich Friedrich, Nicolas Fuger. V díle Kovář (2001) se jich týkají tyto pasáže:
- (a) **Thomas Fane** – jde o pasáž na straně 42 v kapitole „*Léta klidu a míru*“; popisuje úlohu Thomase Fanea v souvislosti s aktivitami Roberta Cecila, hraběte ze Salisbury týkajícími se ochrany krále a spiknutí proti králi;

Obrázek 49 - Kovář (2001) - strana 42 – pasáž týkající se jména Thomas Fane

V zásadě měl Salisbury mnoho důvodů ke spokojenosti. Ze střetnutí, jež sváděl v Tajné radě a v parlamentu, vycházel častěji jako vítěz než jako poražený. Budoucí miláček krále Robert Carr sotva přišel ke dvoru a George Villiers byl ještě chlapcem. Nejdůležitějším úkolem, s nímž se první ministr musel v „mírových letech“ vypořádat, bylo zajistit královu ochranu. Jeho počínání při likvidaci *Bye Plot, Main Plot* a spiknutí střelného prachu ukázalo, že Salisbury byl schopen jednat mimořádně vychytrale a bezcitně. Stovky podřízených úředníků pečlivě zkoumaly dopisy, jež přicházely do Anglie z Doveru i ze „severního království“. Tajní agenti působili ve všech významných úřadech, zahraničních velvyslanectvích i v domácnostech velkých šlechtických rodin. Podrobnosti o pochybných osobách, které překročily La Manche, putovaly bezodkladně do rukou **Thomase Faneho**, jenž je předával svému šéfovi, neomezenému vládci při udělování povolení ke vstupu do země.

- (b) **Anthony Farmer** – jde o pasáž na straně 269 v kapitole „*Katolický král – katolická monarchie?*“; popisuje vážné chyby Jakuba II., mj. tu, která se týkala volby prezidenta Magdalen College v Oxfordu, kdy král vyzval právě k volbě katolíka Anthonyho Farmera; Kovář (2001) v této souvislosti odkazuje na zdroj (poznámka č. 18 na straně 328) – konkrétně na úzce tematicky zaměřené dílo Bloxam (1886), které též uvádí v seznamu literatury na straně 336;

¹²³ Případně s korekcí dle poznámky pod čarou č. 120.

¹²⁴ Bráno v pojetí dle podnětu, nikoliv tedy dle skutečnosti.

¹²⁵ Srov. nečíslovaná strana 14 podnětu *in capite*.

Obrázek 50 - Kovář (2001) - strana 269 – pasáž týkající se jména Anthony Farmer

Jakub II. se po vydání *Deklarace o shovívavosti* dopustil několika vážných chyb. 5. dubna 1687 vyzval členy Magdalen College v Oxfordu, aby na uprázdněné místo prezidenta zvolili katolíka **Anthonyho Farmera**, jenž nikdy nebyl členem koleje.¹⁸⁾ Protagonistou dalšího skandálu se stal zvláštní vyslanec papeže v Anglii, hrabě Ferdinand d'Adda. Když jej Innocenc XI. v květnu 1687 jmenoval arcibiskupem v Amasi, uspořádal Jakub II. na jeho počest oslavu a přijal jej jako papežského nuncia ve Windsoru. Anglikáni to označili za provokaci a za urážku. Na počátku července 1687 panovník učinil další bezprecedentní krok, když nařídil generálnímu prokurátorovi, aby připravil návrh ediktu, jenž měl barona Henryho Arundela a další katolické členy Tajné rady zbavit povinnosti přísahat věrnost anglikánské církvi.¹⁹⁾

Obrázek 51 - Kovář (2001) - strana 328 - poznámka č. 18

¹⁸⁾ Bloxam, J. R., *Magdalen College and King James II 1686–1688*, Oxford 1886, s. 47, 66, 69.

Obrázek 52 - Kovář (2001) - strana 336 - seznam literatury

Bloxam, J. R.: *Magdalen College and King James II 1686–1688*, Oxford 1886.
Bosher, R. S.: *The Making of Restoration Settlement*, Deighton Bell London 1959.

Coward (1994) v rejstříku položku Anthony Farmer neuvádí, uvádí však pod písmenem M položku „Magdalen College, Oxford“, a to se dvěma výskyty – jednak na straně 339-340 a dále na straně 534 (časová osa), kdy však o tématu pojednává pouze v obecné rovině; literatury k období roku 1687 se týkají v kapitole Cowardovy bibliografie jednak obecná část 1 („General works covering the whole period 1603-1714“) na stranách 498 – 500, jednak část 4 („Later Stuart England, 1660-1714“) na stranách 508 – 511, přičemž ani v jedné z těchto částí není dílo Bloxam (1886) uvedeno; nasnadě je přitom otázka, **proč na tuto skutečnost neupozornil žádný z tzv. zahraničních expertů;**

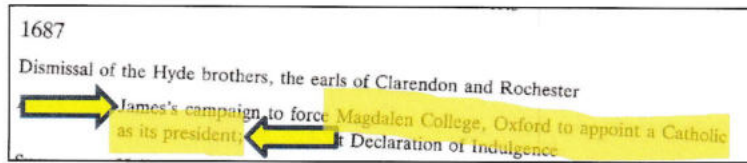
Obrázek 53 - Coward (1994) - strana 554 (Index) – položka rejstříku odkazující na výskyt „Magdalen College, Oxford“

Magdalen College, Oxford, 339–40, 534
Maidstone (Kent) 68

Obrázek 54 - Coward (1994) - strana 339 a 340 – pasáž s prvním výskytem „Magdalen College, Oxford“

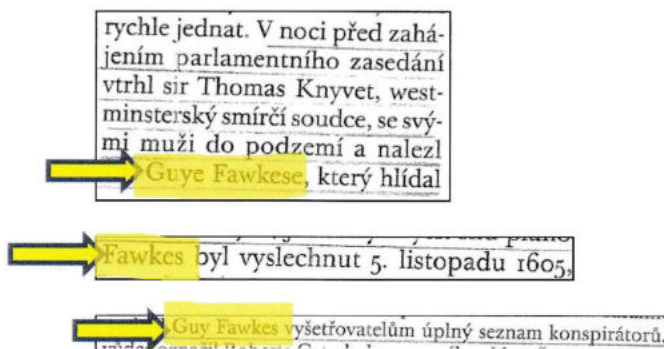
brothers, the earls of Clarendon and Rod... Later in April 1687, the king began a long campaign to force Magdalen College, Oxford, the symbol of the Anglican educational monopoly, to accept a Catholic as its president. stage there could be no doubt that a new phase in the reign had begun.

Obrázek 55 - Coward (1994) - strana 534 (Timeline) – pasáž s druhým výskytem „Magdalen College, Oxford“

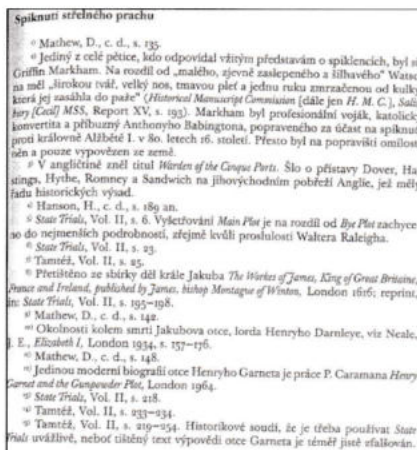

- (c) **Guy Fawkes** – jde o pasáž na straně 29 – 30 v kapitole „*Spiknutí střelného prachu*“; popisuje spiknutí střelného prachu „...největší konspiraci jakobitské éry...“ a „...jedné z nejtajuplnějších záhad oné doby...“ a v jeho rámci zadržení právě Guye Fawkese a jeho následné počínání, včetně poskytnutí úplného seznamu konspírátorů; vzhledem ke značnému rozsahu relevantní pasáže týkající se Guye Fawkese uvádí se níže jen výseky s jeho jménem; zdroje jsou pak patrné mj. z poznámkového aparátu k předmětné kapitole „*Spiknutí střelného prachu*“, který je na straně 299;

Obrázek 56 - Kovář (2001) - pasáže ze strany 29-30 s výskytem jména Guy Fawkes

Obrázek 57 – Kovář (2001) – strana 299 – zdroje ke kapitole „*Spiknutí střelného prachu*“

je pravdou, že Coward (1994) jméno „*Guy Fawkes*“ v rejstříku pod bodem F neuvádí, pod písmenem G na straně 550 však uvádí položku „*Gunpowder Plot*“ a odkazuje na 5 výskytů, a to na straně 81, 129, 316, 326, 513, v nichž se pohybuje v obecné rovině; nasnadě je přitom otázka, **proč na tuto skutečnost neupozornil žádný z tzv. zahraničních expertů;**

Obrázek 58 - Coward (1994) - strana 81 - zmínka o Gunpowder Plot

reign of Elizabeth I. Professor Bossy calls the **Gunpowder Plot** of 1605 'the last fling of the Elizabethan tradition of a politically engaged Catholicism'.¹⁵¹ More

Obrázek 59 - Coward (1994) - strana 129 - zmínka o Gunpowder Plot

of recusancy as a result. And in November 1605 **came the Gunpowder Plot**. Considerable doubt still surrounds the episode. What were the motives of the

Obrázek 60 - Coward (1994) - strana 316 - zmínka o Gunpowder Plot

events that 'supported' this interpretation. Were not the St Bartholomew's Day Massacre of French Huguenots in 1572, the **Gunpowder Plot** in 1605, the Irish Rebellion in the 1640s, and the Great Fire in 1666 simply further episodes in the struggle between Christ and Antichrist?

Obrázek 61 - Coward (1994) - strana 326 - zmínka o Gunpowder Plot

English anti-Catholic mythology. To Oates's and Tonge's audience the present 'plot' was an obvious sequel to the Catholic conspiracies in the early seventeenth century, including the **Gunpowder Plot**, the outbreak of the Civil War, the 'murder' of Charles I, and the Great Fire. In the summer of 1678 political

Obrázek 62 - Coward (1994) - strana 513 - zmínka o Gunpowder Plot v Timeline

November **Gunpowder Plot** discovered. Second session of James's first parliament (to May 1606): measures passed against recusants

navíc (na rozdíl od autorů podnětu, Etické komise FF UK, Etické komise UK) nelze přehlédnout, že v díle Coward (1994) se jméno Guy Fawkes vyskytuje, a to v poznámce pod čarou č. 18 na straně 129 v rámci odkazu na pojednání A. J. Loomieho; nasnadě je přitom otázka, **proč ani na tuto skutečnost neupozornil žádný z tzv. zahraničních expertů;**

18. M. Nicholls, *Investigating Gunpowder Plot* (1991) and A. J. Loomie, *Guy Fawkes in Spain: 'The Spanish Treason' in Spanish documents* (B. I. H. R. supplement 1971) are correctives to the view held mainly by Catholic historians that the plot was engineered by Cecil.

- (d) **William Feilding** – jde o pasáž na straně 96 v kapitole „*Královský trojúhelník*“; popisuje výpravy Karla I. proti Francii a v jejich rámci neúspěšnou expedici do La Rochelle vedenou právě Williamem Feildingem, hrabětem z Denbighu;¹²⁶

[Obrázek je vzhledem k velikosti pro přehlednost uveden na následující straně – pozn. zpracovatele.]

¹²⁶ Pro úplnost se uvádí, že Coward (1994) v rejstříku pod písmenem D na straně 547 neuvádí ani výskyt „Denbigh“.

Obrázek 63 - Kovář (2001) - strana 96 – pasáž týkající se jména William Feilding

Neúspěch výpravy k francouzským břehům byl pro Karla I. varováním, jež si nevzal k srdci. V následujícím roce usiloval především o odkoupení zbylé části mantovské sbírky. Jednalo se o devět pláten včetně Mantegna *Triumfu Julia Caesara* a několika soch, o nichž jej informoval Nye.¹⁶⁾ Chystal také novou expedici k La Rochelle.¹⁷⁾ Poslanci však o pokračování války s Francií nechtěli ani slyšet. Hlavním výsledkem jejich zasedání na jaře 1628 bylo schválení Petice práv (o níž byla řeč v předchozí kapitole) a pokračující útoky proti Buckinghamovi. „Vévoda je hlavní příčinou naší mizérie,“ bouřil v dolní sněmovně Edward Coke. „Zbavme se ho a zbavíme se všech nesvárů.“¹⁸⁾ Přes odpor poslanců vyplula k La Rochelle další flotila, vedená hrabětem z Denbighu, ale ani ta neuspěla. Město i přístav obsadili francouzští vojáci a jeho dobytí se ukázalo nemožné. Na zpáteční cestě musel Denbigh čelit problémům s nemocemi, trouchnivějícími loděmi a nespokojenou posádkou.

- (e) **John Finett** – jde o pasáž na straně 68 v kapitole „*Dramatická dvacátá léta*“; popisuje Karla, Buckinghamu a Jakuba I. a jejich odjezd ze Španělska;

Obrázek 64 - Kovář (2001) - strana 68 – pasáž týkající se jména John Finett

Karlovi s Buckinghamem, jehož Jakub I. povýšil v nepřítomnosti na vévodu, došla trpělivost 30. srpna 1623. Tři dny nato, přesně šest měsíců poté, co překročili španělské hranice, opustili Escorial, znechuceni chováním svých hostitelů a zdeptáni všudypřítomným horkem. Královská eskorta v čele s kardinálem Zapatou je doprovázela až k přístavu Santander v Biskajském zálivu. Deset kilometrů před městem se 12. září setkali s Thomasem Somersetem a Johnem Finettem, kteří je uvedli na loď sira Sackvillu Trevora *Defiance* a druhý den ráno na *Royal Prince*. V nejlepší kajutě Ruthlandovy lodi, která na počest infantky zářila zlatem a byla vybavena největším možným pohodlím, se ubytoval následník trůnu; Buckingham obsadil luxusní kajutu vedle něj.

- (f) **Accepted Frewen** – jde o pasáž na straně 214 v kapitole „*První léta restauračního režimu*“; popisuje obsazení biskupských stolců v rámci restaurace anglikánské církve;

Obrázek 65 - Kovář (2011) - strana 214 – pasáž týkající se jména Accepted Frewen

a jako poslední rozmlouval na popravišti s Karlem I. Biskupem v Yorku se stal **Accepted Frewen**, v Londýně Gilbert Sheldon a v Salisbury Humphrey Hinchman. O jmenování těchto „laudiánů“ se zasadil hrabě z Clarendonu. Na biskupský stolec v Exeteru prosadil panovník Johna Gaudena, v Norwichi Edwarda Reynoldse a v irském Dow-

- (g) **Jindřich Friedrich** – jde o pasáž na straně 67 v kapitole „*Dramatická dvacátá léta (I)*“; popisuje restauraci Friedricha Falckého, mj. též českého krále, jehož byl Jindřich Friedrich prvorozený syn, a možnou úlohu právě Jindřicha Friedricha při restauraci svého otce, a dále o pasáž na straně 99 popisující úmrtí Jindřicha Friedricha, a to s odkazem na zdroj v poznámce č. 24 obsažené na straně 308;

Obrázek 66 - Kovář (2001) - pasáž na straně 67 týkající se prvního výskytu jména Jindřich Friedrich

oficiálně vzdal českého trůnu a kurfiřtské hodnosti. Jeho syn **Friedrich Jindřich**, v té době devítiletý, měl odejít na výchovu do Vídně, stát se katolíkem a oženit se s arcivévodkyní. Poté mu měla být vrácena Horní i Dolní Falc. Kurfiřtskou hodnost měl získat po smrti vévody bavorského, na něhož mezitím přešla. Jakub I. s katolickou výchovou svého vnuka nesouhlasil, proto Madrid přišel s dalšími návrhy. Podle jednoho měl Friedrich Falcký vládnout jménem svého syna, podle dalšího měl Falc dočasně předat Španělsku a získat ji spolu s kurfiřtskou hodností po smrti bavorského vévody.

Obrázek 67 - Kovář (2001) - pasáž na straně 99 týkající se druhého výskytu jména Jindřich Friedrich

rodinné štěstí zpráva o utonutí **Friedricha Jindřicha**, nejstaršího syna Alžběty Falcké.²⁴⁾ Podpis anglo-francouzské mírové smlouvy v Suze

Obrázek 68 - Kovář (2001) – poznámka č. 24 na straně 308 týkající se druhého výskytu jména Jindřich Friedrich

²⁴⁾ **Friedrich Jindřich** se plavil se svým otcem v „Haarlemském moři“ poblíž Amsterdamu, kde se jejich loď v mlze a bouři srazila s jiným plavidlem. Kurfiřta se podařilo zachránit, jeho syn byl nalezen druhý den mrtev. Birch, T., c. d., Vol. I, s. 7–8.

- (h) **Nicolas Fuger** – jde o pasáž na straně 33 v kapitole „*Projekt anglo-skotské unie a první pokus o reformu královských financí*“; popisuje třetí zasedání parlamentu v listopadu 1606, na němž byl řešen návrhu unie Anglie se Skotskem a v jeho rámci vystoupení právě Nicholase Fugera; dlužno v této souvislosti dodat, že předmětná pasáž Kovář (2001) je opatřena poznámkou č. 6, která odkazuje na zdroj (Commons Journals) na straně 300;

Obrázek 69 - Kovář (2001) - strana 33

Komisaři, kteří se návrhem unie zabývali, předložili svou zprávu na třetím zasedání parlamentu v listopadu 1606. Unii s „barbarskými“ a „méněcennými“ sousedy podpořil jen mizivý počet zákonodárců. „Za dvě stě let nenechali více než dva krále zemřít v posteli a také náš panovník jim stěžl unikl.“⁶⁾ upozorňoval poslanec za Buckinghamshire Christopher Piggot. **Nicholas Fuger** uvedl příměr s ohradou plnou dobytka (Skotů), kterému se třeba zabránit ve vstupu na úrodnou pastvinu (tedy do Anglie).⁶⁾ Největší výhrady se ozývaly proti obchodní unii a naturalizaci Skotů v Anglii. Nakonec poslanci dopo-

Obrázek 70 - Kovář (2001) - strana 300

⁶⁾ *Journal of the House of Commons* (dále jen *Commons Journals*), London, 1803, Vol. I, s. 334.
⁷⁾ Notestein, W. (ed.), *...*

78. **Lze tedy učinit jednoznačný dílčí závěr, že uvedené osoby nejsou v díle Kovář (2001) zmíněny takřkajíc pouze do počtu, jak by se podle podnětu mohlo na první (laický) pohled zdát.**

Část šestá: K dílu Kovář (2001)

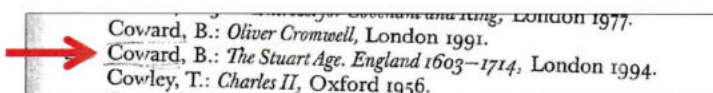
- Obsah části: I. K dílu Kovář (2001)
II. Appendix k některým dalším publikacím

I. K dílu Kovář (2001)

79. Pokud jde o dílo Kovář (2001) a slovy podnětu „...případ nestandardního citování...“¹²⁷ a dále toho, že: „... Odkaz na Cowarda opět v seznamu použité literatury chybí...“,¹²⁸ konstatuje Etická komise NF VŠE, že:

- (a) dílo Coward (1994) **je uvedeno v seznamu pramenů a literatury** (konkrétně na straně 337);

Obrázek 71 - dílo Kovář (2001) - část Prameny a literatura (strana 337)

- (b) dále je v díle Kovář (2001) dílo Coward (1994) **opakovaně citováno s odkazy na poznámky**, a to celkem v 27 případech:

iv. poznámka č. 13 strana 296

¹³⁾ Coward, B., *The Stuart Age. England 1603-1714*, London 1994, s. 120-121.
¹⁴⁾ Akrigg, G. P. V. (ed.), *Letters of King James VI*, London 1978.

v. poznámka č. 2 strana 297

²⁾ Coward, B., c. d., s. 128.

vi. poznámka č. 13 strana 298

Court revisited. James I and Puritans, J. Ecl. H., Vol. XXXII, 1982; Shiver, F., *Hampton*
¹⁰⁾ Coward, B., c. d., s. 131.
¹¹⁾ Larkin, J. F., Hughes, P. L. (eds.), *Stuart Royal Proclamations*. Vol. VII., *Royal Proclamations of King James I*, London 1973, s. 89.

vii. poznámka č. 31 strana 298

³¹⁾ Coward, B., c. d., s. 135.
³²⁾ ...

viii. poznámka č. 10 strana 300

¹⁰⁾ Coward, B., c. d., 1994, s. 138.
¹¹⁾ ...

¹²⁷ Srov. nečíslovaná strana 2 podnětu *in fine*.

¹²⁸ Srov. nečíslovaná strana 8 podnětu *in fine*.

- ix. poznámka č. 14 strana 300

¹⁴⁾ Coward, B., c. d., s. 139.

- x. poznámka č. 22 strana 306

²²⁾ Coward, B., c. d., s. 159.

- xi. poznámka č. 12 strana 309

¹²⁾ Coward, B., c. d., s. 168–169.

- xii. poznámka č. 15 strana 309

¹⁵⁾ Coward, B., c. d., s. 169.

- xiii. poznámka č. 23 strana 309

²³⁾ Coward, B., c. d., s. 171.

- xiv. poznámka č. 32 strana 309

³⁰⁾ V autobiografickém textu, který královna napsala ve 30. letech, stálo: „Byla jsem šťastná nejen proto, že se mi splnila všechna přání, na která jsem jen pomyslela, ale hlavně proto, že jsem měla manžela, jenž mě skutečně miloval.“ Coward, B., c. d., s. 177–178.

- xv. poznámka č. 5 strana 310

⁵⁾ Coward, B., c. d., s. 180.

- xvi. poznámka č. 3 strana 312

³⁾ Coward, B., c. d., s. 203.
⁴⁾ Gordon G. c. d., s. 1.

- xvii. poznámka č. 15 strana 312

³⁰⁾ Sir Ralph Hopton v této souvislosti konstatoval, že jeho cornwallští vojáci bojují udatně v Cornwallu, ale nikoli v Devonu či kdekoli jinde. Coward, B., c. d., s. 212.
¹⁵⁾ Srovnej Holmes, C. c. d., s. 1.

- xviii. poznámka č. 18 strana 312

^{1937: vol. I, s. 259.}
¹⁸⁾ Coward, B., c. d., s. 213.
¹⁹⁾ Klasickou ukázkou takového postoje bývá Purefove na W...

xix. poznámka č. 25 strana 313

²⁵⁾ Coward, B., c. d., s. 221.

xx. poznámka č. 1 strana 314

¹⁾ Coward, B., *Stuart Age...*, s. 224.
²⁾ Slovo „političtí“ má klíčový význam.

xxi. poznámka č. 9 strana 315

⁹⁾ Coward, B., *Stuart Age...*, s. 229.

xxii. poznámka č. 22 strana 315

²²⁾ Coward, B., *Stuart Age...*, s. 233.

xxiii. poznámka č. 9 strana 317

⁹⁾ Coward, B., *The Stuart Age...*, s. 243.

xxiv. poznámka č. 17 strana 318

¹⁷⁾ Coward, B., *The Stuart Age...*, s. 247.
¹⁸⁾ Abbott, W. C. (1913)

xxv. poznámka č. 1 strana 318

¹⁾ Coward, B., *The Stuart Age...*, s. 259.
²⁾ Abbott, W. C. (1913)

xxvi. poznámka č. 8 strana 318

⁸⁾ Coward, B., *The Stuart Age...*, s. 261.
⁹⁾ Hand, C. (1913)

xxvii. poznámka č. 2 strana 319

²⁾ Coward, B., *The Stuart Age...*, s. 270.

xxviii. poznámka č. 6 strana 322

⁶⁾ Coward, B., *The Stuart Age...*, s. 289.
⁷⁾ Liston, J. (1913)

xxix. poznámka č. 10 strana 329

¹⁰⁾ Srovnej Coward, B., *The Stuart Age...*, s. 336–344.
¹¹⁾ Coward, B., *The Stuart Age...*, s. 336–344.

xxx. poznámka č. 31 strana 330

³¹⁾ Coward, B., *The Stuart Age...*, s. 363.

³²⁾ Horwitz, H. a d.

(c) kromě toho je v díle Kovář (2001) opakovaně citováno i další Cowardovo dílo, totiž Coward (1991), a to **s odkazy na poznámky** celkem ve 3 případech:

i. poznámka č. 14 strana 313

¹⁴⁾ Coward, B., *Oliver Cromwell*, London 1991, s. 14.

¹⁵⁾ Abbott, W. C. (ed.), *The Stuart Age*, s. 14.

ii. poznámka č. 17 strana 314

¹⁶⁾ Coward, B., *Oliver Cromwell*, s. 15. Díle srovnaj Holmes, R., Young, P., *The English Civil War*, London 1974, s. 157.

¹⁷⁾ Firth, C. H., *The English Civil War*, s. 157.

iii. poznámka č. 24 strana 320

²⁴⁾ Coward, B., *Oliver Cromwell...*, s. 161.

80. Dílo Kovář (2001) je přitom **nepochybně a nesporně publikací syntetického charakteru**, což je koneckonců (asi jediný) fakt, na kterém se **shodují** jak **prof. Kovář**,¹²⁹ tak **autoři podnětu**,¹³⁰ jakož i **Etická komise FF UK**,¹³¹ a jak shodně tento charakter zmiňuje ve svém posudku i **prof. Pánek**.¹³² Stejně tak je nepochybné, že jde o dílo popisující historické události, což nutně vede k tomu, že informace v obou publikacích, popisují-li tytéž události, jsou shodné a má to vliv i na „tok textu“, jenž nutně ovlivňuje chronologický ráz narace.

II. Appendix k některým dalším publikacím

81. Etická komise NF VŠE dále stála před tím, že údajné plagiátorství prof. Kováře se mělo týkat též některých dalších publikací, které však nebyly afiliovány na NF VŠE. **Pomyslnou Scyllou zde byla a je nepřekročitelná působnost Etické komise NF VŠE, Charybdou pak námitka, že Etická komise NF VŠE tyto skutečnosti ignorovala.**
82. **Principiální přístup k plagiátorskému deliktu u těchto publikací byl především ze strany Etické komise FF UK shodný jako v případě díla Kovář (2001), a tedy argumenty uvedené v této zprávě lze dle názoru Etické komise NF VŠE *mutatis mutandis* vztáhnout i na tyto předmětné publikace prof. Kováře.**
83. Za výslovnou zmínku pak v této souvislosti stojí fakt týkající se díla Kovář (2017), totiž že **ze strany autorů podnětu opět došlo k v ě d o m ě m u zkrácení klíčové poznámky 34**, kterou do svého podnětu sice výslovně přepsali, ale pouze zčásti –

¹²⁹⁾ Srov. strana 1 vyjádření prof. Kováře.

¹³⁰⁾ Srov. nečíslovaná strana 8 podnětu.

¹³¹⁾ Srov. nečíslovaná strana 3 (sub 4) závěrečné zprávy Etické komise FF UK ze dne 13. 2. 2019.

¹³²⁾ Srov. strana 2 posudku prof. Pánka ze dne 3. 1. 2019.

nehodila se totiž zjevně do argumentace o „dnešním“ plagiátorství (obsahem vypuštěné části je totiž otevřená deklarace, že jde právě o část z díla Kovář (2001), která byla částečně upravena). Nelze přehlédnout, že žádný z tzv. zahraničních expertů na tuto vědomou manipulaci s fakty neupozornil.

Obrázek 72 - podnět - relevantní část na nečíslované straně 15 a 16

a právě Martin Kovář. Sám Martin Kovář v poznámce pod čarou ke vzniku článku píše:

„Když jsem se před patnácti lety loučil – s nadsázkou řečeno – s pozdně tudorovskou, stuartovskou a raně hannoverskou Anglií (Velkou Británií) a chystal se vykročit k novým badatelským výzvám, věděl jsem velmi dobře, že za sebou nechávám jeden dluh, jednu nenaplněnou ambici a jednu touhu, totiž touhu napsat biografii [...] krále Jakuba I. Stuarta [...]. Proto jsem se rozhodl využít této příležitosti a sepsat alespoň krátký text, který můj výše zmíněný „dluh“ sice nesmaže úplně, ale trochu přece jen ano.“ (Lidé a dějiny, s. 257, pozn. č. 34.)

Obrázek 73 - Kovář (2017) - relevantní část na straně 257 a 258

Když jsem se před patnácti lety loučil – s nadsázkou řečeno – s pozdně tudorovskou, stuartovskou a raně hannoverskou Anglií (Velkou Británií) a chystal se vykročit k novým badatelským výzvám, věděl jsem velmi dobře, že za sebou nechávám jeden dluh, jednu nenaplněnou ambici a jednu touhu, totiž touhu napsat biografii (jakkoli si na ně jako autor příliš nepotrpím) krále Jakuba I. Stuarta, jehož osobnost mě – stejně jako doba, v níž žil – na prosto fascinovala. Jak už to v podobných případech bývá, nenapsal jsem ji, i za plně zapříčiněnými četnými povinnostmi a úkoly, které přede mě postavil život, dodnes. Proto jsem se rozhodl využít této příležitosti a předložit čtenářům text, který můj výše zmíněný „dluh“ sice nesmaže úplně, ale trochu přece jen ano. Spad z něj laskaví čtenáři pochopí, proč jsem tolik stál o to být autorem jakubovské monografie a proč jsem se myšlenky na její sepsání nevzdal ani po odevzdání této kapitoly naší nové knihy. Kapitola, kterou máte před sebou, je zkrácenou a v řadě ohledů upravenou a dopracovanou verzí první části knihy *Stuartovská Anglie*, jež vyšla v nakladatelství Libri v roce 2001.

Část sedmá: K posudkům zahraničních expertů

Obsah části:

- I. Úvodem
- II. K posudku prof. Winkler ze dne 5. 2. 2019
- III. K posudku dr. Danahera
- IV. K posudku S. M. Millera, MA
- V. K posudku prof. Agnewa ze dne 11. 2. 2019
- VI. Některé společné závěry k posudkům zahraničních expertů

I. Úvodem

84. Bez ohledu na stanovisko Etické komise NF VŠE k závěrečným zprávám Etické komise FF UK a Etické komise UK **je třeba vzít v potaz 4 posudky zahraničních expertů**, které byly vyžádány ze strany Etické komise FF UK – konkrétně jde o posudek **prof. Winkler** ze dne 5. 2. 2019¹³³ (nepodepsaný), posudek **dr. Danahera** (nedatovaný a nepodepsaný), posudek **S. M. Millera, MA** (nedatovaný a nepodepsaný) a posudek **prof. Agnewa** ze dne 11. 2. 2019.
85. Ačkoliv by bylo zcela na místě se těmito posudky vůbec nezabývat, a to vzhledem k výše zmíněným závažným vadám týkajícím se Etické komise FF UK a postihujícím tak i vyžádání, resp. získání těchto posudků, uvádí se k nim níže z **hlediska věcného následující hodnocení**, a to:
- (a) z hlediska **osoby** zpracovatele, jeho **odbornosti** a **vztahu k zúčastněným osobám a věci** – to zvláště proto, že **Etická komise FF UK výslovně zdůrazňuje**, že při jejich zadání usilovala mj. o takový pohled na věc, který by nebyl **vázán na české akademické prostředí**,¹³⁴
 - (b) dále z hlediska **formálních náležitostí** posudku;
 - (c) konečně z hlediska **obsahu** posudku, a to především ve vztahu k publikaci Kovář (2001) a aplikovaným kritériím (konkrétním etickým normám).

Tabulka 5 – orientační přehled zahraničních posudků

Zpracovatel:	Podpis:	Datum:	Posuzované dílo:	Aplikované zdroje etiky věd. práce:
Prof. Winkler	bez podpisu	5. 2. 2019 (?) ¹³⁵	Kovář (1998) Kovář (2001) Kovář (2004) Kovář (2017)	neuveдено + subjektivní názor
Dr. Danaher	bez podpisu	bez data	žádné	obecné chápání plagiátorství + kontext Etického kodexu UK
S. M. Miller, MA	bez podpisu	bez data	kapitola 6.2. z Kovář (2004) Kovář (2001) (?)	etický kodex kdekoliv, který studoval/učil etické standardy v oboru historie + etické standardy jakékoliv VŠ instituce + subjektivní názor
Prof. Agnew	podepsaný	11. 2. 2019	až dodatečně poskytnuté materiály (pasáže vybrané Etickou komisí FF UK, případně autory podnětu)	opatření děkana FF UK č. 2/2010 prohlášení Americké historické asociace o standardech profesního chování (Statement on Standards of Professional Conduct)

¹³³ K pochybné dataci tohoto posudku viz odstavec 87 níže.

¹³⁴ Srov. nečíslovaná strana 1 závěrečné zprávy Etické komise FF UK ze dne 13. 2. 2019.

¹³⁵ K pochybné dataci tohoto posudku viz odstavec 87 níže.

86. **Poukaz na absenci datace posudků není samoučelným formalismem, nýbrž naprosto samozřejmým požadavkem na jakoukoliv písemnost, který umožňuje její základní časovou verifikaci. A obzvláštní význam to má v etické věci prof. Kováře.**

- (a) Dne **28. 1. 2019** se Etická komise FF UK veřejně ohradila proti poskytnutí posudků prof. Kvačka a prof. Pánka, přičemž v rámci tohoto svého vyjádření **prezentovala, že expertní posudky nepotřebuje a pokud by je potřebovala, zadá si je sama** (doslova uvedla: „...*Objektivní prošetření tohoto stejně jako jakéhokoli jiného podnětu týkajícího se plagiátorství či jiného prohřešku proti etice vědecké práce není zpravidla expertní záležitostí, ale schopností, kterou by měli disponovat všichni akademičtí zaměstnanci Univerzity Karlovy (...)* K posouzení plagiátorství by proto v obecném případě, k němuž případ prof. Martina Kováře počítáme, mělo stačit řádné a důkladné prostudování důkazního materiálu (...) Etická komise (...) je v tomto smyslu plně kvalifikovaná případ posoudit samostatně (...) pokud by sama považovala za nutné zadat expertní posudky, činila by tak způsobem, v němž bude zajištěno, že dotyční posuzovatelé nejsou odborně či osobně nijak spojeni s osobou toho, vůči němuž jí byl podán příslušný podnět...“.

Obrázek 74 – vyjádření Etické komise FF UK ze dne 28. 1. 2019 – relevantní pasáže¹³⁶

Vyjádření Etické komise FF UK ze dne **28. 1. 2019** k věci údajného plagiátorství prof. Martina Kováře

FF > Aktuality > Vyjádření Etické komise FF UK ze dne 28. 1. 2019 k věci údajného plagiátorství prof. Martina Kováře

« Zpět

Zveřejněno 28.1.2019

Etická komise FF UK se v rámci svého rozhodnutí k příslušným posudkům explicitně vyjádřila, stejně jako ke všem materiálům, které jí byly dosud zaslány. Objektivní prošetření tohoto stejně jako jakéhokoli jiného podnětu týkajícího se plagiátorství či jiného prohřešku proti etice vědecké práce není zpravidla expertní záležitostí, ale schopností, kterou by měli disponovat všichni akademičtí zaměstnanci Univerzity Karlovy, chtějí-li samostatně publikovat. K posouzení plagiátorství by proto v obecném případě, k němuž případ prof. Martina Kováře počítáme, mělo stačit řádné a důkladné prostudování důkazního materiálu, v tomto případě textu, který byl údajně z části opsán, a textu, z něhož tak bylo údajně učiněno. Etická komise jako orgán samosprávy FF UK je v tomto smyslu plně kvalifikovaná případ posoudit samostatně, bez vnějších zásahů ze strany rektorátu, a pokud by sama považovala za nutné zadat expertní posudky, činila by tak způsobem, v němž bude zajištěno, že dotyční posuzovatelé nejsou odborně či osobně nijak spojeni s osobou toho, vůči němuž jí byl podán příslušný podnět. To mj. v případě posudků zadaných panem rektorem naplněno není.

- (b) Pro úplnost se dodává, že na internetových stránkách FF UK je zveřejněno 8 tiskových zpráv týkajících se etické věci prof. Kováře (ze dne 7. 12. 2018, 13. 12. 2018, 18. 12. 2018, 4. 1. 2019, 28. 1. 2019, 14. 2. 2019 a 22. 2. 2019), přičemž **ani v jedné z těchto zpráv publikovaných právě do 28. 1. 2019 se o zadání expertních posudků nic neuvádí, resp. se uvádí postup, který se zadáním expertních posudků nikterak nepočítá.**

[Obrázky jsou vzhledem k velikosti pro přehlednost uvedeny na následující straně – pozn. zpracovatele.]

¹³⁶ Viz: <https://www.ff.cuni.cz/2019/01/vyjadreni-eticke-komise-ff-uk-ze-dne-28-1-2019-veci-udajneho-plagiatorstvi-prof-martina-kovare/>.

Obrázek 75 - internetové stránky FF UK - přehled tiskových zpráv¹³⁷

Unesení Vědecké rady FF UK ve věci plagiátorství prof. Martina Kováře
 Zveřejněno 22.2.2019
 Vědecká rada Filozofické fakulty Univerzity Karlovy se záměrně zabývá se stanovením Etické komise FF UK ve věci plagiátorství prof. Martina Kováře. Vědecká rada FF UK uložila Etické komisi FF UK za profesionálně akceschopnou.

Závěrečné vyjádření Filozofické fakulty UK k obvinění prof. Martina Kováře z plagiátorství
 Zveřejněno 24.2.2019
 Etická komise FF UK potvrdila, že ve prof. Martin Kovář dopustil plagiátorství. Usnesení FF UK se záležitosti souhlasí.

Tisková zpráva k výsledkům šetření EK FF UK v případě podnětu podezření na plagiátorství prof. Martina Kováře ze dne 4. 12. 2018
 Zveřejněno 14.2.2019
 Ústřední redakční komise FF UK na základě šetření členů Etické komise FF UK v jednom zprávu z jednání Etické komise FF UK, se ve svých dosavadních odborných hodnotěch specifikace dopustil plagiátorství.

Vyjádření Etické komise FF UK ze dne 26. 1. 2019 k věci údajného plagiátorství prof. Martina Kováře
 Zveřejněno 28.1.2019
 Etická komise FF UK reaguje na zveřejnění obsahu posudků prof. Jaroslava Pírka a prof. Roberta Hradka (šlechtic se údajně plagiátorství prof. Martina Kováře).

Zpráva z jednání Etické komise FF UK dne 3. 1. 2019 k věci údajného plagiátorství prof. Martina Kováře
 Zveřejněno 3.1.2019
 Etická komise FF UK na svém jednání dne 3. 1. 2019 projednala shodně posudky zmíněných zpráv a shodně analyzovala vypracované členy komise v otázkách předloženo jednání dne 17. 12. 2018.

Stanovisko Etické komise FF UK k podnětu Mgr. Tomáše Konečného, Mgr. Marka Jandáka a Mgr. Ondřeje Črňáka zastaného Etické komisi FF UK 4. 12. 2018 ve věci údajného plagiátorství prof. Martina Kováře, přijaté na schůzi dne 17. prosince 2018
 Zveřejněno 18.12.2018
 Posudk posudků: Nejedná se o plagiátorství prof. Martina Kováře. Posudk Etické komise Univerzity Karlovy, jednání Etické komise Filozofické fakulty UK. První jednání Etické komise Filozofické fakulty UK v jednání dne 17. prosince 2018, komise na něm přijala následující usnesení!

Prof. Martin Kovář odchází z Filozofické fakulty UK
 Zveřejněno 13.12.2018
 Vyjádření děkana doc. Michala Pullmanna k odchodu prof. Kováře z FF UK.

Vyjádření Filozofické fakulty UK k materiálu „Profesor Martin Kovář, prorektor Univerzity Karlovy, se ve velkém rozsahu dopustil plagiátorství“
 Zveřejněno 7.12.2018
 Vedení Filozofické fakulty Univerzity Karlovy odesílá v minulých dnech zveřejněný materiál vypracovaný skupinou doktorandů FF UK, kteří vyslovují podezření na možné plagiátorství člena naší akademické obce prof. Martina Kováře. K tomuto podnětu přistupujeme s vážností odpovídající významu, jaký přikládáme akademické cti a etosu vědecké práce, a uvedené tvrzení pečlivě prověříme. Prof. Kovář bude mít možnost se k materiálu podrobně vyjádřit. Až v této věci dospějeme k definitivním závěrům, seznámíme s nimi veřejnost.

Obrázek 76 - internetové stránky FF UK - tisková zpráva ze dne 7. 12. 2018¹³⁸ bez zmínky o zadání posudků zahraničním expertům

Vyjádření Filozofické fakulty UK k materiálu „Profesor Martin Kovář, prorektor Univerzity Karlovy, se ve velkém rozsahu dopustil plagiátorství“

EE > Aktuálně > Vyjádření Filozofické fakulty UK k materiálu „Profesor Martin Kovář, prorektor Univerzity Karlovy, se ve velkém rozsahu dopustil plagiátorství“

« Zpět

Zveřejněno 7.12.2018

Vedení Filozofické fakulty Univerzity Karlovy obdrželo v minulých dnech zveřejněný materiál vypracovaný skupinou doktorandů FF UK, kteří vyslovují podezření na možné plagiátorství člena naší akademické obce prof. Martina Kováře. K tomuto podnětu přistupujeme s vážností odpovídající významu, jaký přikládáme akademické cti a etosu vědecké práce, a uvedené tvrzení pečlivě prověříme. Prof. Kovář bude mít možnost se k materiálu podrobně vyjádřit. Až v této věci dospějeme k definitivním závěrům, seznámíme s nimi veřejnost.

doc. Michal Pullmann, děkan Filozofické fakulty UK

Obrázek 77 - internetové stránky FF UK - tisková zpráva ze dne 13. 12. 2018¹³⁹ bez zmínky o zadání posudků zahraničním expertům

Prof. Martin Kovář odchází z Filozofické fakulty UK

EE > Aktuálně > Prof. Martin Kovář odchází z Filozofické fakulty UK

« Zpět

Zveřejněno 13.12.2018

Prof. Martin Kovář mě dnes informoval o svém rozhodnutí ukončit k 31. 12. 2018 v souvislosti s obviněním z plagiátorství svůj pracovní poměr na FF UK. Děkuji prof. Kovářovi za vše dobré, co během svého dlouholetého působení na Filozofické fakultě UK vykonal, stejně jako za způsob, jakým se postavil k obvinění. Zpřítěně skutečnosti bereme vážně také ze systémového hlediska. Vedení FF UK se proto bude zabývat i obecnými otázkami odhalování plagiátorství a některými aspekty organizace vědecké práce.

doc. Michal Pullmann, děkan Filozofické fakulty UK

¹³⁷ Viz: https://www.ff.cuni.cz/?styp=text&search_sortby=relevance&s=kovar.

¹³⁸ Viz: <https://www.ff.cuni.cz/2018/12/vyjadreni-filozoficke-fakulty-uk-materialu-profesor-martin-kovar-prorektor-univerzity-karlovy-se-ve-velkem-rozsahu-dopustil-plagiatorstvi/>.

¹³⁹ Viz: <https://www.ff.cuni.cz/2018/12/prof-martin-kovar-odchazi-filozoficke-fakulty-uk/>.

Obrázek 78 - internetové stránky FF UK - tisková zpráva ze dne 18. 12. 2018¹⁴⁰ s popisem postupu a bez zmínky o zadání posudků zahraničním expertům

Stanovisko Etické komise FF UK k podnětu Mgr. Tomáše Konečného, Mgr. Marka Jandáka a Mgr. Ondřeje Crháka zaslaného Etické komisi FF UK 4. 12. 2018 ve věci údajného plagiátorství prof. Martina Kováře, přijaté na schůzi dne 17. prosince 2018

FF > Aktuality > Stanovisko Etické komise FF UK k podnětu Mgr. Tomáše Konečného, Mgr. Marka Jandáka a Mgr. Ondřeje Crháka zaslaného Etické komisi FF UK 4. 12. 2018 ve věci údajného plagiátorství prof. Martina Kováře, přijaté na schůzi dne 17. prosince 2018

« Zpět

Zveřejněno 18. 12. 2018

Podnět poukazující na možné plagiátorství prof. Martina Kováře projednává jednak Etická komise Univerzity Karlovy, jednak Etická komise Filozofické fakulty UK. První jednání Etické komise Filozofické fakulty UK o podnětu proběhlo 17. prosince 2018; komise na něm přijala následující usnesení:

Stanovisko Etické komise FF UK k podnětu Mgr. Tomáše Konečného, Mgr. Marka Jandáka a Mgr. Ondřeje Crháka zaslaného Etické komisi FF UK dne 4. 12. 2018 ve věci údajného plagiátorství prof. Martina Kováře, přijaté na schůzi dne 17. prosince 2018.

Etická komise FF UK považuje plagiátorství za závažné provinění proti etice i samotnému smyslu vědecké práce. Soudí, že tento čin, zejména je-li uplatňován soustavně, je v ostrém rozporu a neslučitelný s pedagogickým a vědeckým působením na univerzitě i s výkonem jakékoliv akademické funkce. Každý člen akademické obce, dozví-li se o takovém jednání, má nejen plné právo, ale i povinnost v zájmu zachování důvěryhodnosti univerzity, fakulty i příslušného oboru na tuto skutečnost upozornit a žádat její prověření.

Etická komise FF UK konstatuje, že materiály předložené autory podnětu dne 4. 12. 2018 i všechny následně dodané a prezentované dokumenty zakládají důvodné podezření, že se prof. Martin Kovář opakovaně dopustil plagiátorství.

Členové Etické komise FF UK se po podrobném prostudování všech materiálů shodli na následujícím postupu: Všechny podklady budou dány k dispozici prof. Martinu Kovářovi, který bude zároveň vyzván, aby se písemně vyjádřil, případně se osobně dostavil na další zasedání Etické komise FF UK dne 3. 1. 2019.

Etická komise FF UK přitom považuje za nutné celou záležitost důkladně prošetřit, a to navzdory skutečnosti, že prof. Martin Kovář dne 13. prosince 2018 rezignoval na svou funkci prorektora UK a dohodl se s děkanem FF UK na ukončení pracovního poměru dohodou k 31. prosinci 2018. Teprve následně bude možné vydat závěrečné stanovisko v celé věci.

- (c) Dle závěrečné zprávy Etické komise FF UK ze dne 13. 2. 2019 měl být posudek prof. Winkler doručen dne **4. 2. 2019**,¹⁴¹ posudky dr. Danahera a S. M. Millera, MA dne **1. 2. 2019** a posudek prof. Agnewa dne **11. 2. 2019**.

Obrázek 79 - závěrečná zpráva Etické komise FF UK ze dne 13. 2. 2019 s daty doručení posudků

Nadto zadala komise k vypracování několik **zahraničních posudků**, jejichž zhotoviteli byli:

- 1) Prof. Dr. Martina Winkler, historička (Christian-Albrechts-Universität zu Kiel),
- 2) Dr. David Danaher, lingvista (University of Wisconsin-Madison),
- 3) Sean A. Miller, MA, překladatel a rodilý mluvčí anglického jazyka,
- 4) Prof. Hugh L. Agnew, historik (George Washington University).

Posudek 1) došel dne **4. 2. 2019** posudky 2) a 3) dne **1. 2. 2019** posudek 4) dne **11. 2. 2019** Zadáním

- (d) **Z toho vyplývá, že za předpokladu (byť poněkud paradoxního), že by:**
- **Etická komise FF UK – obdržíc posudky prof. Kvačka a prof. Pánka již dne 21. 1. 2019¹⁴² a ještě dne 28. 1. 2019¹⁴³ informujíc, že postup s posudky**

¹⁴⁰ Viz: <https://www.ff.cuni.cz/2018/12/stanovisko-eticke-komise-ff-uk-k-podnetu-mgr-tomase-konecneho-mgr-marka-jandaka-mgr-ondreje-crhaka-zaslano-eticke-komisi-ff-uk-4-12-2018-ve-veci-udajneho-plagiatorstvi-prof-martina/>.

¹⁴¹ K pochybné daci tohoto posudku viz odstavec 87 níže.

prof. Kvačka a prof. Pánka odmítá a žádné posudky nepotřebuje – tento svůj názor najednou a ještě téhož dne přehodnotila,

- **expertní posudky zadala taktéž ještě téhož dne 28. 1. 2019,**
- **a zahraniční experti na nich začali pracovat hned následující den (29. 1. 2019), pak by:**

- i. **prof. Winkler** zpracovala posudek **za necelých 7 dnů**, včetně soboty a neděle, a to **včetně přečtení 1819 stran textu** („...*In order to form an opinion in this matter, I had the opportunity to read...*“):
 - o podnět (24 stran),¹⁴⁴
 - o doplněk podnětu (13 stran),¹⁴⁵
 - o 4 publikace prof. Kováře (tj. Kovář (1998) – 272 stran, Kovář (2001) – 359 stran, Kovář (2004) – 273 stran, Kovář (2017) – 36 stran),
 - o publikace B. Cowarda (562 stran),
 - o publikace J. Blacka (ed.), (260 stran),
 - o vyjádření prof. Kováře (20 stran);
- ii. **dr. Danaher** zpracoval posudek **za necelé 4 dny**, a to formou, že byl požádán, aby vyhodnotil data z pozice lingvistického odborníka (tj. jako rodilý mluvčí angličtiny, který má rovněž znalost češtiny, a protože je odborník se značným jazykovým vzděláním), přičemž k lingvistické analýze nemá co dodat a všechny dokumenty, které mu byly v tomto případě poskytnuty, jej vedou k potvrzení nalezení plagiátorství;
- iii. **S. M. Miller, MA** zpracoval posudek **za necelé 4 dny**, a to formou srovnání kapitoly 6.2. v Kovář (1998) s kapitolou 4 od D. Haytona v Black (1994), o což měl být požádán, přičemž znenadání se vyjadřuje ke Cowardovi, do kterého se podíval v prosinci („...*In December, I looked at Coward's work...*“);
- iv. **prof. Agnew** zpracoval posudek **za necelých 13 dnů** (včetně dvou víkendů), přičemž prvotní podklady, jak sám uvádí, mu byly poskytnuty dodatečně a až na jeho žádost, a to ještě jen v podobě vybraných pasáží.

II. K posudku prof. Winkler ze dne 5. 2. 2019¹⁴⁶

87. Pokud jde o **nepodepsaný posudek prof. Winkler ze dne 5. 2. 2019**, uvádí k tomu Etická komise NF VŠE, vycházejíc z předmětného posudku a veřejných zdrojů, následující:

- (a) z hlediska osoby zpracovatelky, její odbornosti a vztahu k zúčastněným osobám a věcí lze konstatovat, že prof. Winkler je pracovnice orientující se především na dějiny střední a východní Evropy (včetně ČSSR a Ruska), moderní historii,

¹⁴² Srov. nečíslovaná strana 1 závěrečné zprávy FF UK ze dne 13. 2. 2019, jakož i první odstavec tiskové zprávy FF UK ze dne 28. 1. 2019.

¹⁴³ Viz: <https://www.ff.cuni.cz/2019/01/vyjadreni-eticke-komise-ff-uk-ze-dne-28-1-2019-veci-udajneho-plagiatorstvi-prof-martina-kovare/>.

¹⁴⁴ Tato zpráva odhlíží od dalších stran příloh podnětu.

¹⁴⁵ Tato zpráva odhlíží od dalších stran příloh doplňku podnětu.

¹⁴⁶ Viz: https://www.ff.cuni.cz/wp-content/uploads/2019/02/Priloha-B1_Posudek-M-Winkler.pdf.

historii dětství, historii fotografie, historii postižení, přičemž zpracovatelka sama uznává, že její odborné zaměření je mimo odborné zaměření obsahu předmětné publikace Kovář (2001); zpracovatelka uvádí, že není ve vztahu k prof. Kovářovi ani k žádným osobám podílejícím se na projednání etické věci na Etické komisi FF UK, rovněž Etická komise FF UK uvedla, že usilovala „o doplňující pohled na věc, který by nebyl vázaný na české akademické prostředí“, nicméně skutečnost je přinejmenším taková, že:

- prof. Winkler se např. podílela na organizaci workshopu na samotné UK (FHS UK – katedra genderových studií) v únoru 2018, na němž též vystupovala, a byla jedním z vědeckých redaktorů čísla 2/2018 časopisu Historie-otázky-problémy, který vydává FF UK, resp. její součást – Ústav českých dějin;
- na uvedeném workshopu vystupovala též Maria Lena-Fassig, která je uvedena jako (zemřelá) členka týmu prof. Winkler na jejím univerzitním pracovišti na Christian Albrechts Universität zu Kiel;
- dále je v tomto týmu prof. Winkler uvedena osoba Mgr. Pavel Šinkovec, jenž studoval na UK (FF), a to jednak v období 2012 až 2016 (Bc.), jednak v období 2012-2018 (Mgr.), a jenž byl rovněž činný na předmětné vědecké činnosti;
- tedy lze jednoznačně konstatovat, že existuje nezanedbatelná vazba na české akademické prostředí, a to přímo na FF UK (dokonce na historické pracoviště této fakulty), a závěrečná zpráva Etické komise FF UK je v tomto ohledu (velmi decentně řečeno) zavádějící (a stěžuje si lze představit, že by to členové Etické komise FF UK nevěděli);

Obrázek 80 – informace k interdisciplinárnímu workshopu pořádanému katedrou genderových studií FHS UK¹⁴⁷

Interdisciplinární workshop

Organizátoři: Kateřina Kolářová (FHS UK), Martina Winkler (Christian-Albrechts-Universität, Kiel), Filip Herzá (FHS UK-CEFRES), Kamila Simandlová (FHS UK)

Kdy: 17. 2. 2018

Kde: Akademické Centrum, Husova 4a, Praha 1

Jazyk: Český

Workshop je organizován v rámci mezinárodního projektu "(Post)Socialistická modernita a proměny sociálních a kulturních politik "postižení", podpořeného Grantovou agenturou České republiky a Deutsche Forschungsgemeinschaft, který je realizován na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy. Na organizaci workshopu se spolupodílí CEFRES a Sociologický ústav AV ČR.

Program

9:00 – 9:30
Registrace, káva, úvod

9:30 – 10:00 Zahájení Kateřinou Kolářovou

10:00 – 11:45
Blok I

- Martina Winkler: Disability and Childhood in Czechoslovak Media, 1960s-1989. (Christian-Albrechts-Universität zu Kiel)
- **Marek Fapšo, Jan Randák**: Co socialistického bylo v socialistickém (zvláštním) školství?(Ústav českých dějin, FF UK)
- **Šimon Charvát**: „Neduh idiotismu jako nevybuchlý dynamit“: Tematizace „slabomyslnosti“ v českých zemích v druhé polovině 19. století. (Katedra obecné antropologie, FHS UK)
- **Maria-Lena Fassig**: First thoughts on definition of disability in the historical context of socialist Czechoslovakia. (Christian-Albrechts-Universität zu Kiel)

¹⁴⁷ Viz: <https://gender.fhs.cuni.cz/KGS-13.html>.

Obrázek 81 - přehled členů týmu prof. Winkler na CAU¹⁴⁸

Team	
	Prof. Dr. Martina Winkler, Leiterin der Abteilung Osteuropäische Geschichte Sprechstunde: Dienstags: 14-16 Uhr +49 431 880-2174 mwinkler@oeg.uni-kiel.de
	Lisa Städtler M.A., Wissenschaftliche Mitarbeiterin Sprechstunde: Mi 16:30-17:30 Bitte um Voranmeldung per Mail +49 431 880-2175 staedtl@histosem.uni-kiel.de
	Dorota Kasprzyk, Sekretariat +49 431 880-5315 sekretariat@oeg.uni-kiel.de
	Dr. Paul Srodecki, Wissenschaftlicher Mitarbeiter Sprechstunden: Mittwochs: 12 bis 14 Uhr. Bitte vorab per E-Mail anmelden. +49 431 880-3451 srodecki@oeg.uni-kiel.de
	PD Dr. Jörn Happel, Privatdozent für Neure Allgemeine und Osteuropäische Geschichte
	Dr. Frank Henschel, Wissenschaftlicher Mitarbeiter Sprechstunde in der Vorlesungsfreien Zeit: Di, 3.3., 10.00-12.00 Uhr +49 431 880-2175 henschel@oeg.uni-kiel.de
	Mgr. Maria-Lena Faßig † fassig@oeg.uni-kiel.de
	Mgr. Pavel Šinkovec sinkovec@oeg.uni-kiel.de

Obrázek 82 - údaje k osobě Mgr. Pavla Šinkovce jako člena týmu prof. Winkler

Mgr. Pavel Šinkovec	
	sinkovec@oeg.uni-kiel.de
	Forschungsprojekte History of the Czechoslovak Association of the Disabled
	Vita <ul style="list-style-type: none">Seit 03/2018 Wissenschaftlicher Mitarbeiter, Universität Kiel, Abteilung für Osteuropäische Geschichte des Historischen Seminars10/2012-01/2018 Studium der Tschechischen Geschichte im europäischen Kontext, Karls-Universität (Prag), Abteilung für Tschechische Geschichte (Magister)09/2016-03/2017 Erasmus-Aufenthalt an der Universität Bremen10/2012-06/2016 Studium der Erwachsenenbildung und Personalmanagement, Karls-Universität (Prag), Abteilung für Erwachsenenbildung und Personalmanagement (Bachelor)
	Forschungsschwerpunkte <ul style="list-style-type: none">Disability historyMitteleuropäische politische GeschichteStaatssozialismus in ČSSRKriminalität und Drogenkonsum in Tschechien

- (b) z hlediska formy posudku jde o posudek obsahující necelé **3 strany**, posudek **není podepsán** a je **datován** dnem **5. 2. 2019**, a to ačkoliv dle závěrečné zprávy Etické komise FF UK byl Etické komisi FF UK doručen dříve – již dne **4. 2. 2019**; to přitom (též v kontextu s ostatními nestandardnostmi) zakládá přinejmenším **důvodnou pochybnost o autenticitě posudku či možné manipulaci ze strany Etické komise FF UK**;

¹⁴⁸ Viz: <https://www.histsem.uni-kiel.de/de/das-institut-1/abteilungen/osteuropaeische-geschichte/team>.

Obrázek 83 - závěrečná zpráva Etické komise FF UK - nečíslovaná strana 1 s daty doručení posudků

Nadto zadala komise k vypracování několik **zahraničních posudků**, jejichž zhotoviteli byli:

- 1) Prof. Dr. Martina Winkler, historička (Christian-Albrechts-Universität zu Kiel),
- 2) Dr. David Danaher, lingvista (University of Wisconsin-Madison),
- 3) Sean A. Miller, MA, překladatel a rodilý mluvčí anglického jazyka,
- 4) Prof. Hugh L. Agnew, historik (George Washington University).

Posudek 1) došel dne **4. 2. 2019** posudky 2) a 3) dne 1. 2. 2019, posudek 4) dne 11. 2. 2019. Zadáním

Obrázek 84 - posudek prof. Winkler - první strana s datací posudku

Prof. Dr. Martina Winkler, Historisches Seminar
der Christian-Albrechts-Universität, 24098 Kiel

Postanschrift: Olshausenstraße 40, 24098 Kiel
Telefon: +49-(0)431-880-2174
Telefax: +49-(0)431-880-5253
E-Mail: mwinkler@oeg.uni-kiel.de
www.oeg.uni-kiel.de
Datum: **5.2.2019**

(c) z hlediska obsahu posudku jde o **necelé 3 strany nestrukturovaného textu členěného na pět skupin odstavců**, přičemž posudek zahrnuje:

- pasáž prohlášení zpracovatelky,
- pasáž popisu, co zpracovatelka četla za účelem vytvoření si názoru (viz odstavec 86 písm. (d) výše),
- pasáž stručného shrnutí podstaty podnětu a doplňku podnětu,¹⁴⁹
- pasáž stručného shrnutí stanoviska prof. Kováře,
- pasáž hodnocení plagiátorství se 2 příklady (viz níže),
- pasáž dílčího vyjádření k obraně prof. Kováře,
- pasáž závěru;

zpracovatelka výslovně uvádí, že **nezkoumala předmětné publikace ani kompletně ani systematicky**, současně však **uvádí celkové obecné hodnocení o údajně rozsáhlém, vážném a úmyslném plagiátorství**; uvádí **1 konkrétní příklad** údajného plagiátorství [netýká se přímo publikace Kovář (2001)], a to jmenovitě porovnání dílčí pasáže v Coward (1980)¹⁵⁰ s dílčí pasáží v Kovář (2017);¹⁵¹ v posudku se současně uvádí, že **není překvapivé, že se ve jmenných rejstřících objevují stejná jména** (jde o knihy s faktografickým designem), přičemž zpracovatelka problém spatřuje v „častém překrývání textu“ bez řádných či jakýchkoliv citací;

k publikaci Kovář (2001) se zpracovatelka vyjadřuje pouze obecně tak, že Coward je sice zmíněn, ale způsobem, který neodpovídá rozsahu, v jakém je jeho práce využívána;

¹⁴⁹ Zpracovatelka uvádí označení obvinění („*allegation*“) a dále původní obvinění („*original allegations*“), z čehož lze dovodit, že měla oba dokumenty k dispozici (srov. druhý a pátý nečíslovaný odstavec na nečíslované straně 1 posudku prof. Winkler).

¹⁵⁰ Zpracovatelka výslovně odkazuje na první vydání Cowardovy publikace.

¹⁵¹ Zpracovatelka uvádí nesprávný rok vydání (správně 2017 namísto chybného 2011).

pokud jde o prameny kritérií plagiátorství, neuvádí nic, pouze subjektivní názor, že jde o případ vážného plagiátorství („*a case of serious plagiarism*“);

k charakteru díla jako syntetické monografie se nijak nevyjadřuje, resp. charakterem díla se vůbec nezabývá, totéž platí pro časové souvislosti;

posudek obsahuje též pasáž s výslovným vyjádřením poděkování za tvrdou práci a odvalu M. Jandákovi, T. Konečnému a O. Crhákovi, k čemuž Etická komise NF VŠE pouze konstatuje, že toto poděkování **zakládá důvodnou pochybnost o objektivním přístupu zpracovatelky**, neboť předmětem posouzení mělo být posouzení plagiátorství prof. Kováře, nikoliv hodnocení práce a odvahy zpracovatelů podnětu (*nota bene* nevypořádává-li se zpracovatelka při tomto hodnocení s chybami a úmyslnými manipulacemi, které podnět objektivně obsahuje);

88. **Ve vztahu k posudku prof. Winkler a publikaci Kovář (2001) lze tedy učinit dílčí závěr, a to že:**

- **není pravdivé, že by zpracovatelka neměla vazbu na české akademické prostředí (má ji přímo na FF UK); zpracovatelka nepoukázala na žádnou z chyb ani vědomých manipulací, které podnět objektivně obsahuje (naopak autorům podnětu vyslovila uznání za tvrdou práci a odvalu);**
- **posudek vykazuje formální vady, Etické komisi FF UK měl být doručen předtím, než byl podán, navíc byl zpracován v tak krátké době, že zpracovatelka nemohla objektivně vzato věc posoudit, ba ani skutečně přečíst texty, o kterých tvrdí, že je přečetla;**
- **konkrétně k publikaci Kovář (2001) se vztahuje výtka pochybení v rovině nesprávné či absentující citace Cowardova díla, avšak v posudku se neuvádí žádný konkrétní příklad;**
- **posudek zcela ignoruje charakter díla i časové souvislosti a kritéria plagiátorství nahrazuje svým subjektivním názorem.**

89. V souvislosti s posudkem prof. Winkler pak lze na publikační činnosti jí samotné ukázat, že argument, že různé druhy statí mají různé přístupy k odkazům, je prostě pravdivý.

Obrázek 85 – relevantní pasáž z díla prof. Winkler^{152, 153}

2 Na tomto místě nebudeme na velké množství patřičné literatury odkazovat. Na relevantní tvorbu upozorňují jednotlivé studie v dostatečné míře.

¹⁵² Viz: <https://dspace.cuni.cz/handle/20.500.11956/105470>.

¹⁵³ RANDÁK, Jan a Martina WINKLER. Editorial: Dětství a mládež v socialistickém Československu. *Historie – Otázky – Problémy* [online]. 2018, roč. 10, č. 2, s. 7 [cit. 27. 4. 2020]. ISSN: 2336-6672. Dostupné z: https://dspace.cuni.cz/bitstream/handle/20.500.11956/105470/Jan%20Randak_%e2%80%94_Martina%20Winkler_5-7.pdf?sequence=1&isAllowed=y.

III. K posudku dr. Danahera¹⁵⁴

90. Pokud jde o **nepodepsaný posudek dr. Danahera bez data**, uvádí k tomu Etická komise NF VŠE, vycházejíc z předmětného posudku a veřejných zdrojů, že:

- (a) z hlediska osoby zpracovatele, jeho odbornosti a vztahu k zúčastněným osobám a věci lze konstatovat, že dr. Danaher je americký lingvista a slavista, který je zaměřen na osobnost Václava Havla, kulturu disentu ve východní a střední Evropě, Lva Tolstoj, etnolingvistiku a kognitivní lingvistiku (nejde tedy o historika); zpracovatel neuvádí nic ve vztahu k prof. Kovářovi ani k žádným osobám podílejícím se na projednání etické věci Etickou komisí FF UK, přičemž Etická komise FF UK uvedla, že usilovala „o doplňující pohled na věc, který by nebyl vázaný na české akademické prostředí“, nicméně skutečnost je taková, že zpracovatel, jak vyplývá z jeho životopisu,¹⁵⁵ historicky absolvoval letní školy na UK,¹⁵⁶ účastnil se konferencí pořádaných UK, již **od roku 2004 je členem redakční rady časopisu Slovo a smysl, který vydává FF UK** (Ústav české literatury a literární vědy) a v dříve zveřejněném životopise, resp. přehledu publikační činnosti bylo uvedeno, že pro nakladatelství Karolinum připravuje jako jeden z editorů publikaci s názvem „*Key Concepts in Václav Havel's Core Vocabulary: Analyses and implications*“; tedy **lze konstatovat, že existuje vazba na české akademické prostředí, a to přímo na FF UK, a závěrečná zpráva Etické komise FF UK je v tomto ohledu (velmi decentně řečeno) zavádějící (a stěží si lze představit, že by to členové Etické komise FF UK nevěděli)**;

Obrázek 86 - redakce a kontakty časopisu Slovo a smysl¹⁵⁷

[Další související obrázek je vzhledem k velikosti pro přehlednost uveden na následující straně – pozn. zpracovatele.]

¹⁵⁴ Viz: https://www.ff.cuni.cz/wp-content/uploads/2019/02/Priloha-B2_Posudek-D-Danaher.pdf.

¹⁵⁵ Viz: <http://cokdybysme.net/pdfs/cv.pdf>.

¹⁵⁶ V letech 1991, 1999 a 2000.

¹⁵⁷ Viz: slovoasmysl.ff.cuni.cz/node/9.

Obrázek 87 – redakční kruh časopisu Slovo a smysl¹⁵⁸

Redakční kruh / Advisory Editors	
	Josef Vojvodík (Univerzita Karlova v Praze, předseda redakčního kruhu)
	Neil Bermel (University of Sheffield)
	Peter Bugge (University of Aarhus)
	Adam Bžoch (Ústav svetovej literatúry SAV, Bratislava; Katolícka univerzita v Ružomberku)
	Annalisa Cosentino (Università degli Studi di Udine)
	David Danaher (University of Wisconsin-Madison)
	Xavier Galmiche (Université Paris IV – Sorbonne)
	Tomáš Glanc (Univerzita Karlova v Praze)
	Jiří Homoláč (Tokyo University of Foreign Studies)
	Reinhard Ibler (Justus-Liebig-Universität Giessen)
	Lenka Jiroušková (Albert-Ludwigs-Universität Freiburg im Breisgau)
	Joanna Królak (Uniwersytet Warszawski)
	Kirsten Lodge (Columbia University, New York City)
	Petr Málek (Universität Hamburg)
	Holt Meyer (Universität Erfurt)
	Stefan Michael Newerkla (Universität Wien)
	Catherine Servant (INALCO, Paris)
	Michael Špirit (Univerzita Karlova v Praze)
	Václav Vaněk (Univerzita Karlova v Praze)
	Irena Vaňková (Univerzita Karlova v Praze)
	Miloslav Vojtech (Univerzita Komenského, Bratislava)
	Michelle Woods (Trinity College, Dublin)
	Irina Wutsdorff (Eberhard-Karls-Universität Tübingen)
	Gertraude Zand (Universität Wien)
	Peter Zusi (SSEES, University College, London)

Obrázek 88 – pasáž z dřívě zveřejněného životopisu dr. Danahera

Danaher: publications
Books
5. -- and Kieran Williams (eds). Currently in preparation for Prague-based Karolinum Press (which has a distribution contract with University of Chicago Press) with probable publication in 2020. <i>Key Concepts in Václav Havel's Core Vocabulary: Analyses and Implications</i> .

- (b) z hlediska formy posudku jde o posudek obsahující **1 stranu**, který **není podepsán ani datován**;
- (c) z hlediska obsahu posudku jde o **text o 1 straně a 5 odstavcích**, který je členěn na 2 části (na první pohled), ale ve skutečnosti na **4 části**, a to:
- úvodní část pod nadpisem („*Alleged Plagiarism Case from the Ethics Commission of Charles University*“),
 - část o důkazech plagiátorství („*Evidence for plagiarism*“),
 - část hodnocení („*Evaluation*“),
 - část obsahující přehled textů („*Texts by Kovář*“ a „*Source texts*“);

obsahu posudku dr. Danahera je třeba věnovat **obzvláštní pozornost**, a to v tom smyslu, že **lze velmi snadno podlehnout dojmu, že na základě analýzy všech 4 uvedených Kovářových děl se 3 uvedenými zahraničními díly dospívá na základě lingvistické analýzy k závěru o plagiátorství prof. Kováře** – není tomu tak a **tato interpretace neodpovídá skutečnému obsahu posudku**; v této souvislosti **si lze jistě položit otázku, proč je tento posudek koncipován právě tímto vysoce specifickým způsobem**,¹⁵⁹

¹⁵⁸ Viz: slovoasmysl.ff.cuni.cz/node/9.

¹⁵⁹ Současně si nelze nevděkovat, že posudek se hned v samotném úvodu odkazuje nikoliv na Etickou komisi FF UK, ale na Etickou komisi UK, ostatně i pokud jde o etická kritéria, odkazuje nikoliv na opatření děkana FF UK, ale na Etický kodex UK, resp. jeho kontext – je tedy otázkou, jak se to s tímto posudkem ve skutečnosti vůbec má, resp. mělo.

v úvodní části pod nadpisem se uvádí vymezení kauzy Kovářova údajného plagiátorství („*The case of alleged plagiarism*“), přičemž v jejím závěru se v této úvodní (první) části odkazuje na poslední (čtvrtou) část, kde je uveden přehled českých (Kovářových) a anglických textů (Coward, Harris a Black); **přehled těchto textů tedy není přehledem toho, co prošlo lingvistickou analýzou dr. Danahera, ale přehledem děl, jichž se má týkat Kovářovo údajné plagiátorství;**

Obrázek 89 - posudek dr. Danahera - první (úvodní) část s vymezením předmětu kauzy údajného plagiátorství prof. Kováře

Alleged Plagiarism Case from the Ethics Commission of Charles University

The case of alleged plagiarism involves texts in Czech by Martin Kovář with source texts by historians writing in English (see below for a listing of these texts).

Obrázek 90 - posudek dr. Danahera – čtvrtá (poslední) část s přehledy textů jsoucích předmětem kauzy údajného plagiátorství prof. Kováře

Texts by Kovář

- *Anglie posledních Stuartovců 1658–1714*. Praha: Karolinum, 1998.
- *Stuartovská Anglie: Stát a společnost v letech 1603-1689*. Praha: Libri, 2001.
- *Velká Británie v éře Roberta Walpola: k vývoji britského státu a britské společnosti v první polovině 18. století*. Praha: ISV nakladatelství, 2004.
- Jakub I. Stuart (1566–1625). Anglie za vlády „krále Šalamouna“ anebo Příběh muže, jenž – současníkům a historikům navzdory – nezpůsobil „krvavou revoluci“. In: *Lidé a dějiny: k roli osobnosti v historii v multidisciplinární perspektivě* (ed. J. Bárta a M. Kovář), Praha: Academia, 2017, s. 257–290.

Source texts

- COWARD, Barry. *The Stuart Age: A History of England 1603-1714*. New York: Longman, 1994. Poprvé vyšlo v r. 1980.
- HARRIS, Michael. „Print and Politics in the Age of Walpole“. In: BLACK, Jeremy (ed). *Britain in the Age of Walpole*. Macmillan, 1984, s. 189–210 a 249–252.
- BLACK, Jeremy. „Introduction: an Age of Political Stability?“. In: BLACK, Jeremy (ed). *Britain in the Age of Walpole*. Macmillan, 1984, s. 1–22 a 224–226.

v části o důkazech plagiátorství jsou obsaženy dva číslované body, přičemž pod prvním z nich je uvedeno srovnání zdrojových textů s českými texty Kováře z hlediska jazyka a vědeckých citací a poznámek s tím, že je to doplněno analýzou a dodatkem k ní („...*A comparison of the source texts with Czech texts by Kovář in terms of both language and the apparatus of scholarly citations and notes (...)* plus an addendum to that analysis...“) – zřejmě se tedy důkazem pod bodem 1 míní podnět a doplněk podnětu, byť úplnou jistotu mít nelze; pod druhým bodem je uvedena intertextuální analýza jednoho případu zahrnujícího Kovářův článek a kapitolu z Cowardovy knihy („*An intertextual analysis of one case that involves an article by Kovář and a chapter in an English-language book by Barry Coward*“) – zřejmě se tedy důkazem pod bodem 2 míní powerpointová prezentace Jiřího Miličky, byť úplnou jistotu mít nelze;

[Další související obrázek je vzhledem k velikosti pro přehlednost uveden na následující straně – pozn. zpracovatele.]

Evidence for plagiarism

1. A comparison of the source texts with Czech texts by Kovář in terms of both language and the apparatus of scholarly citations and notes; also considered is comparative data taken from book indices. This comparison is accompanied by a thorough analysis (plus an addendum to that analysis) that looks at the nuances of Kovář's clearly non-standard citation practice to determine whether it may be a case of a one-time failure to cite the source text or a more intentional and systematic style of work that attempts to give the impression that the author carried out original research on his own. The analysis concludes that the latter is likely the case.

2. An intertextual analysis of one case that involves an article by Kovář and a chapter in an English-language book by Barry Coward. The analytical method claims to uncover the overlapping relational structure of both texts (*vzájemné vztahy struktur*) in terms of the arrangement of themes in the works (*řazení témat*) and the overall conceptualization of them (*celková koncepce*). The method relies on automatic analysis of the texts with pre-specified parameters, and the methodology and results are clearly described in the analysis; researchers have made efforts to eliminate noise in the analysis and reduce the occurrence of false-positive results. The data is graphed, and the meaning of the graphs is verbally summarized. The results of intertextual analysis in this case strongly indicate that, while the Kovář text is not a full translation of the Coward text, the correspondences are considerably stronger than would be expected if the two texts were independent of one another. The researchers conclude that Kovář seems to have copied in the large part the overall conceptual structure of Coward's text.

v klíčové části hodnocení („*Evaluation*“) se uvádí, že byl požádán o vyhodnocení dat, leč nezdá se mu, že by k lingvistické analýze mohl něco dodat („... *it does not seem that I can add anything more to the linguistic analysis...*“), s tím, že může pouze konstatovat, zdali podle jeho zjištění lze potvrdit či nepotvrdit, že by se prof. Kovář dopustil plagiátorství v obecném chápání či v kontextu Etického kodexu UK zmíněného v poskytnutém dokumentu;¹⁶⁰ z toho tedy vyplývá, že:

- **dr. Danaher sám žádnou analýzu neprovedl, přičemž hodnotil pouze dokumenty, které mu byly předloženy, a to (zřejmě): 1. podnět, 2. dodatek, 3. powerpointovou prezentaci J. Miličky (jak na ně odkazuje v druhé části svého posudku o důkazech údajného plagiátorství);**
- **není známo, co zahrnoval proces hodnocení dr. Danahera, nicméně zcela nepochybně nešlo o posuzování předmětných děl samotných;**
- **ve svém posudku nepotvrzuje plagiátorství prof. Kováře, nýbrž to, že jemu předložené dokumenty jej vedou k potvrzení toho, že jejich autoři v nich našli plagiát v tom smyslu, jak jej uvádějí („*the documents that have been provided to me...lead me to confirm the findings of plagiarism*“) – jde tedy o lingvisticky mistrovskou formulaci kruhem, jejíž podstata je jak co do „nálezkové části“, tak co do „aplikační části“ vlastně „kopii“ toho, co je uvedeno v předložených dokumentech, aniž by to bylo opřeno o vlastní posouzení originálních děl a jejich údajných plagiátů a ovšem též aniž by bylo možno vznést proti textu posudku formulační výhradu;**
- **nejde tu však o žádné vlastní posuzování údajného plagiátu a oprávněnou výhradu lze vznést proti metodě.**

[Související obrázek je vzhledem k velikosti pro přehlednost uveden na následující straně – pozn. zpracovatele.]

¹⁶⁰ Tímto dokumentem zřejmě může být míněn podnět, který obsahuje pasáž s citacemi Etického kodexu UK (srov. nečíslovaná strana 1 podnětu).

Evaluation

While I have been asked to evaluate the data in my capacity as a supposed linguistic expert (ie, as a native speaker of English who also is proficient in Czech and as myself a scholar with considerable linguistic training), it does not seem that I can add anything more to the linguistic analysis of the case than what has already been presented. I can merely state that I either find the conclusion that Kovář has committed plagiarism—as it is both generally understood and as it is defined in the context of the ethical codex of Charles University, which is outlined in one of the documents provided to me—persuasive or reject that conclusion.

All of the documents that have been provided to me in this case lead me to confirm the findings of plagiarism.

91. **Ve vztahu k posudku dr. Danahera a publikaci Kovář (2001) lze tedy učinit dílčí závěr, a to že:**
- **není pravdivé, že by zpracovatel neměl vazbu na české akademické prostředí (má ji přímo na FF UK); zpracovatel nepoukázal na žádnou z chyb ani vědomých manipulací, které podnět objektivně obsahuje;**
 - **posudek vykazuje formální vady;**
 - **posudek byl zpracován v enormně krátké době, za kterou se to, co je jeho obsahem, stihnout dalo, nejde však o žádné vlastní posouzení předmětných děl;**
 - **posudek zcela ignoruje charakter díla i časové souvislosti a za kritéria plagiátorství bere kontext Etického kodexu UK, tj. předpisu, jehož časová působnost není dána;**
 - **to vše však vyplývá z toho, že dle textace posudku se zpracovatel vlastním věcným posouzením předmětných děl samotných nezabýval, a o žádný posudek tak vlastně ani nejde.**

IV. K posudku S. M. Millera, MA¹⁶¹

92. Pokud jde o **nepodepsaný posudek S. M. Millera, MA bez data**, uvádí k tomu Etická komise NF VŠE, vycházejíc z předmětného posudku a veřejných zdrojů, že:
- (a) z hlediska osoby zpracovatele, jeho odbornosti a vztahu k zúčastněným osobám a věci lze konstatovat, že S. M. Miller, MA je živnostníkem, jehož předmět podnikání zahrnuje ohlašovací živnost volnou „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 a 3 živnostenského zákona“ (vznik oprávnění: 10. 11. 2006) s oborem činnosti „Překladatelská a tlumočnická činnost“, „Mimoškolní výchova a vzdělávání, pořádání kurzů, školení, včetně lektorské činnosti“ a obor činnosti „Výroba, obchod a služby jinde nezařazené“; zpracovatel není tlumočnickem dle zákona o znalcích a tlumočnících; zpracovatel uvádí, že prof. Kováře nezná, k ostatním osobám podílejícím se na projednání etické věci Etickou komisí FF UK se nevyjadřuje, rovněž Etická komise FF UK uvedla, že usilovala „o doplňující pohled na věc, který by nebyl vázaný na české akademické prostředí“, nicméně skutečnost je taková, že zpracovatel přinejmenším v roce 2019 působil na katedře sociologie FSV UK (výuka předmětů „Academic writing“, „AJ-Advanced III“, „AJ-Advanced IV“, „Rozprava s rodilým mluvčím“, „Seminar in Academic Reading nad Writing“), a tedy lze konstatovat, že existuje nezanedbatelná vazba na české akademické prostředí, a to přímo na UK, a závěrečná zpráva Etické komise FF UK je

¹⁶¹ Viz: https://www.ff.cuni.cz/wp-content/uploads/2019/02/Priloha-B3_Posudek-S-A-Miller.pdf.

v tomto ohledu (velmi decentně řečeno) zavádějící (a stěží si lze představit, že by to členové Etické komise FF UK nevěděli);

Obrázek 93 - přehled předmětů vyučovaných S. M. Millerem, MA na UK (FHS a FSV)¹⁶²

Kód	Název	Semestr	Rozsah, examinační	Katedra	Fakulta
JSM103	Academic Writing	zimní	zimní s. 0/2 KZ [H]	23-KS	FSV
YBEC075	AJ - Advanced III.	oba	0/2 KZ [H]	24-KO	FHS
YBEC076	AJ - Advanced IV.	oba	0/2 KZ [H]	24-KO	FHS
YBEA001	Rozprava s rodilým mluvčím	oba	0/0 ZK [H]	24-KO	FHS
YBAJ003	Seminar in Academic Reading and Writing	oba	0/2 KZ [H]	24-SHVAJ	FHS

Obrázek 94 - S. M. Miller, MA - detail předmětu¹⁶³

Academic Writing - JSM103

Anglický název: Academic Writing Garant: Sean Mark Miller
 Zajišťuje: Katedra sociologie (23-KS) Vyučující: Sean Mark Miller
 Fakulta: Fakulta sociálních věd
 Platnost: od 2019
 Semestr: zimní
 Body: 6
 E-Kredity: 6

Způsob provedení zkoušky: zimní s.: písemná
 Rozsah, examinační: zimní s.: 0/2 KZ [hodiny/týden]
 Počet míst: neurčen / 30 (neurčen) (2)
 Minimální obsazenost: neomezen
 Stav předmětu: vyučován
 Jazyk výuky: angličtina
 Způsob výuky: prezenční
 Poznámka: předmět je možno zapsat mimo plán
 povolen pro zápis po webu
 při zápisu přednost, je-li ve stud. plánu

Obrázek 95 - S. M. Miller, MA - detail vyučujícího¹⁶⁴

Předměty (verze: 861) Login

Vyučující, akademický rok 2019/2020

Hledání Vyučující Katedry Třídy Klasifikace Prohlížení dle oborů/plánů Nast...

Sean Mark Miller

Adresa: Veltruska 606/8, Prague
 Sídlo:
 Telefon: 604482451
 Fax:
 E-Mail: seaninprg@seznam.cz
 Další informace: <https://is.cuni.cz/webapps/whois2/osoba/1847405069008836>

Fakulta: Fakulta sociálních věd
 Katedra: Katedra sociologie (23-KS) - externí pracovník
 Mateřský ústav: ()
 Konzultační hodiny:

Předměty Rozvrh Vypsání práce Vedené práce Nástěnka

¹⁶² Viz:

https://is.cuni.cz/studium/predmety/index.php?do=search&nazev=&kod=&match=substring&srch_nazev=0&srch_nazev=1&fak=11000&ustav=&sekce=&trida=&klas=&ujmeno=miller&utyp=3&pyvjazyk=&sem=&pocet=20&b=Hledej

¹⁶³ Viz: <https://is.cuni.cz/studium/predmety/index.php?do=predmet&kod=JSM103>.

¹⁶⁴ Viz: <https://is.cuni.cz/studium/predmety/index.php?do=ucit&kod=69736>.

Obrázek 96 - S. M. Miller, MA - výpis z živnostenského rejstříku

Údaje z veřejné části Živnostenského rejstříku	
Platnost k 22.03.2020 21:32:37	
Subjekt	
Jméno a příjmení:	Sean Mark Miller, MA
Datum narození:	20.11.1968
Občanství:	Spojené státy americké
Adresa sídla:	Veltruská 606/8, 190 00, Praha 9 - Prosek
Identifikační číslo osoby:	74236881
Živnostenská oprávnění	
Živnostenské oprávnění č. 1:	
Předmět podnikání:	Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona
Obory činnosti:	Překladatelská a tlumočnická činnost Mimoškolní výchova a vzdělávání, pořádání kurzů, školení, včetně lektorské činnosti Výroba, obchod a služby jinde nezařazené
Druh živnosti:	Ohlašovací volná
Vznik oprávnění:	10.11.2006
Doba platnosti oprávnění:	na dobu neurčitou
Úřad příslušný podle §71 odst.2 živnostenského zákona: Úřad městské části Praha 9	

- (b) z hlediska formy posudku jde o posudek, který **není podepsán ani datován** a obsahuje 5 stran, z toho 1. strana je pouze titulní list, 2. strana obsahuje pouze popis zadání, **zbylé necelé 3 strany** obsahují text vlastního posouzení;
- (c) z hlediska obsahu posudku je text členěn na 5 částí, a to:
- zadání posudku („*Task*“),
 - prohlášení o srovnání předmětných děl („*Black, Hayton and Kovar*“),
 - část o odstavcích se stejnými informacemi („*Paragraphs with the exact same information*“),
 - část týkající se poznámek („*Footnotes*“) a
 - závěrečná část („*Is it plagiarism?*“);

zpracovatel uvádí, že obdržel **zadání** na srovnání díla Kovář (2004) s dílem Black (1984), resp. Hayton (1984) v rozsahu 1 kapitoly – konkrétně:

- kapitola 6.2. „Blízké zahraničí“ II: Anglie a Irsko (1714-1742) na str. 196 an.
 - kapitola 4 Walpole and Ireland na str. 95 an.,
- s tím, že tato díla srovnal;

v komparativních částech se zpracovatel pohybuje v obecných frázích a kategorických soudech, popisuje své subjektivní pocity o nepřípustnosti plagiátorství a nutnosti jeho postihu, poukazuje na prof. Hilského a J. Joska s tím, že ač se oba zabývají W. Shakespearem, liší se od sebe, poukazuje na Rohrbackův přístup k Henrymu Jamesovi a Spinozovi jako na příklad originálního přístupu; opakovaně akcentuje, že k posouzení není třeba ani historika ani žádné zvláštní znalosti;

k publikaci Kovář (2001) se zpracovatel nijak vyjadřuje (nebylo to předmětem zadání, které obdržel), přičemž pro úplnost nutno dodat, že v závěrečné části zpracovatel hovoří o převzetí z Blacka, na což navazuje, že to není jediný případ

převzetí myšlenky od Cowarda; poté následuje nový odstavec o tom, že se v prosinci díval na Cowardovu práci a zjistil rozsáhlé kopírování;

pokud jde o **etická pravidla**, odkazuje zpracovatel na etické standardy – specifikované pouze tak, že má jít jednak o etické kodexy tam, kde všude byl, jednak o blíže nespecifikované etické standardy v oboru historie a institucí poskytujících vysokoškolské vzdělání; rezultuje v závěr, že je přesvědčen, že práce je plagiátem.

93. **Ve vztahu k posudku S. M. Millera, MA a publikaci Kovář (2001) lze tedy učinit dílčí závěr, a to že:**
- **není pravdivé, že by zpracovatel neměl vazbu na české akademické prostředí, má ji přímo na UK; zpracovatel nepoukázal na žádnou z chyb ani vědomých manipulací, které podnět objektivně obsahuje, ačkoliv se tím v prosinci zabýval;**
 - **posudek vykazuje zásadní formální vady; posouzení publikace Kovář (2001) nebylo předmětem zadání ani předmětem posouzení, přičemž okrajové sdělení, že se zpracovatel v prosinci podíval na Cowardovu práci („In December, I looked at Coward's work“), nemůže mít a také nemá charakter odborného posouzení; text je obsahově naprosto zmatený a jde z převážné části o pouhou prezentaci kategorických subjektivních názorů, které nejsou ničím podloženy;**
 - **v každém případě posudek zcela ignoruje hledisko charakteru i zaměření díla, stejně jako časové souvislosti a kritéria plagiátorství nahrazuje svým subjektivním názorem s obecným odkazem na nespecifikované etické standardy;**
 - **posudek byl zpracován v enormně krátké době, za kterou se však to, co je jeho obsahem, stihnout dalo – se seriózním posudkem zahraničního experta, resp. jakýmkoliv posudkem to ovšem nemá mnoho (nic) společného;**
 - **Etická komise NF VŠE tedy tento posudek jako relevantní podklad neuznává, ostatně relevantní publikace Kovář (2001) se stejně netýká, přičemž obrací pozornost celé akademické obce na tento posudek – jako odstrašující ukázkou toho, co také může být podkladem pro posouzení etické věci.**

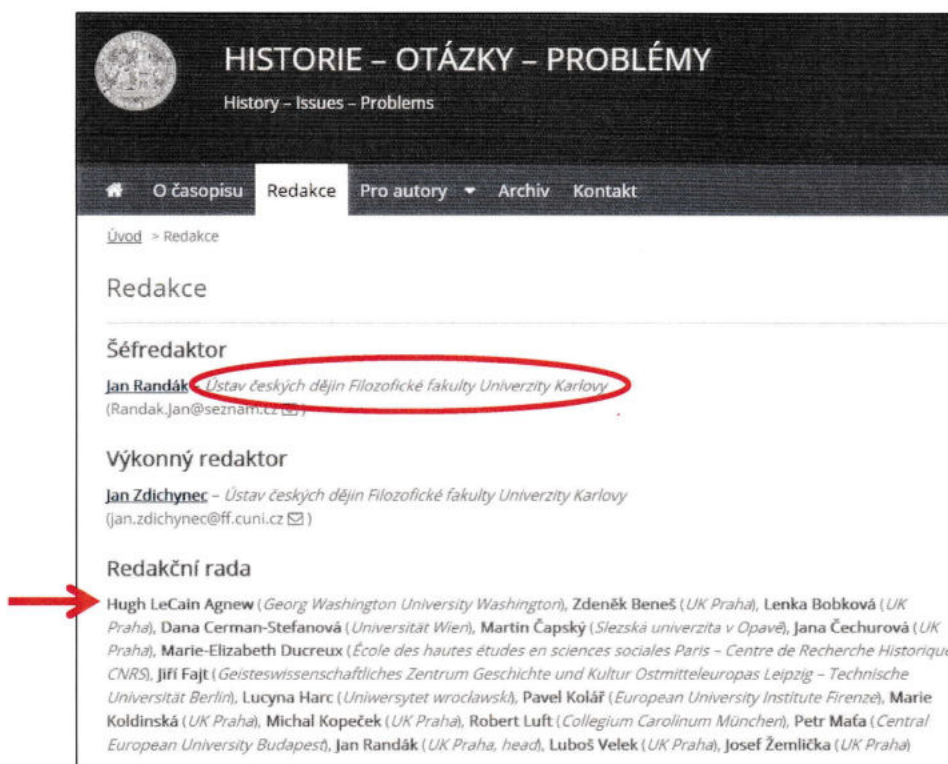
V. K posudku prof. Agnewa ze dne 11. 2. 2019¹⁶⁵

94. Pokud jde o **posudek prof. Agnewa ze dne 11. 2. 2019**, uvádí k tomu Etická komise NF VŠE, vycházejíc z předmětného posudku a veřejných zdrojů, že:
- (a) z hlediska osoby zpracovatele, jeho odbornosti a vztahu k zúčastněným osobám a věci lze konstatovat, že prof. Agnew je americký historik, který je zaměřen na moderní českou historii a historii střední a východní Evropy; zpracovatel neuvádí nic ve vztahu k prof. Kovářovi ani k žádným osobám podílejícím se na projednání etické věci Etickou komisí FF UK, přičemž Etická komise FF UK uvedla, že usilovala „o doplňující pohled na věc, který by nebyl vázaný na české akademické prostředí“, nicméně skutečnost je taková, že zpracovatel historicky publikoval v univerzitním nakladatelství UK a v každém případě je členem redakční rady časopisu Historie – otázky – problémy, který vydává FF UK (Ústav českých dějin), a tedy **lze konstatovat, že vazba na české akademické prostředí existuje, navíc přímo na FF UK (na Ústav českých dějin, přičemž prof. Kovář**

¹⁶⁵ Viz: https://www.ff.cuni.cz/wp-content/uploads/2019/02/Priloha-B4_Posudek-H-Agnew.pdf.

působil na Ústavu světových dějin), a tedy závěrečná zpráva Etické komise FF UK je v tomto ohledu (velmi decentně řečeno) zavádějící (a stěží si lze představit, že by to členové Etické komise FF UK nevěděli);

Obrázek 97 - složení redakční rady časopisu Historie - otázky - problémy¹⁶⁶

- (b) z hlediska formy posudku jde o posudek obsahující necelé 4 strany, je podepsán i datován; v posudku je z podstatné části uvedeno, jaké podklady měl zpracovatel k dispozici (podnět, dodatek, vyjádření prof. Kováře, scany příslušných pasáží prací prof. Kováře a prof. Cowarda), nicméně zpracovatel činí výhradu, že **neměl k dispozici kompletní podklady**; nelze přehlédnout, že ve výčtu podkladů je uvedeno, že texty pasáží srovnávaných publikací **obdržel až dodatečně** (není uvedeno kdy), z čehož vyplývá, že Etická komise FF UK zřejmě postupovala tak, že k posouzení poskytovala nejprve pouze podnět a doplněk a vyjádření;
- (c) z hlediska obsahu lze posudek rozdělit do 4 obsahových částí, a to:
- úvod, včetně uvedení, z jakých definic plagiátorství vychází,
 - stručný popis podkladů od Etické komise FF UK,
 - shrnutí vyjádření prof. Kováře a stanovisko k jednotlivým částem vyjádření prof. Kováře,
 - závěr;

v samotném úvodu nutno zdůraznit, že **nejde o posudek předmětných děl samotných, ale pouze (nota bene dodatečně) poskytnutých materiálů** – „... evaluation of the materials transmitted to me...“;¹⁶⁷

¹⁶⁶ Viz: <https://historieotazkyproblemy.ff.cuni.cz/redakce/>.

¹⁶⁷ Srov. nečíslovaná strana 1 posudku prof. Agnewa ze dne 11. 2. 2019.

co se týká aplikovaných etických pravidel odkazuje zpracovatel na opatření děkana FF UK č. 2/2010 a dále na etická pravidla obsažená v „Prohlášení Americké historické asociace o standardech profesního jednání“, kdy ovšem opatření děkana bylo vydáno až dne 8. 1. 2010, tj. cca. devět let poté, co byla vydána publikace Kovář (2001), pokud jde o prohlášení Americké historické asociace, neuvádí zpracovatel rozhodné znění, nicméně zjevně jde o znění aktuálně platné (resp. účinné);

ke všem posuzovaným materiálům, včetně tedy pasáže z relevantní publikace Kovář (2001), zpracovatel uzavřel, že prof. Kovář se nedopustil plagiátorství ve smyslu kopírování textů slovo od slova bez uvedení autora, ale vykazuje „subtilnější formy plagiátorství“ („...*Prof. Kovář's work reflects these more subtle forms of plagiarism...*“).

95. Ve vztahu k posudku prof. Agnewa a publikaci Kovář (2001) lze tedy učinit dílčí závěr, a to že:

- není pravdivé, že by zpracovatel neměl vazbu na české akademické prostředí (má ji přímo na FF UK); zpracovatel nepoukázal na žádnou z chyb ani vědomých manipulací, které podnět objektivně obsahuje;
- posudek sám o sobě netrpí formálními vadami a ze 4 posudků zahraničních expertů jej jako jediný lze vzít (v určité míře) za relevantní podklad, byť mj. s tou výhradou, že závěry posudku jsou limitovány tím, že zpracovatel neměl k dispozici úplné podklady, na což ostatně zpracovatel sám korektně poukazuje (ostatně, jak uvedeno shora, zpracovatel sám deklaruje, že jde o posudek nikoliv děl, ale poskytnutých materiálů – „...*evaluation of the materials transmitted to me...*“);
- z hlediska věcného posudek metodologicky správně vztahuje zjištění k identifikovaným etickým pravidlům, a nikoliv k subjektivním názorům, nicméně aplikuje etická pravidla (opatření děkana FF UK), která začala platit cca. 9 let po vydání předmětné publikace Kovář (2001);
- zpracovatel dospěl ke klíčovému závěru (shodně jako prof. Kvaček a prof. Pánek), že prof. Kovář se nedopustil plagiátorství v tom slova smyslu, o němž nejsou interpretační pochybnosti; pokud uvádí, že jde o „subtilnější formu plagiátorství“, jde o pojem jednak vágní, jednak subjektivní (k relevantní skutečnosti dále viz níže);
- v každém případě posudek nezohledňuje hledisko charakteru ani zaměření díla, (a jak uvedeno shora ani časové hledisko).

96. Ačkoliv se ze všech posudků zahraničních expertů jeví posudek prof. Agnewa jako jediný použitelný, nelze přehlédnout jednu zásadní okolnost, která – zvláště v kontextu postupu Etické komise FF UK – zakládá nad správností dílčího závěru o subtilnější formě plagiátorství zásadní pochybnost.

- (a) Jak uvedeno shora, pokud jde o relevantní etická pravidla, odkazuje prof. Agnew ve svém posudku mj. na prohlášení Americké historické asociace o standardech profesního chování (*Statement on Standards of Professional Conduct*), které též doslovně cituje – činí tak ale zkráceně, přičemž **ze své citace vypustil prostřední část, která upravuje mj. citace u syntetických monografií, což má zásadní význam při posuzování etické věci prof. Kováře, neboť právě o syntetickou**

monografii jde (jak uvedeno výše, to je přitom jedno z mála, na čem panuje napříč „aktéry plagiátorské kauzy prof. Kováře“ shoda);

Obrázek 98 - posudek prof. Agnewa ze dne 11. 2. 2019 (strana 1) s vypuštěnou částí citace etických pravidel

This definition of plagiarism corresponds with that given in the American Historical Association's statement on standards of professional conduct, which notes that:

→ Plagiarism includes more subtle abuses than simply expropriating the exact wording of another author without attribution. Plagiarism can also include the limited borrowing, without sufficient attribution, of another person's distinctive and significant research findings or interpretations....

→ Plagiarism, then, takes many forms. The clearest abuse is the use of another's language without quotation marks and citation. More subtle abuses include the appropriation of concepts, data, or notes all disguised in newly crafted sentences, or reference to a borrowed work in an early note and then extensive further use without subsequent attribution.

Obrázek 99 - nezkrácený text (na straně obrázku zvýrazněno žlutou barvou) relevantní části pasáže prohlášení Americké historické asociace o standardech profesního chování¹⁶⁸

→ Plagiarism includes more subtle abuses than simply expropriating the exact wording of another author without attribution. Plagiarism can also include the limited borrowing, without sufficient attribution, of another person's distinctive and significant research findings or interpretations. Of course, historical knowledge is cumulative, and thus in some contexts—such as textbooks, encyclopedia articles, broad syntheses, and certain forms of public presentation—the form of attribution, and the permissible extent of dependence on prior scholarship, citation, and other forms of attribution will differ from what is expected in more limited monographs. As knowledge is disseminated to a wide public, it loses some of its personal reference. What belongs to whom becomes less distinct. But even in textbooks a historian should acknowledge the sources of recent or distinctive findings and interpretations, those not yet a part of the common understanding of the profession. Similarly, while some forms of historical work do not lend themselves to explicit attribution (e.g., films and exhibitions), every effort should be made to give due credit to scholarship informing such work.

→ Plagiarism, then, takes many forms. The clearest abuse is the use of another's language without quotation marks and citation. More subtle abuses include the appropriation of concepts, data, or notes all disguised in newly crafted sentences, or reference to a borrowed work in an early note and then extensive further use without subsequent attribution. Borrowing unexamined primary source references from a secondary work without citing that work is likewise inappropriate. All such tactics reflect an unworthy disregard for the contributions of others.

Obrázek 100 – překlad shora uvedené (vypuštěné) části prohlášení Americké historické asociace o standardech profesního chování

Historické znalosti jsou samozřejmě kumulativní, a tak v některých kontextech – jako jsou učebnice, encyklopedické články, široké syntézy a některé formy veřejných prezentací – forma atribuce a přípustný rozsah závislosti na předchozích výzkumech, citace a dalších formy atribuce jsou odlišné od toho, co se očekává v omezenějších monografiích. Protože jsou znalosti šířeny široké veřejnosti, ztrácejí část své osobní reference. Co je či vlastnictví, se stává méně výrazné. Avšak i v učebnicích by historik měl ocenit zdroje nedávných nebo výrazných nálezů a interpretací, které dosud nejsou součástí obecného povědomí v oboru. Obdobně, zatímco některé formy historické práce nejsou vhodné k výslovné atribuci (např. filmy a výstavy), mělo by být vynaloženo veškeré úsilí přičknout zásluhy výzkumu, který je zdrojem takové práce.

¹⁶⁸ Viz: <https://www.historians.org/jobs-and-professional-development/statements-standards-and-guidelines-of-the-discipline/statement-on-standards-of-professional-conduct#Plagiarism>.

Obrázek 101 - posudek prof. Pánka ze dne 3. 1. 2019 s korespondujícím argumentem rozdílnosti citačních standardů u různých druhů děl (vztaženo k syntetickým monografiím)

Proto je nutné zároveň zpracovávat syntetické monografie, pokrývající velká témata a rozlehlé epochy dějin, a udržovat rovnováhu mezi detailem a celkem. To uvádím proto, že text „Plagiátorství“ nebere v úvahu specifické rysy syntetických monografií z oboru světových dějin a klade na ně stejné nároky jako na studie o drobných dílčích tématech. Avšak velká freska vyžaduje jiný přístup než miniatura, což platí zejména při více či méně detailním uvádění zdrojů.

Obrázek 102 - vyjádření prof. Kováře - strana 2

původní prameny a literaturu, s nimiž pracovali již Coward či Black. Pokud by i v těchto případech byly požadavky na citační etiku podrobeny tak striktním požadavkům, jaké naznačují autoři obvinění, stylistická podoba mého textu by nutně měla takovou podobu, že by se stala takřka nepřístupnou většině čtenářů. Jedním z mých záměrů přitom naopak bylo tato témata a obsah knih, a tedy zprostředkovaně i Cowardovu a Blackovu knihu, zpřístupnit v České republice, kde v dané době k těmto dílčím tématům odborná literatura nebyla vůbec k dispozici.

- (b) V této souvislosti nelze přehlédnout, že:
- posudek měl být u prof. Agnewa Etickou komisí FF UK vyžádán až poté, co Etická komise FF UK byly předloženy posudky prof. Pánka i prof. Kvačka, v nichž se na syntetický charakter Kovářových publikací poukazuje, a poté, co Etická komise FF UK obdržela vyjádření prof. Kováře, v němž se na tento charakter upozorňuje rovněž;
 - prof. Agnewovi nebyly Etickou komisí FF UK vůbec poskytnuta předmětná díla, v posudku uvádí, že je obdržel až dodatečně, přičemž mu nebyly poskytnuty celé, ale pouze vybrané pasáže (některé mu nebyly poskytnuty vůbec);
 - právě tento postup Etické komise FF UK tak mohl zapříčinit, že se prof. Agnew zaměřil toliko na detail (možná též v omezeném čase, který měl k dispozici), čímž zcela unikl pohled na charakter monografie;
 - ze strany Etické komise FF UK jde o velmi nekorektní zadání posudku a celkově velmi neseriózní postup přinejmenším vůči zpracovateli posudku.
- (c) V každém případě ze shora uvedeného vyplývá, že uvádějí-li posudky prof. Pánka a prof. Kvačka, že při posuzování rozsahu citací je třeba vzít v potaz syntetický charakter Kovářova díla, odpovídá to přesně tomu, co je uvedeno ve vypuštěné části etického kodexu amerických historiků.
- (d) Otázka je, proč na skutečnost chybějící pasáže aplikovaných standardů neupozornila Etická komise UK (o Etické komisí FF UK nemluvě), nota bene když prof. Agnew ve svém posudku uvádí i konkrétní internetovou adresu, kde lze předmětný pramen dohledat.

VI. Některé společné závěry k posudkům zahraničních expertů

97. Zásadní skutečnost týkající se shora uvedených posudků (s výjimkou posudku prof. Agnewa) spatřuje Etická komise NF VŠE v tom, že žádný z nich neuvádí žádné

konkrétní etické pravidlo, které mělo být porušeno, nýbrž se pohybují buď pouze v obecné rovině a vágního pojmu plagiátorství, anebo (častěji) v rovině toliko vlastního subjektivního názoru, aniž by však kdokoliv z nich patřil k autoritám v oblasti etických pravidel vědecké práce platných v České republice v roce 2001 a koneckonců ani v oboru, jehož se publikace Kovář (2001) týká.¹⁶⁹

98. V souvislosti s uvedenými posudky zbývá učinit ještě jednu poznámku, která se týká jazyka všech těchto posudků. Ačkoliv posuzované publikace prof. Kováře jsou všechny v českém jazyce, podnět i jeho doplněk jsou v českém jazyce, projednání etické věci prof. Kováře Etickou komisí FF UK se dělo v českém jazyce, závěrečné zprávy jsou v českém jazyce, **všechny uvedené posudky jsou napsány v anglickém jazyce, a to přestože všichni zpracovatelé mají ovládat český jazyk**. Etická komise NF VŠE nepřehlídí, že Kovářovy publikace jsou porovnávány s díly v jazyce anglickém, ani to, že anglický jazyk je v akademickém prostředí též užíván, ovšem klade se otázka, proč posudky nejsou psány v českém jazyce, *nota bene* když by to přispělo k verifikaci posudků z hlediska toho, zdali je znalost češtiny zpracovatelů na takové úrovni, která umožňuje vědecký přezkum literárního díla. **Nelze se tak ubránit dojmu, že posudky byly v anglickém jazyce vyžádány spíše „na efekt“, aby činnosti Etické komise FF UK dodaly punc světovosti a přesvědčivosti, než že by to mělo věcný racionální důvod.**
99. Obzvlášť plasticky to vystupuje v souvislosti s posudkem **prof. Winkler**, která např. **vědecké stati publikované v rámci spolupráce s FF UK psala v českém jazyce.**^{170, 171, 172}

[Související obrázek je vzhledem k velikosti pro přehlednost uveden na následující straně – pozn. zpracovatele.]

¹⁶⁹ K výhradám ohledně standardů aplikovaných prof. Agnewem viz odstavec 94 an. výše.

¹⁷⁰ Viz: <http://ucd.ff.cuni.cz/historie-otazky-problemy-10-2018-c-2-2/>.

¹⁷¹ Viz: https://dspace.cuni.cz/bitstream/handle/20.500.11956/105470/Jan%20Randak_Martina%20Winkler_5-7.pdf?sequence=1&isAllowed=y.

¹⁷² Viz: https://dspace.cuni.cz/bitstream/handle/20.500.11956/105466/Martina_Winkler_60-71.pdf?sequence=1&isAllowed=y.

Kdo má děti vychovávat a jak? Pedagogika jako klíčový diskurz socialistické společnosti

Martina Winkler

WHO SHOULD RAISE CHILDREN AND HOW? PEDAGOGY AS A KEY DISCOURSE OF SOCIALIST SOCIETY

The paper discusses various forms of pedagogical literature from socialist Czechoslovakia and argues that pedagogy became a dynamic and complex aspect within the general debates on VTR (Scientific Technological Revolution) from the 1960s on.

KEYWORDS:

Czechoslovakia; normalisation; pedagogy; childhood; upbringing

20. století bylo opakovaně označováno jako „pedagogické století“. Přesto, že byla pedagogika „vynalezena“ v 18. století, její systematické a široké působení můžeme sledovat až od konce století devatenáctého. V posledních letech je zvědečtění dětství zkoumáno jako proces vzniknuvší z kombinace industriální moderny a měšťanské kultury. Z mladého člověka se stal objekt odborného zájmu — nejen lékařů a psychologů, ale i rodičů. Psaly se studie o patologii dětství, zařizovaly se pediatrické nemocnice i pedagogické poradny a ne jeden měšťanský rodič — obzvláště otcové — si pečlivě psal deník o vývoji svého potomka.¹ Společně s moderní formou školy, která od svého samého začátku v 18. století představovala instituci normování dětí, jež tu byly klasifikovány podle věku a výkonu, se tak lékařství i rodina podílely na projektu avizovaného zvědečtění dětství. Tento proces zároveň podporoval základní představu o dětství jakožto lineárním vývoji. Zvláště působivě se začala tato koncepce odrážet v systému vývojové psychologie, která předpokládala (a dodnes předpokládá) jasně normované kroky ve vývoji dítěte, jež nelze ani přeskočit ani proměnit.² Dětství tak bylo definováno jako proces, jak důležitý, tak vyžadující přesnou a pečlivou kontrolu. Tato kontrola je v rámci vývoje moderní společnosti svěřena expertům: lékařům, psychologům, pedagogům.

100. To je třeba vnímat též v kontextu toho, že **Etická komise FF UK se dopustila jednak hrubé dezinterpretace těchto posudků, jednak se vyvolává dojem, že zahraniční experti posuzovali všechna díla, ačkoliv tomu tak není**; Etická komise FF UK totiž na straně jedné uvedla, že: „...zadala...k vypracování několik zahraničních posudků...“,¹⁷⁴ na straně druhé byla zveřejněna **tisková zpráva ze dne 14. 2. 2019**, v níž je uvedeno: „...Kovář...se ve čtyřech zkoumaných odborných textech opakovaně dopustil plagiátorství...Analogický závěr obsahují také posudky zahraničních expertů...“; obojí je tedy **zavádějící**.¹⁷⁵

[Související obrázky jsou vzhledem k velikosti pro přehlednost uvedeny na následující straně – pozn. zpracovatele.]

¹⁷³ WINKLER, Martina. Kdo má děti vychovávat a jak? Pedagogika jako klíčový diskurz socialistické společnosti. *Historie – Otázky – Problémy* [online]. 2018, roč. 10, č. 2, s. 60 [cit. 27. 4. 2020]. ISSN: 2336-6672. Dostupné z: https://dspace.cuni.cz/bitstream/handle/20.500.11956/105466/Martina_Winkler_60-71.pdf?sequence=1&isAllowed=y.

¹⁷⁴ Srov. nečíslovaná strana 1 závěrečné zprávy Etické komise FF UK ze dne 13. 2. 2019.

¹⁷⁵ Viz: <https://www.ff.cuni.cz/2019/02/zaverecna-zprava-eticke-komise-ff-uk/>.

Obrázek 104 - závěrečná zpráva Etické komise FF UK - relevantní pasáž na nečíslované straně 1

Nadto zadala komise k vypracování několik **zahraničních posudků**, jejichž zhotoviteli byli:

- 1) Prof. Dr. Martina Winkler, historička (Christian-Albrechts-Universität zu Kiel),
- 2) Dr. David Danaher, lingvista (University of Wisconsin-Madison),
- 3) Sean A. Miller, MA, překladatel a rodilý mluvčí anglického jazyka,
- 4) Prof. Hugh L. Agnew, historik (George Washington University).

Posudek 1) došel dne 4. 2. 2019, posudky 2) a 3) dne 1. 2. 2019, posudek 4) dne 11. 2. 2019. Zadáním posudků usilovala komise především o doplňující pohled na věc, který by nebyl vázaný na české akademické prostředí a věnoval se rovněž souvisejícím aspektům kauzy (překladatelství, lingvistika, historie). Posudek 3) je psán rodilým mluvčím anglického jazyka, který působí v ČR, ostatní autoři posudků jsou afiliováni v zahraničí a rovněž ovládají češtinu.

Obrázek 105 – tisková zpráva k výsledkům šetření Etické komise FF UK ze dne 14. 2. 2018¹⁷⁶

Na základě přezkoumání podnětu a na základě četných vlastních analýz dospěla Etická komise FF UK k jednomyslnému a jednoznačnému závěru, že prof. PhDr. Martin Kovář, Ph.D., se ve čtyřech zkoumaných odborných textech opakovaně dopustil plagiátorství, a to jak v jeho obecném vymezení úmyslného přivlastňování cizí práce či její části bez uvedení jejího autora, tak ve smyslu platných předpisů UK a FF UK. Analogický závěr obsahují také posudky zahraničních expertů, které si komise nechala vypracovat s ohledem na průběh celé kauzy.

101. Závěrem se poznamenává, že poukaz na vazby tzv. zahraničních expertů na české akademické prostředí, *in concreto* přímo na FF UK, se v této zprávě nečiní proto, že by v těchto vazbách (v míře, v jaké jsou v tuto chvíli známy) byl spatřován *a priori* problematický vztah. **Problém se spatřuje v tom, je-li v rozporu se skutečností vyvoláván dojem, že žádná vazba na české akademické prostředí neexistuje, a to když existuje dokonce přímo vazba na UK, resp. FF UK (dokonce na jedno z jejich historických pracovišť – Ústav českých dějin).** A to je třeba vnímat též v kontextu stanoviska Etické komise FF UK k posudkům prof. Kvačka a prof. Pánka, ohledně nichž Etická komise FF UK spatřuje problém v blízkých osobních a pracovních vztazích k prof. Kovářovi.¹⁷⁷

¹⁷⁶ Viz: <https://www.ff.cuni.cz/2019/02/zaverecna-zprava-eticke-komise-ff-uk/>.

¹⁷⁷ Srov. první a třetí odstavce na nečíslované straně 1 přílohy C2 závěrečné zprávy Etické komise FF UK ze dne 13. 2. 2019 – vyjádření etické komise k posudkům profesora Roberta Kvačka a profesora Jaroslava Pánka.

Č á s t o s m á : K posudkům prof. Pánka a prof. Kvačka

<u>Obsah části:</u>	I. Úvodem
	II. K posudku prof. Pánka ze dne 3. 1. 2019
	III. K posudku prof. Kvačka ze dne 11. 1. 2019
	IV. Některé společné závěry k posudkům prof. Pánka a prof. Kvačka

I. Úvodem

102. Dalšími relevantními podklady, které jsou k dispozici, jsou **posudek prof. Pánka ze dne 3. 1. 2019 a posudek prof. Kvačka ze dne 11. 1. 2019**. Tyto posudky byly opatřeny rektorem UK prof. Zimou a poskytnuty Etické komisi FF UK, k dispozici byly rovněž Etické komisi UK.
103. Vzhledem k výhradám Etické komise FF UK k tomuto postupu rektora UK prof. Zimy považuje Etická komise NF VŠE za nutné poznamenat, že **neexistuje norma, která by rektorovi UK zakazovala takový postup, a tedy vyžádání těchto posudků není porušením právní ani jakékoliv jiné povinnosti rektora UK**.
104. Ve vztahu k Etické komisi NF VŠE má pak tento závěr ten význam, že **opatření těchto posudků není dotčeno žádnou z vad, které zatížily projednávání etické věci prof. Kováře Etickou komisí FF UK či Etickou komisí UK, a Etická komise NF VŠE tyto posudky může použít**.

II. K posudku prof. Pánka ze dne 3. 1. 2019

105. Pokud jde o **posudek prof. Pánka ze dne 3. 1. 2019**, uvádí k tomu Etická komise NF VŠE, vycházejíc z předmětného posudku a veřejných zdrojů, že:
- (a) z hlediska osoby zpracovatele, jeho odbornosti a vztahu k zúčastněným osobám a věci lze konstatovat, že prof. Pánek je významný český historik, který je zaměřen na raně novověké dějiny (jde o stejné časové období, jehož se týká předmětná publikace prof. Kováře); zpracovatel byl v profesním kontaktu s prof. Kovářem, což neskrývá;
 - (b) z hlediska formy posudku jde o posudek obsahující **6 stran**, je **podepsán i datován**;
 - (c) z hlediska obsahu je posudek strukturován do 4 částí, a to:
 - část týkající se problematického vymezení pojmu plagiát,
 - část týkající se problematiky syntetické monografie v oboru světových dějin,
 - část týkající obsahu podnětu jako takového,
 - část závěrečná;

prof. Pánek ve svém posudku pojímá posouzení etického provinění v komplexu, a to jak pokud jde o relevantní etická pravidla, tak pokud jde o posuzované publikace, přičemž rezultuje v obecné a speciální závěry;

z hlediska etických pravidel odkazuje na literární prameny a na prameny oboru informační etiky,¹⁷⁸ přičemž poukazuje na vágní vymezení obsahu pojmu plagiát i pojmu informační etiky (*nota bene* izolovaně pojímaného); z hlediska etických kritérií aplikovatelných na posuzovanou etickou věc prof. Kováře pak uvažuje se zákazem vydávání cizího díla za vlastní a se zákazem převzetí cizí práce bez uvedení použitých zdrojů;

entrée do posouzení údajného plagiátorství prof. Kováře představuje základní charakteristika historiografie a metodologických přístupů v oblasti světových dějin, včetně syntézy, přičemž zpracovatel poukazuje na metodologické proměny humanitních věd; údajným plagiátorstvím prof. Kováře se zabývá jak na úrovni srovnání textů, tak na úrovni srovnání metadat, přičemž ve všech případech poukazuje na konkrétní rozdíly; kriticky se vyjadřuje k některým dílčím nedostatkům, v badatelské sféře obvyklým, konkrétně dílčí citační nepřesnosti, v některých případech závislost na starší literatuře a nepřihlídnutí k nové literatuře při návratu k již dříve zpracovanému tématu;¹⁷⁹

k publikacím prof. Kováře pak zpracovatel celkově uzavřel, že prof. Kovář „...napsal hodnotné syntetické monografie, které obohacují znalosti britských dějin v českém prostředí...“¹⁸⁰ a nedopustil se ani vydávání cizího vědeckého díla za vlastní ani převzetí cizí práce bez uvedení použitých zdrojů.

106. **Ve vztahu k posudku prof. Pánka a publikaci Kovář (2001) lze tedy učinit dílčí závěr, a to že:**
- **posudek netrpí formálními vadami;**
 - **nařčení prof. Kováře z plagiátorství odmítl – výslovně s tím, že prof. Kovář se nedopustil ani „...vydávání cizího vědeckého díla za vlastní...“ ani „...převzetí cizí práce bez uvedení použitých zdrojů...“.**¹⁸¹

III. K posudku prof. Kvačka ze dne 11. 1. 2019

107. Pokud jde o **posudek prof. Kvačka ze dne 11. 1. 2019**, uvádí k tomu Etická komise NF VŠE, vycházejíc z předmětného posudku a veřejných zdrojů, že:
- (a) z hlediska osoby zpracovatele, jeho odbornosti a vztahu k zúčastněným osobám a věci lze konstatovat, že prof. Kvaček je významný český historik, který je zaměřen na české dějiny zejména 19. a 20. století; zpracovatel byl v profesním kontaktu s prof. Kovářem, což netají;
 - (b) z hlediska formy posudku jde o posudek obsahující **3 strany**, je **podepsán i datován**;
 - (c) z hlediska obsahu je posudek strukturován na část týkající se geneze odborného zaměření prof. Kováře (odstavec 1), dále na část charakterizující předmětné publikace prof. Kováře, včetně díla Kovář (2001), (odstavec 2), na kterou

¹⁷⁸ Viz: https://wikisofia.cz/wiki/Informační_etika#cite_ref-.C4.8Cin.C4.8Dera_2002.2C_str._13_2-3.

¹⁷⁹ Zjevně ve vztahu k dílu Kovář (2017).

¹⁸⁰ Srov. strana 6 posudku prof. Pánka.

¹⁸¹ Srov. strana 5 posudku prof. Pánka.

navazuje klíčová komparativní část (odstavec 3 a 4), která rezultuje v závěr, že prof. Kovář dílo Coward (1994) uvádí i cituje, přičemž názor, že jde o plagiát, vyvrací.

108. **Ve vztahu k posudku prof. Kvačka a publikaci Kovář (2001) lze tedy učinit dílčí závěr, a to že:**
- **posudek netrpí formálními vadami;**
 - **zpracovatel dospěl k závěru, že prof. Kovář B. Cowarda uvádí i ho cituje a závěr, že by se prof. Kovář dopustil plagiátorství, vyvrací – doslova: „...Uvádí je i cituje, „neskryl“ Cowarda před českým čtenářem...“¹⁸² a dále „...Kovářovy práce jsou samostatné, autorsky původní, vzniklé v inspirativní vazbě na anglickou literaturu (...) Interpretaci přiblížení ještě není plagiátem...“.¹⁸³**

IV. Některé společné závěry k posudkům prof. Pánka a prof. Kvačka

109. Etická komise NF VŠE považuje oba tyto posudky za **relevantní**, a to nejen s ohledem na **renomé obou autorů jako historiků**, ale též s ohledem na jejich **znalost dobového a oborově relevantního akademického prostředí, včetně metod, způsobů a standardů publikační činnosti**.
110. Jak prof. Pánek, tak prof. Kvaček ve svých posudcích **poukazují na syntetický charakter** Kovářovy (2001) publikace, a to jako na relevantní faktor ovlivňující požadavky na citační techniku autora. Na charakter publikace poukazuje i samotný prof. Kovář, jenž dále uvedl, že mu šlo též o zpřístupnění Cowardova díla české veřejnosti – to ve svém posudku odmítá prof. Winkler s tím, že je to tvrzení hraničící se směšností. Je přitom otázka, co (či kdo) je na hranici směšnosti (či za ní), když např. v prohlášení Americké historické asociace o standardech profesního chování (*Statement on Standards of Professional Conduct*), který zmiňuje prof. Agnew ve svém posudku ze dne 11. 2. 2019, se (bohužel v té části, kterou ze své citace vypustil – viz odstavec 96 výše), uvádí: „...*Of course, historical knowledge is cumulative, and thus in some contexts — such as textbooks, encyclopedia articles, broad syntheses, and certain forms of public presentation — the form of attribution, and the permissible extent of dependence on prior scholarship, citation, and other forms of attribution will differ from what is expected in more limited monographs...*“^{184, 185}

[Související obrázek je vzhledem k velikosti pro přehlednost uveden na následující straně – pozn. zpracovatele.]

¹⁸² Srov. strana 2 posudku prof. Kvačka ze dne 11. 1. 2019.

¹⁸³ Srov. strana 3 posudku prof. Kvačka ze dne 11. 1. 2019.

¹⁸⁴ Viz: <https://www.historians.org/jobs-and-professional-development/statements-standards-and-guidelines-of-the-discipline/statement-on-standards-of-professional-conduct#Plagiarism>.

¹⁸⁵ Srov. k tomu též HIGHAM, John a Robert L. ZANGRANDO. Statement on Plagiarism. *Perspectives on History. American Historical Association Newsletter* [online]. 1989, vol. 27, no. 1 [cit. 27. 4. 2020]. ISSN 1556-8563. Dostupné z:

<https://www.historians.org/publications-and-directories/perspectives-on-history/january-1989/statement-on-plagiarism...>, „...*Some types of historical writing, such as textbooks, encyclopedia articles, and popular syntheses, do not require a conscientious display of sources. As knowledge is disseminated to a wide public, it loses some of its personal reference. What belongs to whom necessarily becomes less distinct. But the prohibition against reproducing the sentences of others without quotation of acknowledgment applies just as strongly here as it does in academic discourse...*“

Obrázek 106 - překlad shora uvedené (vypuštěné) části prohlášení Americké historické asociace o standardech profesního chování

Historické znalosti jsou samozřejmě kumulativní, a tak v některých kontextech – jako jsou učebnice, encyklopedické články, široké syntézy a některé formy veřejných prezentací – forma atribuce a přípustný rozsah závislosti na předchozích výzkumech, citace a dalších formy atribuce jsou odlišné od toho, co se očekává v omezenějších monografiích. Protože jsou znalosti šířeny široké veřejnosti, ztrácejí část své osobní reference. Co je čí vlastnictví, se stává méně výrazné. Avšak i v učebnicích by historik měl ocenit zdroje nedávných nebo výrazných nálezů a interpretací, které dosud nejsou součástí obecného povědomí v oboru. Obdobně, zatímco některé formy historické práce nejsou vhodné k výslovné atribuci (např. filmy a výstavy), mělo by být vynaloženo veškeré úsilí přiřknout zásluhy výzkumu, který je zdrojem takové práce.

111. **Rozhodně pak posudky prof. Pánka a prof. Kvačka nesnižuje argumentace obsažená ve vyjádření Etické komise FF UK, kdy o objektivním přístupu Etické komise FF UK nesevďčí, když např.:**

- (a) Etická komise FF UK kriticky uvádí, že **prof. Pánek** – užívaje pojmu **žalobci** – podsouvá autorům podnětu a následnému projednávání věci povahu právní žaloby a soudního procesu. Současně však Etická komise FF UK přehlízí, že **prof. Winkler** pro označení podnětu opakovaně užívá rovněž právní pojem, totiž **obvinění** (allegation). Jinak řečeno, prof. Pánek užívá pojem žalobci, a tím podsouvá povahu právní žaloby, prof. Winkler užívá pojem obvinění, a tím co? Nic – v pojetí Etické komise FF UK. Dle názoru Etické komise NF VŠE je **tento směr argumentace Etické komise FF UK zcela irelevantní**, neboť jak v případě prof. Pánka, tak v případě prof. Winkler jde jen o různá označení podnětu, která na věcný obsah jejich posudků nemají žádný vliv; **jde jen o zbytečnou a věcně neudržitelnou snahu zpochybnit posudek prof. Pánka.**

Obrázek 107 – nečíslovaná strana 1 přílohy C2 závěrečné zprávy Etické komise FF UK ze dne 13. 2. 2019 k podnětu ze dne 4. 12. 2018¹⁸⁶

Hned z počátku své analýzy Jaroslav Pánek deklaruje snahu „udržet téma v rovině vědy“. Přitom však ve svém textu využívá jazykových prostředků, které nejsou nezaujaté. Trojici doktorandů soustavně nazývá „žalobci“, čímž autorům podnětu a následnému projednávání věci podsouvá povahu právní žaloby a soudního procesu. Snaha autory osobně i odborně diskvalifikovat se projevuje i ve zbytku

Obrázek 108 - nečíslovaná strana 1 posudku prof. Winkler ze dne 5. 2. 2019

In order to form an opinion in this matter, I had the opportunity to read the allegation of plagiarism as well as the studies published by prof. Kovář and the relevant publications by Barry

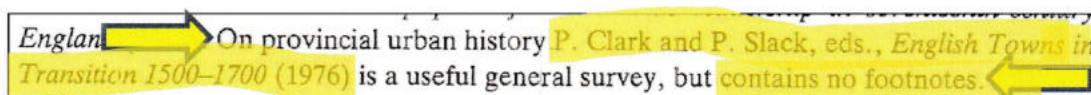
- (b) Etická komise FF UK dále kriticky uvádí, že **prof. Pánek ú d a j n ě využívá jazykových prostředků, které nejsou nezaujaté.** Současně ponechává bez povšimnutí plytké výkřiky S. M. Millera, MA např. o krádeži („...*he has stolen the work...*“), o urážce historie jako oboru a UK jako instituce („...*to defame history as a field or Charles University as an institution...*“), o zametání pod koberec („...*Sweeping it under the rug...*“) – asi to je kvalitní, objektivní a věcná vědecká argumentace.

¹⁸⁶ Viz: https://www.ff.cuni.cz/wp-content/uploads/2019/02/Priloha-C2_Vyjadreni-EKFFUK-k-posudkum-prof-Kvacka-a-prof-Panka.pdf

(Nasnadě by bylo níže připojit ukázky z posudku prof. Pánka, aby si každý pro sebe mohl udělat vlastní závěr, zdali v případě argumentace prof. Pánka jde o zaujaté jazykové prostředky, anebo sice o kritickou, avšak věcnou argumentaci – bylo by však nutno připojit posudek celý, což pozbývá významu).

112. Nezanedbatelný důkaz správnosti posudků prof. Pánka a prof. Kvačka pak vyplývá i ze samotného díla Coward (1994). Tato publikace totiž obsahuje bibliografickou poznámku („*BIBLIOGRAPHICAL NOTE*“ na straně 498 an.), v níž **B. Coward uvádí ta díla, která on sám považuje za dobré zdroje** k dílčím tématům, o nichž ve své monografii pojednává. Mezi tato výběrová díla pak řadí mj. dílo CLARK, Peter a Paul SLACK. *English Towns in Transition 1500-1700*. Oxford: Oxford University Press, 1976, které charakterizuje jako osvědčený, užitečný obecný přehled s dovětkem, že toto dílo nemá poznámky.¹⁸⁷ **Toto dílo pak skutečně vůbec neobsahuje poznámkový aparát**, nýbrž „pouze“ vybranou bibliografii (na stranách 163-167) a rejstřík (na stranách 169-176), **aniž by to B. Cowarda vedlo k tomu, že takovou publikaci do jím samotným doporučené literatury nezahrne (jak by bylo lze očekávat, kdyby šlo z hlediska standardů vědecké práce o plagiát)**. Ostatně toto doporučené dílo bylo vydáno v oxfordském univerzitním nakladatelství a jeho autoři patří k renomovaným historikům.^{188, 189} Z toho tedy vyplývá, že dokonce i úplná absence citačního aparátu je z hlediska standardů publikační činnosti u některých děl (typicky právě širokých syntéz) přijatelná a prostě nelze bez dalšího klást simplexní rovnítko mezi absencí citace a plagiátem.

Obrázek 109 – Coward (1994) – relevantní pasáž z bibliografické poznámky na straně 499

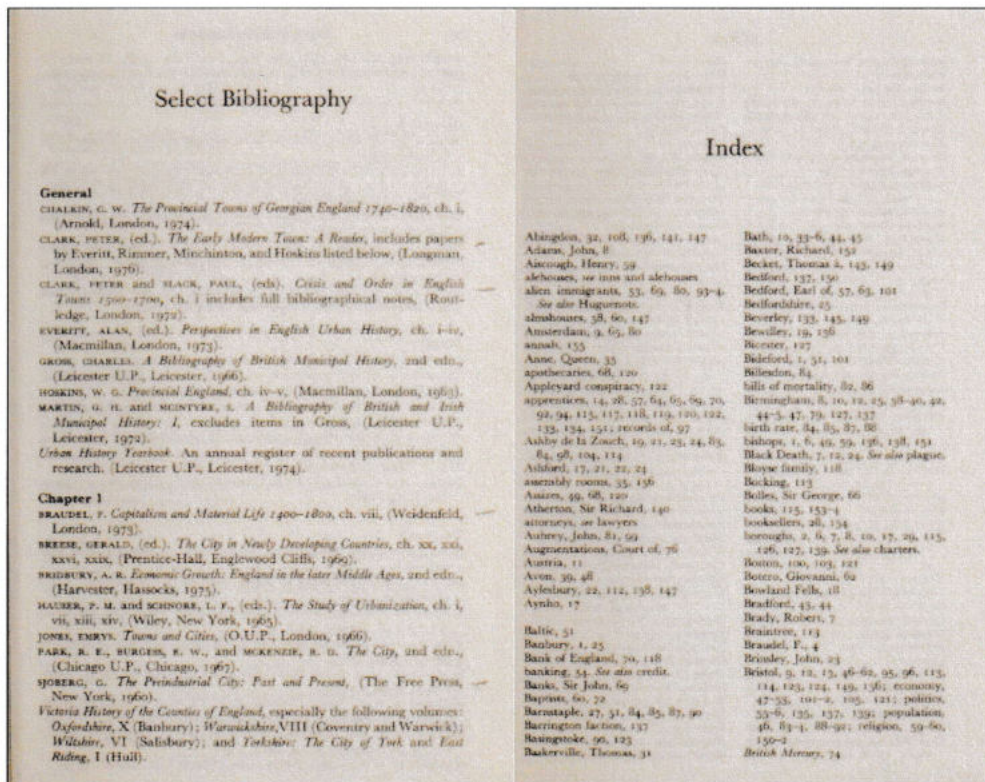
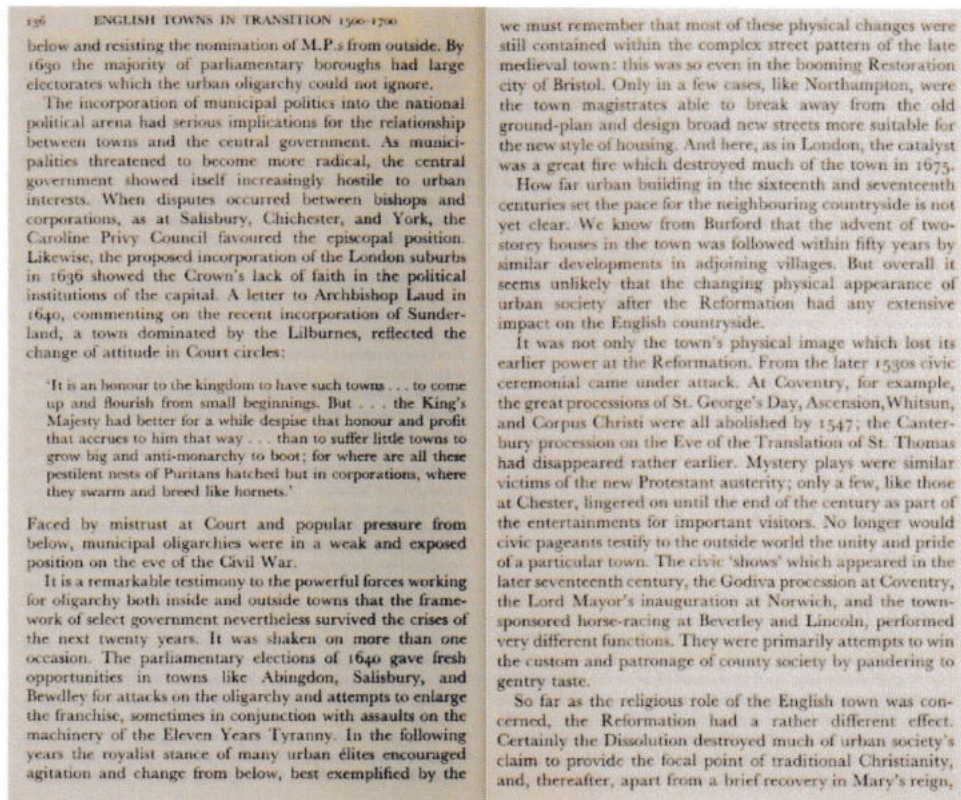

[Další související obrázky jsou vzhledem k velikosti pro přehlednost uvedeny na následující straně – pozn. zpracovatele.]

¹⁸⁷ A dále – jako publikaci lepší pro další čtení – uvádí další díla.

¹⁸⁸ Viz: [https://en.wikipedia.org/wiki/Peter_Clark_\(historian\)#cite_note-3](https://en.wikipedia.org/wiki/Peter_Clark_(historian)#cite_note-3).

¹⁸⁹ Viz: https://en.wikipedia.org/wiki/Paul_Slack.

Část devátá: Etická pravidla

113. Jak uvedeno shora, má-li být posuzováno, zdali to či ono jednání je či není v souladu s etickými pravidly, resp. s jakýmkoliv pravidly, je třeba nejprve tato pravidla (a jejich konkrétní obsah) identifikovat.
114. Předpisem, který na VŠE upravuje etiku vědecké, umělecké a další tvůrčí činnosti, je Etický kodex VŠE, který byl schválen Akademickým senátem VŠE v Praze dne 4. 3. 2013, přičemž platnosti a účinnosti pro členy akademické obce nabyl dne 1. 4. 2013.¹⁹⁰ Dle části III. odst. 5 Etického kodexu VŠE platí, že: „*Člen/ka akademické obce VŠE... Jako autor/ka nebo spoluautor/ka výsledků se prezentuje pouze tehdy, jestliže jich sám/sama dosáhl/a nebo k nim přispěl/a významným tvůrčím způsobem; důsledně se vystrhá jakékoliv formy plagiátu. V publikacích objektivně uznává přínos ostatních, při citování vždy uvádí zřetelný a přesný odkaz na příslušný zdroj. Cituje i podstatné práce, které nejsou v souladu s jeho/jejími výsledky a názory...*“. Zásadní však v tomto ohledu je, že **časová působnost Etického kodexu VŠE se míjí s posuzovanou publikační činností prof. Kováře, a to o 12 let.**
115. Etická komise NF VŠE se tak ocitá ve stejné situaci, jako Etická komise FF UK a Etická komise UK. A jak by se koneckonců ve vztahu k etickým kodexům týkajícím se publikační činnosti před dvaceti lety ocitla každá veřejná vysoká škola v České republice (jak též vyplývá z odborné literatury).
116. Pokud jde o **Etickou komisi FF UK**, pak dle zveřejněných zápisů ze zasedání Etické komise FF UK se tato sešla poprvé dne **23. 5. 2002**, přičemž začala nejprve projednávat svůj statut [projednáván dále na zasedání dne 12. 3. 2003 (statut stále nepřijat), dále dne 14. 5. 2004 (statut stále nepřijat), dále dne 1. 7. 2004, následně v zápisu ze zasedání ze dne 11. 11. 2004 se uvádí, že Etická komise FF UK „začala“ projednávat návrh svého statutu, dále byl projednáván dne 25. 11. 2004, přičemž dle zápisu ze dne 6. 1. 2005 Etická komise FF UK dokončila návrh svého statutu, a dne 21. 4. 2005 projednala připomínky kolegia děkana a předsednictva Akademického senátu FF UK); statut Etické komise FF UK pak měl být vydán děkanem FF UK dne **23. 6. 2006**.¹⁹¹
117. Ve vztahu k etice vědecké práce se v zápise Etické komise FF UK ze dne **14. 5. 2004** uvádí, že si „bere za úkol“ připravit obecný materiál o ochraně autorských práv a etice vědecké práce, přičemž dle zápisu ze dne 1. 7. 2004 Etická komise FF UK projednávala přípravu pravidel týkajících se etiky akademické práce na FF UK, dle zápisu ze dne 9. 9. 2004 pokračovala v přípravě návrhu pravidel týkajících se plagování vědeckých prací na FF UK, dle zápisu ze dne 20. 1. 2005 „začala“ připravovat pravidla etiky vědecké práce na FF UK, totéž se uvádí v zápise ze dne 17. 2. 2005, dle zápisu ze dne 16. 1. 2006 pokračovala v jednání o pravidlech etiky vědecké práce na FF UK a dle zápisu ze dne 27. 1. 2006 Etická komise FF UK dokončila materiál o etice vědecké práce na FF UK s tím, že bude konzultován s děkanem a akademickým senátem. **Ze zveřejněných zápisů ze zasedání Etické komise FF UK tedy vyplývá, že tato zahájila práce na materiálu o etice vědecké práce na FF UK v roce 2004 a dokončila jej v roce 2006 (není však zřejmé, v jaké formě a v jaké podobě), tedy cca. po dvou letech a v každém případě několik let po vydání publikace Kovář**

¹⁹⁰ Srov. část V. odst. 1 a 2 Etického kodexu VŠE.

¹⁹¹ Viz: <https://www.ff.cuni.cz/fakulta/organy-fakulty/poradni-organy/komise-ff-uk/eticka-komise/>.

(2001). Opatření děkana FF UK o etice vědecké práce bylo přijato dokonce až dne 8. 1. 2010, tj. cca. šest let poté, co si Etická komise FF UK „dala za úkol“ připravit materiál o etice vědecké práce, o sm let poté, co se poprvé sešla, a především bezmála d e v ě t let po vydání publikace Kovář (2001).

118. O obsahu (a kvalitě) etických norem na FF UK pak dobře svědčí např. zápis ze zasedání Akademického senátu FF UK ze dne **14. 2. 2019**, v němž **se apeluje na vedení FF UK, aby te pr ve připravilo a prosadilo standardy publikování** s tím, že o vytvoření těchto standardů žádal senát děkana již v roce 2018, konkrétně **8. 2. 2018**, kdy proběhla rozsáhlá diskuse.

Obrázek 112 - zápis ze zasedání Akademického senátu FF UK ze dne 14. 2. 2019¹⁹²

4. Stanovisko Etické komise FF UK ke kauze údajného plagiátorství prof. Kováře

Čas: 00:16:30

Bod představil: pan děkan

Diskuze se účastnili: kol. Lomová, pan děkan, kol. Drahokoupil Vidimová, kol. Niubo, kol. Chromý, kol. Cvrček, kol. Kolman, kol. Koura, kol. Tichý, kol. Švec, kol. Vojtěchovský, pan proděkan Soukup, kol. Konečný, kol. Čermák, kol. Pavlorek, kol. Zemánek

„Ukončení debaty k bodu č. 4.“

Hlasování: 18-4-3

„AS FF UK bere na vědomí závěry EK FF.“

Hlasování: 26-0-0, usnesení přijato

→ „AS FF UK vyzývá vedení FF UK, aby bezodkladně připravilo a prosadilo takové standardy publikování, jmiž by se všichni akademičtí a vědečtí pracovníci měli závazně řídit, a které by učinily neakceptovatelné jak plagiátorství v jakémkoli rozsahu, tak i další prohřešky proti etice vědecké práce, jako například publikování v predátorských časopisech či nakladatelstvích. AS FF UK konstatuje, že o vytvoření těchto standardů žádal AS FF UK děkana již více než před rokem, a to usnesením 2018/111.“

Hlasování: 18-0-7, usnesení přijato

Obrázek 113 – přehled usnesení Akademického senátu FF UK ve volebním období 2016-2018¹⁹³

Usnesení z 19. zasedání AS FF UK dne 8. 2. 2018

→ Usnesení č. 111:

AS FF UK žádá vedení fakulty, aby ve spolupráci s Komisí pro informační zdroje a Komisí pro vědu vytvořilo dokument definující standardy akademických výstupů na FF UK.

Hlasování: 15-1-3

119. Pokud jde o **Etickou komisi UK**, situace se má obdobně. Ostatně ještě v zápisu ze zasedání Etické komise UK ze dne **3. 3. 2014** se uvádí následující: „...*Posuzování etických problémů spojených s duševním vlastnictvím, s vědeckou a tvůrčí činností a s publikační aktivitou představuje složité téma s mnoha aspekty. Na UK není tato*

¹⁹² Viz: <https://ffuk.sharepoint.com/:w:/g/EQjuSWronOtCtR8aaboePdcB-SqhzBjTzl7GcpNIGsBmNw?e=N9Z5yj>.

¹⁹³ Viz: <https://www.ff.cuni.cz/fakulta/organy-fakulty/samospravne-organy/akademicky-senat/minula-volebni-obdobi/volebni-obdobi-2016-2018/usneseni/>.

problematika detailně kodifikována. Součástí práce komise by mělo být vytváření nebo přebírání etických zásad, lze přitom využívat kodexy vytvořené na jiných pracovištích nebo v jiných zemích a kritickým způsobem je aplikovat na naše podmínky. Komise by měla vyvíjet i osvětovou činnost v této oblasti. Komise se hodlá této problematice věnovat...“;¹⁹⁴ tedy **Etická komise UK ještě v roce 2014 poukazovala – a dlužno dodat, že velmi správně – na problém a b s e n c e odpovídající detailní kodifikace etiky vědecké a tvůrčí činnosti a publikačních aktivit a složitost posuzování etických problémů.**

Obrázek 114 - zápis ze zasedání Etické komise UK ze dne 3. 3. 2014

Posuzování etických problémů spojených s duševním vlastnictvím, s vědeckou a tvůrčí činností a s publikační aktivitou představuje složité téma s mnoha aspekty. Na UK není tato problematika detailně kodifikována. Součástí práce komise by mělo být vytváření nebo přebírání etických zásad, lze přitom využívat kodexy vytvořené na jiných pracovištích nebo v jiných zemích a kritickým způsobem je aplikovat na naše podmínky. Komise by měla vyvíjet i osvětovou činnost v této oblasti. Komise se hodlá této problematice věnovat.

120. Z výše uvedeného lze učinit dílčí závěr, a to že v relevantní době roku 2001, tj. bezmála před dvaceti lety, na NF VŠE (a koneckonců i na VŠE a přinejmenším též na FF UK a UK) byla etická pravidla vědecké práce formulována spíše v obecné rovině nikoliv norem, ale zásad, a spíše v nepsané formě (pokud byla vůbec kde stanovena).
121. To, k čemu pak v rovině etických pravidel v souvislosti s projednáváním etické věci prof. Kováře Etickou komisí FF UK a Etickou komisí UK došlo, je:
- (a) jednak **prosté povýšení subjektivního názoru několika jednotlivců na etickou normu, aniž by to ovšem mělo oporu ve všeobecném či alespoň oborovém akademickém konsensu;**
 - (b) jednak naprostá **ignorance časových souvislostí posuzované věci**, a to ačkoliv je mimo jakoukoliv pochybnost, že i etická pravidla vědecké činnosti procházejí vývojem, jak na metodologické proměny humanitních věd poukázal ve svém posudku prof. Pánek.¹⁹⁵
122. V této souvislosti je pak zcela zjevné, že nelze vést oprávněnou kritiku prof. Pánka, jak činí Etická komise FF UK, totiž právě z pozice, že prof. Pánek zpochybňuje vymezení „skutku“ plagiátorství a vymezení pojmu informační etika, kdy si **Etická komise FF UK navíc plete termíny „skutek“ a „pojem“**. Vždyť prof. Pánek v kritizované části svého posudku pojednává o **terminologických** aspektech, nikoliv skutkových (té se týká až část III. jeho posudku); jen s totální ignorancí lze v této souvislosti přehlédnout (kromě obsahu jednotlivých částí) samotné názvy částí Pánkova posudku, kdy „terminologická“ část je nazvána: „I. Problém vymezení plagiátu“, zatímco názvy „skutkových“ částí znějí: „III.1. Problém srovnání textů pro určení plagiátu“, „III.2. Problém využívání metadat pro určení plagiátu – poznámkový aparát“, a „III.3. Problém využívání metadat pro určení plagiátu – Rejstřík“. A **absolutní ignorantství** pak představuje tvrzení, že prof. Pánek „...napadá také podnět tím, že zpochybňuje samotné (...) vymezení

¹⁹⁴ Viz: <https://cuni.cz/UK-5554.html>.

¹⁹⁵ Srov. k tomu strana 3 posudku prof. Pánka ze dne 3. 1. 2019.

pojmu informační etika...“,¹⁹⁶ když ve skutečnosti jde o to, že prof. Pánek na podporu svého tvrzení o nejasnosti pojmu „plagiát“ argumentuje odkazem na zdroj; **mlhavost vymezení pojmu informační etika tak není tvrzením Pánkovým, jak by se hodilo jeho kritikům, ale citací relevantního zdroje, proti němuž není Etickou komisí FF UK postaveno zhola nic.** Zbývá dodat, že Etická komise FF UK se v závěru svého stanoviska, resp. jeho přílohy **sama usvědčuje z neschopnosti uvést konkrétní etická pravidla**, a tím současně potvrzuje správnost Pánkova posudku a koneckonců i této zprávy – když totiž po své rádoby zdrcující kritice Pánkova poukazu na vágní vymezení pojmu plagiátorství rezultuje ve své závěry, zmůže se zase jen na „...zavedeným standardům etiky vědecké práce...“.¹⁹⁷

Obrázek 115 – nečíslovaná strana 2 přílohy C2 závěrečné zprávy Etické komise FF UK ze dne 13. 2. 2019 k podnětu ze dne 4. 12. 2018¹⁹⁸

Jaroslav Pánek napadá také podnět tím, že zpochybňuje samotné vymezení skutku plagiátorství a vymezení pojmu informační etika. Navozuje tak dojem, že určení, co je plagiát a co není, je velmi obtížné a značně „svévolné“. Zcela účelově redukuje plagiátorství pouze na případy převzetí celého díla za vlastní či naprostou absenci jakýchkoliv použitých zdrojů, což neodpovídá zavedeným standardům etiky vědecké práce.

Obrázek 116 – posudek prof. Pánka ze dne – strana 1 – část I „Problém vymezení plagiátu“¹⁹⁹

Z tohoto výčtu je zřejmé, že jde o **pojem plagiátu je značně nejasněný**, což odpovídá konstatování, že také „**pojem informační etika není přesně vymezen**“ (viz Informační a citační etika; https://wikisofia.cz/wiki/Informa%C4%8Dn%C3%AD_a_cita%C4%8Dn%C3%AD_etika).

¹⁹⁶ Srov. nečíslovaná strana 2 *in capite* přílohy C2 závěrečné zprávy Etické komise FF UK ze dne 13. 2. 2019 – vyjádření etické komise k posudkům profesora Roberta Kvačka a profesora Jaroslava Pánka.

¹⁹⁷ Srov. nečíslovaná strana 2 *in capite* přílohy C2 závěrečné zprávy Etické komise FF UK ze dne 13. 2. 2019 – vyjádření etické komise k posudkům profesora Roberta Kvačka a profesora Jaroslava Pánka.

¹⁹⁸ Viz: https://www.ff.cuni.cz/wp-content/uploads/2019/02/Priloha-C2_Vyjadreni-EKFFUK-k-posudkum-prof-Kvacka-a-prof-Panka.pdf.

¹⁹⁹ Viz: https://www.ff.cuni.cz/wp-content/uploads/2019/02/Priloha-C1a_Vyjadreni-prof-Panka.pdf.

Č á s t d e s á t á : Znalecký posudek dr. Matznera

123. Etická komise NF VŠE za shora uvedeného stavu pečlivě zvažovala, jaký zvolit optimální postup pro řádné, kvalifikované a objektivní posouzení, přičemž dospěla k závěru, že tímto postupem je **vyžádání posudku od znalce s příslušným znaleckým oprávněním**. Důvodem je zejména skutečnost, že jde o postup, který na zákonné úrovni garantuje odborný a objektivní přístup.
124. Na podkladě shora uvedeného Etická komise NF VŠE oslovila JUDr. Jiřího Matznera, Ph.D., LL.M., soudního znalce z oboru „Školství a kultura“, odvětví „Umění literární“, specializace „Tvorba, distribuce a užívání autorských práv“, který znalecký úkol přijal a dne 23. 3. 2020 vydal znalecký posudek č. I/2/2020.
125. Ze závěrů uvedeného znaleckého posudku dr. Matznera mj. vyplývá, že: „...**dílo Kovář (2001) je zpracováno na základě vlastních pravidel, výrazů a osobitého stylu autora se samostatnou strukturou a uspořádáním...**“, přičemž **dílo Kovář (2001) nelze z důvodů užití díla Coward (1994), resp. jeho výňatků označit za plagiát.**
126. A je třeba zdůraznit, že dr. Matzner z hlediska podkladů – na rozdíl od tzv. zahraničních expertů – měl k dispozici celá relevantní díla, nikoliv jen „někým“ selektivně vybrané části, jako tomu bylo v případě postupu Etické komise FF UK.

Část jedenáctá: Závěr

127. S ohledem na vše shora uvedené tedy **Etická komise NF VŠE konstatuje**, že:
- (a) **prof. Kovář** v díle Kovář (2001), které je syntetickou monografií, **uvádí** dílo Coward (1994) v seznamu literatury, v samotném textu jej **opakovaně cituje** a jako zdroj jej **nezakrývá**;
 - (b) **prof. Kovář neporušil žádný relevantní etický předpis platný (resp. účinný) v rozhodné době**;
 - (c) **taktéž etická pravidla jsou dynamická**, vyvíjejí se v čase a v žádném případě je **nelze aplikovat zpětně**;
 - (d) **dle posudků renomovaných historiků prof. Pánka a prof. Kvačka, navíc znalých dobového akademického prostředí, včetně publikačních standardů, Kovářova díla za plagiáty označit nelze, přičemž k témuž závěru (v tom smyslu plagiátu, jenž je jednoznačný a nepochybný) dospěl i jediný relevantní zahraniční posudek, totiž posudek prof. Agnewa**;
 - (e) pojmy „**nestandardní případ citování**“, „**plagiátorský překlad**“, „**plagiátorství v širším slova smyslu**“ apod. jsou **neurčité pojmy**, jejichž **obsah není exaktně vymezen** a ani o něm **neexistuje všeobecná či oborová shoda napříč akademickou obcí** (neexistovala ani v roce 2001); požadavky na rozsah citací jsou různé u různých druhů publikací, přičemž i dokumenty Americké historické asociace uvádějí, že požadavky na citační praxi u syntetických publikací jsou jiné než u detailních statí;
 - (f) **dle znaleckého posudku dr. Matznera je dílo Kovář (2001) „...zpracováno na základě vlastních pravidel, výrazů a osobitého stylu autora se samostatnou strukturou a uspořádáním...“**, přičemž **dílo Kovář (2001) nelze z důvodů užití díla Coward (1994) označit za plagiát**;
 - (g) **za tohoto stavu nelze konstatovat, že by se prof. Kovář dopustil etického deliktu plagiátorství**;
 - (h) **ve vztahu k dalším předmětným publikacím prof. Kováře Etická komise NF VŠE nemůže překročit svoji působnost, přičemž se k nim vyjadřuje tím způsobem, že principiální přístup k plagiátorskému deliktu u těchto publikací byl ze strany Etické komise FF UK (a následně též Etické komise UK) shodný jako v případě díla Kovář (2001), a tedy argumenty uvedené v této zprávě lze dle názoru Etické komise NF VŠE *mutatis mutandis* vztáhnout i na tyto předmětné publikace prof. Kováře.**
128. V této souvislosti pak není od věci obrátit pozornost též k tomu, **jak s k u t e č n ě znějí závěry Etické komise FF UK a Etické komise UK** (a nikoliv, jak byly „jen“ tím či oním či tou či onou prezentovány). První, co na sebe totiž nápadně upozorňuje, je fakt, že tyto závěry neznějí tak, jak byly následně interpretovány:

- (a) **Etická komise FF UK** uvádí hlavní závěr na nečíslované straně 3 své závěrečné zprávy, kde konstatuje (schovávaje se za studentský podnět), že **oprávněné je vznesené p o d e z ř e n í z plagiátorství;**

Obrázek 117 - závěrečná zpráva Etické komise FF UK - nečíslovaná strana 3

Závěr

Na základě důkladného prošetření všech materiálů a na základě vlastních analýz EK FF UK konstatuje, že vznesené podezření z plagiátorství Martina Kováře je oprávněné a snadno ověřitelné porovnáním dotčených textů. Stejný závěr konstatují posudky zahraničních expertů, které si komise nechala vypracovat.

- (b) **Etická komise UK** uvádí závěr na nečíslované straně 1 svého stanoviska, kde konstatuje **pouhý č á s t e č n ý c h a r a k t e r n á p o d o b y** cizího díla bez dostatečné identifikace zdroje, ze kterého bylo přejímáno, přičemž se odkazuje na v á g n í pojem „*znaky plagiátorství v širším slova smyslu*“ a z hlediska etických pravidel na obecné principy.

Obrázek 118 – stanovisko Etické komise UK – strana 1

Stanovisko komise:

Komise došla k závěru, že na řadě míst mají zkoumané texty charakter nápodoby cizího díla bez dostatečné identifikace zdroje, ze kterého bylo přejímáno. To naplňuje znaky plagiátorství v širším smyslu slova. Jedná se o využívání výsledků cizí tvůrčí práce ve vlastním textu, který se však prezentuje jako text původní. Dochází k tomu v rozsahu, který komise hodnotí jako významný. Není podstatné, zda se tak stalo z nedbalosti nebo z úmyslu. Došlo k porušení obecně platných principů etiky vědecké práce, které jsou dnes zakotveny v Etickém kodexu UK v části III odst. 7.

129. Etická komise NF VŠE závěrem dodává, že lze jistě vést polemiku na té bázi, zdali Kovář nebyl příliš ovlivněn Cowardem, stejně jako polemiku na bázi většího či menšího počtu odkazů. To je zcela legitimní úhel pohledu, který samozřejmě náleží do akademických polemik a disputací. Nikdy však nemůže přerůst v to, že bude označeno za etický delikt něco, co za etický delikt označit nelze, a to jen na základě povýšení subjektivního názoru několika jednotlivců na obecně platnou etickou normu, a to ještě se zpětnou účinností bezmála dvaceti let.
130. K plagiátorské aféře prof. Kováře tak lze v zásadě přistoupit dvojím způsobem – buď se pohodlně, více méně bezpracně a přinejmenším mediálně bezpečně svézt na vlně „Kovář je plagiátor“, anebo se zastavit a položit si mj. otázku, kam došla akademická obec ve formulaci jasných a konkrétních etických pravidel, když např.:
- (a) již v roce 2010 byl, zcela zjevně na pozadí obdobných plagiátorských afér, formulován výstižný odborný názor, že: „...Jestliže k podrobnému definování pojmu plagiátorství (podobně jako to po plagiátorských aférách učinili v zahraničí) akademická sféra nepřistoupí, bude posuzování plagiátorství i nadále věcí velmi subjektivní, v níž nehrají klíčovou roli především daná pravidla, ale až následná stanoviska vybraných odborníků. Takový stav však není souladný se

*základními požadavky demokratického právního státu (čl. 1 Úst), mezi něž patří mj. princip předvídatelnosti nebo právní jistoty...“;*²⁰⁰

- (b) **v roce 2014** si etická autorita nejstarší české univerzity povzdechla nad stavem kodifikace etických pravidel akademické činnosti;²⁰¹
 - (c) **a ještě dne 14. 2. 2019** Akademický senát FF UK apeloval na vedení FF UK, aby teprve **připravilo a prosadilo standardy publikování** (s tím, že vytkl děkanovi FF UK, že o vytvoření těchto standardů žádal senát děkana již 8. 2. 2018).²⁰²
131. A necht' si každý, kdo se bude chtít vyjádřit k plagiátorské aféře prof. Kováře, položí nejprve otázku, jak sám přispěl k tomu, aby byla předem a transparentně stanovena jednoznačná a konkrétní etická pravidla, která se neponesou jen v duchu sice líbivých, leč normativně prázdných obecných floskulí, ale která v konkrétnosti dají každému členu akademické obce jistotu, že bude-li postupovat podle nich, bude postupovat *de lege artis*. A naopak.

V Praze dne

18. 4. 2020

.....
JUDr. Jan V o n d r á ě k
zpravodaj Etické komise NF VŠE

²⁰⁰ Srov. KOUKAL, Pavel. *Plagiátorská panika v české kotlině*. Právní rozhledy, C. H. Beck, 2010, roč. 2010, č. 17, s. 631. ISSN 1210-6410.

²⁰¹ Viz odstavec 119 výše.

²⁰² Viz odstavec 118 výše.